

ATHENS voice

I'VE BEEN
DOWN SO
GODDAMN LONG,
THAT IT LOOKS
LIKE UP TO ME

Ο Ύμνος στην Ελευθερία στο Μέγαρο

Της Δήμητρας Γκρους

Η Αθήνα τρώει σε Healthy Bowls

Της Κατερίνας Βνάτσιου

Η ιστορία του Πύργου της οδού Θήρας

Της Ίσμας Μ. Τουλάτου

Το ΕΜΣΤ πιο κοντά μας από ποτέ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Υγείας

ΑΚΟΜΑ ΚΙ ΑΝ ΔΕ ΜΠΟΡΩ
ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΩ ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΚΑΠΟΙΟΥ
ΠΟΥ ΦΟΡΑΕΙ ΜΑΣΚΑ...

Εθνική
Εκστρατεία
Εμβολιασμού

...ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΩ ΟΤΙ ΟΛΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΟΡΑΜΕ ΜΑΣΚΑ.

Ο στόχος μας είναι ένας και κοινός. Να νικήσουμε την πανδημία. Είναι όμως τώρα, που ο δύσκολος αγώνας με τον ιό πάει προς το τέλος του, που πρέπει να δείξουμε τη δύναμή μας. Γι' αυτό, συνεχίζουμε να τηρούμε τα μέτρα προστασίας με ακόμα περισσότερη προσοχή, ώστε να μη βάλουμε σε κίνδυνο ούτε τη δική μας υγεία, ούτε αυτή των αγαπημένων μας. Γιατί μαζί, έχουμε τη δύναμη να βγούμε νικητές.

Νοιαζόμαστε. Προστατευόμαστε. Εμβολιαζόμαστε.

Ενημερώσου στο emvolio.gov.gr

υποστηρικτής υλικών Εθνικής Εκστρατείας Εμβολιασμού **ΙΔΡΥΜΑ ΩΝΑΣΗ**

Πριν αρκετά χρόνια, στην αρχή της προηγούμενης κρίσης, της οικονομικής, με είχαν φωνάξει για μια ομιλία στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο. Είχα πει ότι έχω δυσάρεστα νέα, οι νέοι θα είναι τα πρώτα θύματα της ύφεσης και πρέπει να προετοιμαστούν γι' αυτό. Θυμάμαι, μια καθηγήτριά τους είχε παρέμβει και είχε διαφωνήσει με τη φράση και τη λέξη την ίδια, τα «θύματα». Τότε δεν είχα καταλάβει γιατί. Έπειτα, στη διάρκεια της προηγούμενης δεκαετίας, βλέποντας γύρω μου, αισθάνθηκα πολλές φορές την ανάγκη να μπορούσα να γυρίσω τον χρόνο πίσω και να της ζητήσω συγγνώμη. Η θυματοποίηση είναι εύκολη, ενστικτώδης πρώτη αντίδραση, αλλά είναι η συντηρητική στάση. Είναι βόλεμα στην ακινησία. Οι νέοι δημιουργούν, αλλάζουν τη ζωή τους. Οι μεγάλοι είναι συνήθως γκρινιαρπδες, μνησικάκοι, τους φταίει πάντα κάποιος άλλος που δεν εκπλήρωσαν τα όνειρά τους, για όλες τις προσωπικές τους ματαιώσεις υπάρχει ένας ένοχος. Οι νέοι δεν έχουν καιρό για τέτοια, ζουν την κάθε μέρα, βιάζονται για την επόμενη. Οι νέοι του «αντιμνημονιακού αγώνα» έδιναν μάχες για να μην κοπούν οι υψηλές συντάξεις, να μη σταματήσουν οι πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, να μην υπάρχει αξιολόγηση στο δημόσιο, να μην έρθουν καθηγητές από έξω στα Συμβούλια των πανεπιστημίων. Οι outsiders του συστήματος, δηλαδή, έδιναν μάχες να μην αλλάξει το πελατειακό σύστημα που δεν τους περιελάμβανε.

Τον τελευταίο καιρό, με τους ίδιους σχεδόν πρωταγωνιστές, τους ίδιους δημαγωγούς και μια μερίδα της νεολαίας που γοητεύεται από τις εύκολες λύσεις, πάει να στηθεί πάλι το ίδιο αυτοκαταστροφικό σκηνικό. Εμείς δεν υπακούμε στα μέτρα, δεν δεχόμαστε τους περιορισμούς, μας στερείτε την κοινωνικοποίηση στην καλύτερη ηλικία. Γράφει κάποιος: «Όχι, μάγκες μου. Αυτή τη φορά θα ακούσετε τους νέους. Τους έχετε φεσώσει κι αυτούς και τα εγγόνια τους και τώρα επειδή έχετε χεστεί πάνω σας, λόγω ιού, τους ξανακουνάτε το δάχτυλο. Όχι, μπαρμπάδες. Θα το υποστείτε. Όπως δεν σεβαστήκατε τα παιδιά σας, μην περιμένετε σεβασμό από αυτά. Και πολλή υπομονή έκαναν οι νέοι». Σε μια φράση, η πολιτική τεκμηρίωση της άρνησης στην αντιμετώπιση της πανδημίας. Συμφέρον – οι άλλοι κινδυνεύουν όχι εμείς· θυματοποίηση – οι άλλοι φταίνε, αποφυγή κάθε προσπάθειας. Με δυο λόγια μια γερασμένη συμπεριφορά η οποία πλασάρεται ως νεανική.

Κολακευόμαστε λέγοντας συχνά ότι οι Ασιάτες τηρούν τα μέτρα γιατί είναι συνηθισμένοι σε αυταρχικά καθεστώτα, ενώ εμείς είμαστε Δύση, δεν ανεχόμαστε περιορισμούς στην ελευθερία μας. Νομίζω ότι κοροϊδεύουμε τους εαυτούς μας. Η αιτία δεν είναι δυστυχώς η δημοκρατία και οι ατομικές ελευθερίες μας. Αλλά ότι οι κοινωνίες της Δύσης είναι γερασμένες και έχουν γίνει μαλθακές. Δεν μπορούν να ξεβουλευτούν, δεν μπορούν να αλλάξουν τον τρόπο ζωής τους, δεν έχουν τον δυναμισμό να προσπαθήσουν, να σφίξουν τα δόντια και να ξεπεράσουν τη δυσκολία. Φταίει που έχουν περάσει 80 χρόνια από τον τελευταίο Μεγάλο πόλεμο; Φταίει η ευμάρεια των προηγούμενων δεκαετιών; Οι άνθρωποι της Δύσης δύσκολα μπορούν να δεχτούν ότι η ζωή είναι αβέβαιη, ότι είναι επικίνδυνη, ότι δεν ξέρεις τι θα σου ξημερώσει αύριο. Το βλέπεις σε κάθε φάση της πανδημίας: Πείτε μας πότε θα ανοίξουν τα σχολεία. Μα κάθε βδομάδα μάς λέτε οι επόμενες βδομάδες είναι δύσκολες. Πείτε μας πότε θα τελειώσει, δεν αντέχουμε άλλο.

Δεν μπορούμε να ανεχτούμε την αβεβαιότητα, δεν μπορούμε να διαχειριστούμε την αμφιβολία, θέλουμε καθυσχαστικές απαντήσεις, κάθε απόγευμα στα δελτία ειδήσεων μια ερώτηση μόνο υπάρχει: Πότε θα τελειώσει το λοκντάουν. Όχι πώς δεν θα έχουμε 70 νεκρούς κάθε μέρα.

Οι αντιφατικές πληροφορίες έκαναν ιδίως τους νεότερους να μπερδευτούν. Πεθαίνουν οι ηλικιωμένοι. Ναι, λογικό είναι, οι πιο επιβαρηνμένοι είναι πιο ευάλωτοι, αλλά όταν απλώνεται η πανδημία πεθαίνουν όλοι, στη Βραζιλία το θανατικό χτυπάει αλύπτητα τις ηλικίες 20-40. Οι μεταλλάξεις έχουν αλλάξει τα δεδομένα. Τώρα μιλάνε για τον longcovid που ακόμη και σε ελαφρά νοσήσαντες μπορεί να αφήνει παρενέργειες σε όλη τους τη ζωή. Οι νέοι κινδυνεύουν και αρρωσταίνουν επίσης, απλώς αντέχουν περισσότερο. Είσαι σίγουρος ότι θες να το δοκιμάσεις;

Αλλά ακόμα κι αν δεν ήταν έτσι, δεν είναι εξοργιστικό, η πιο γερασμένη και ιδιοτελής συμπεριφορά να πλασάρεται ως νεανική; Οι νέοι είναι ιδεαλιστές, είναι αλτρουιστές, οι νέοι σε όλο τον κόσμο ενδιαφέρονται για τη ζωή, για το περιβάλλον, για την ισότητα, για τα ζώα, για τον πλανήτη. Πότε οι νέοι είπαν, εγώ γλεντώ γιατί δεν με αφορά, γιατί εγώ κινδυνεύω λιγότερο; Οι γέροι έχουν γίνει πια κυνικοί, όχι οι νέοι, ποτέ οι νέοι.

«Απόψε στα πανεπιστήμια ο φόβος μετάδοσης υποχώρησε μπροστά στην ανάγκη για ζωή», γράφει ένα μέσον ενημέρωσης για τα κορωνοπάρτι.

Να κάτι που δεν θα έγραφε ποτέ η ATHENS VOICE. Γιατί δεν είδε ποτέ τους νέους ως πελάτες που θα κολακέψει. Έχουμε ηθικό χρέος να κρατάμε έναν καθρέφτη μπροστά στους αναγνώστες μας. Θέλω να το πω τελείως καθαρά. Είμαι ο τελευταίος που θα κατηγορούσε την αδυναμία των ανθρώπων. Καταλαβαίνω και την αδυναμία και την κούραση και την επιπολαιότητα και την παραίτηση και τη λιγοψυχία. Και τα νιώθω ο ίδιος, και αντιπαθώ τους ιεροκήρυκες κάθε είδους. Οι άνθρωποι είμαστε αδύναμες ψυχές. Αυτό όμως που δεν μπορούμε ποτέ να επιτρέψουμε, είναι να γίνει η αδυναμία μας πολιτική «γραμμή» των δημαγωγών. Να μετατραπεί η ανευθυνότητα σε «δικαίωμα». Να ονομάσουμε τον κυνισμό «αντίσταση».

Το έχουμε δει στα προηγούμενα δύο λοκντάουν πέρυσι την άνοιξη και το φθινόπωρο. Όταν τηρούμε τα μέτρα μειώνονται οι θάνατοι. Σ' αυτή τη φάση, δηλώσαμε κουρασμένοι. Δηλώσαμε ότι δεν αντέχουμε άλλο να τηρούμε τα μέτρα. Όσο δεν τηρούμε τα μέτρα τόσο καθυστερεί το άνοιγμα της οικονομίας. Και ποιοι είναι τα πρώτα θύματα όταν μεγαλώνει η ύφεση της οικονομίας; Οι νέοι, αυτοί που «δεν τους αφορά», που τους «στερούν την κοινωνικοποίησή τους». Οι «πλατείες» κλείνουν τα μαγαζιά. Ήδη αρχίζει να αναπτύσσεται ο αντίστροφος ηλικιακός ρατσισμός. Οι εμβολιασμένοι μεσήλικες αρχίζουν να αδιαφορούν για το μέλλον όσων δεν τηρούν τα μέτρα, για την τύχη των «αρνητών» που αρνούνται να εμβολιαστούν. Αυτοί θα βγουν έξω, θα κάνουν διακοπές το καλοκαίρι, θα ταξιδέψουν. Οι άλλοι, τι να κάνουμε, για όσους δεν καταλαβαίνουν, υπάρχει και ο κοινωνικός δαρβινισμός. Σας αρέσει αυτός ο κυνικός κόσμος;

Με 75 νεκρούς κάθε μέρα, η κοινωνία μας αποφάσισε ότι «δεν αντέχει άλλο». Σύμφωνοι, είναι μια επιλογή κι αυτή. Αποφασίσαμε ότι από τώρα μέχρι τον Ιούλιο, που θα έχει πια εμβολιαστεί ένας ικανός αριθμός, αντέχουμε να δούμε μερικές χιλιάδες νεκρούς ακόμα. Να το ξέρουμε, όμως. Όχι να κοροϊδεύουμε τον κόσμο και τους εαυτούς μας, όπως όσοι κάνουν πολιτική με την τραγωδία των ανθρώπων. Όχι να παριστάνουμε ότι υπάρχει κάποια μαγική λύση που δεν θα «χάνουμε την κοινωνικοποίησή μας», αλλά δεν θα έχουμε και θύματα, φτιάχνοντας από μια ΜΕΘ για κάθε Έλληνα. Να ξέρουμε ότι εγκαταλείψαμε την προσπάθεια όχι επειδή είμαστε μάγκες, ούτε επειδή είμαστε νέοι, ατίθασοι και αγωνιστές. Αλλά επειδή είμαστε καλομαθημένοι, αδύναμοι και γερασμένοι. **A**

DISPL AY GREATNESS

POWERED BY
NXTVISION

TCL 20 5G

ULTRA SPEED FOR ALL

6.67"
FHD+ Display

Qualcomm®
Snapdragon™

48MP
Triple Camera

Αποκλειστική διάθεση μέσω

COSMOTE

ΓΕΡΜΑΝΟΣ
στην καρδιά της τεχνολογίας

Η **ATHENS VOICE** ΚΑΙ Ο **ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ**
ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ **ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ «ΕΛΛΑΔΑ 2021»**, ΜΕ ΤΗΝ
ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗΣ ΤΩΝ 200 ΧΡΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ, ΜΕ ΤΙΤΛΟ
«200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821. ΚΑΙ ΜΕΤΑ;»

**Καλλιτέχνες από όλο το δημιουργικό φάσμα
(εικαστικοί, γλύπτες, video artists, φωτογράφοι, street
artists) καλούνται να φιλοτεχνήσουν ένα έργο
που θα αφορά το πώς βλέπουν την Ελλάδα σήμερα,
200 χρόνια μετά από την Ελληνική Επανάσταση.**

ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΡΓΩΝ

Κριτική Επιτροπή θα επιλέξει τα **21** επικρατέστερα έργα που θα πληρούν αισθητικά και εννοιολογικά την ιδέα της Δράσης. Τα έργα θα εκτεθούν, εφόσον το επιτρέψουν οι συνθήκες, το φθινόπωρο σε μια μεγάλη έκθεση σε χώρο Τέχνης του **Δήμου Αθηναίων**.

ON LINE ΓΚΑΛΕΡΙ

Όλα τα έργα θα αναρτώνται σε ειδικά διαμορφωμένη **Digital Gallery** στον ιστότοπο της ATHENS VOICE.

ΒΡΑΒΕΙΑ

Τα 3 καλύτερα, σύμφωνα με την Κριτική Επιτροπή, έργα θα βραβεуютών με το χρηματικό ποσό των **€10.000** που θα καλύψει η εταιρεία **Groupama** (1^ο βραβείο **€5.000**, 2^ο βραβείο **€3.000**, 3^ο βραβείο **€2.000**).

- Τα πρώτα 200 έργα που θα σταλούν ψηφιακά στην Athens Voice θα τυπωθούν παρουσία του καλλιτέχνη σε 4 αντίτυπα με ψηφιακή μεταξοτυπία 35X50 από την **Technoprana** και θα χαριστούν στους καλλιτέχνες.
- Τα 21 έργα της έκθεσης θα κυκλοφορήσουν σε κατάλογο, αλλά και σε μορφή συλλεκτικού ημερολογίου και σε αφίσα.

ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Όλα τα έργα θα δημοσιευτούν σε ειδικό Τεύχος-Αφιέρωμα με εξώφυλλο το έργο που θα κερδίσει το πρώτο βραβείο.

ΜΑΘΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

Λεπτομέρειες για τη σύνθεση της Κριτικής Επιτροπής, την επιλογή των έργων, τις εκτυπώσεις, την έκθεση θα ανακοινωθούν στο athensvoice.gr

ΔΙΑΡΚΕΙΑ

**Οι καλλιτέχνες μπορούν να στείλουν ψηφιακά το έργο τους μέχρι τις
31/8/2021 στο mail**

art1821@athensvoice.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

1821

ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΝΟΙΧΤΟΣ ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

200 χρόνια από
την Επανάσταση του 1821.
Και μετά;

2021

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

200 ΧΡΟΝΙΑ
ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΕΛΛΑΔΑ—2021

OPEN

ΔΗΜΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

ATHENS voice

Ιστορίες μέσα σε ταξί:

«Λασποbroχή, κύριέ μου. Αυτό μας αξίζει. Μπορεί να γίνεται χάλια το αυτοκίνητο αλλά περιγράφει τη συναισθηματική μας κατάσταση»

(Διαδρομή Αμπελόκηποι-Ακαδημίας, Τρίτη πρωί)

4οάρης κύριος βγαίνει από σουπερ-μάρκετ φορτωμένος τσάντες. Τον βλέπει ένας άλλος, που καπνίζει αρειμανίως αραχτός σε ένα σκαλοπάτι:

-Ε, ρε, πώς φαίνεται ο άντρας ο κουβαλητής!

-Ελεύθερος είμαι!

(Κολωνάκι, Παρασκευή απόγευμα)

Σκηνή σε μανάβικο
Κυρία: Δεν υπάρχει κορωνοϊός. Όλα αυτά είναι ψέματα.

Μανάβης: Κι εσύ πού το ξέρεις. Έχεις σπουδάσει κορωνοϊό;

(Νεάπολη Εξαρχείων, Τετάρτη μεσημέρι)

«Το 'πε, το 'πε ο γιατρός, τις ντομάτες μου να τρως! Συνεργαζόμαστε με όλα τα ταμεία που δεν έχουν μία!»

(Πέμπτη πρωί, στη λαϊκή της Δωδώνης στα Σεπόλια)

«Τα σάρωσε όλα ο Αντίχριστος!»

(Ηλικιωμένο ζευγάρι, διαβάζουν τους τίτλους των εφημερίδων σε περίπτερο, συγκεκριμένα το Μακελειό. Κυριακή πρωί, Σύταγμα)

«Στην οδήγηση η ζώνη σε σώζει από πολλά πράγματα. Πρώτα πρώτα από τον θάνατο».

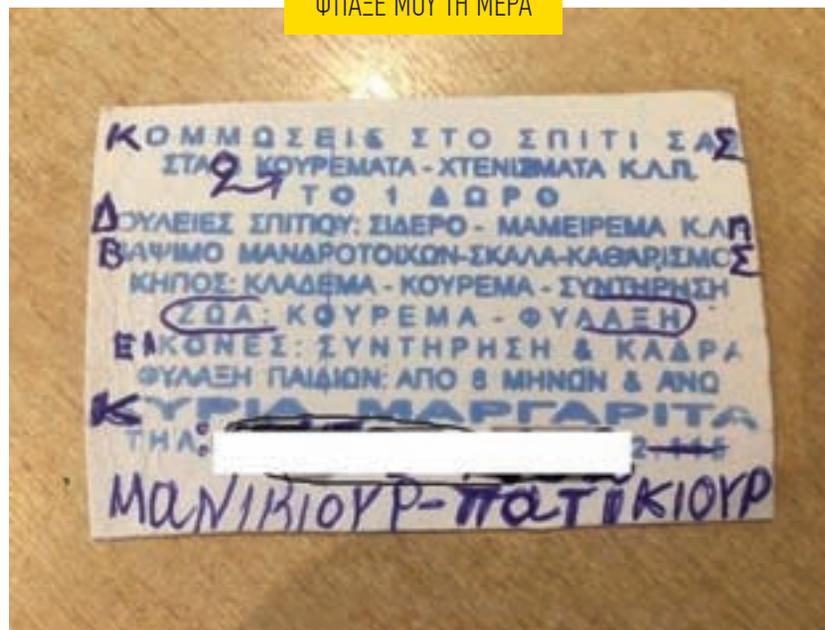
(Τηλεοπτικός ρεπόρτερ, Παρασκευή βράδυ)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Όλα τα σφάζει, όλα τα μαχαιρώνει η κυρία Μαργαρίτα. Και μανικιούρ και πατικιούρ!

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΣΙΩΠΗΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Έκανε ντόρο από το πρώτο κιόλας επεισόδιο. Σενάριο, φωτογραφία, σκηνοθεσία, όλα άψογα. Μοιάζει να γίνεται σύντομα το ελληνικό Twin peaks. (Κυριακή στις 21:00, στο Mega)

Ο ΠΙΟ ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ 2021

Ο πρώτος σερβιτόρος που θα έρθει να μας πάρει παραγγελία μόλις ανοίξει η εστίαση.

MIKE KAROLOS

Τα υπέροχα, σαν βιτρώ, ελληνικά του θέματα θα έπρεπε να γίνουν γραμματόσημα και αφίσες.

ΤΑ ΣΠΟΤΑΚΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΥΣ

Το ένα καλύτερο από το άλλο. Μόλις βγήκε στον αέρα ένα νέο βίντεο στη νοηματική με πρωταγωνιστή έναν κωφάλαλο. Συγκινητικό, τρυφερό και καθόλου μελό.

ΑΝΟΙΧΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Πιο πολύ από τη βόλτα στα μαγαζιά μάς έχει λείψει μία ωραία, αμέριμη βόλτα στα ράφια του αγαπημένου μας βιβλιοπωλείου. Χωρίς άγχος και click away.

ΕΛΓΧΟΜΕΝΗ ΣΤΑΘΜΕΥΣΗ

Επιστρέφει στους αθηναϊκούς δρόμους και καλά κάνει.

Ο ANTHONY HOPKINS ΣΤΟ INSTAGRAM

Στα 83 του και είναι η χαρά Θεού. Μιλάει, χορεύει, τραγουδάει, απαγγέλει Σέξπηρ, απαντάει σε όλο τον κόσμο (και θα πάρει και το Όσκαρ για τον «Πατέρα», όπου δίνει ερμηνεία ζωής).

ΤΟ TWEET ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Ακύρωσε το Αστραζένκα ο Λάκης από τα Σεπόλια γιατί φοβήθηκε τη θρόμβωση, κι αμέσως μετά παρήγγειλε 4 σουβλάκια, ήπιε 8 μπύρες, κάπνισε 2 πακέτα Camel κι έκλεισε με επιδόρπιο μισό κιλό παγωτό». (Drue_nicolas)

Η ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΠΟΜΠΗ ΜΕ ΤΙΣ 22 ΜΟΥΜΙΕΣ

Μη δουν να κάνουμε μία ωραία παρέλαση, αμέσως να μας αντιγράψουν.

ΜΑΣΚΕΣ

Η μάσκα κρεμασμένη στο καθρεφτάκι του αυτοκινήτου αντί για ματόχαντρο. Από το «Μπαμπά μην τρέχεις» στο «Μπαμπά μην κάνεις βλακείες».

ΦΟΥΡΘΙΠΤΗΣ

Για ποιο λόγο μας απασχολεί ακόμα αυτό το παρατρέουδο;

ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΠΑΣ

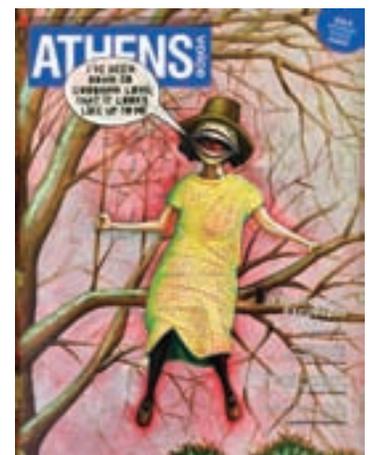
Ο πιο σατανικός Διχονόμος που έχει περάσει ποτέ από το Survivor.

ΤΑ ΣΚΑΛΑΚΙΑ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΜΑΡΑΣΛΗ

Η μεγάλη ντροπή του Δήμου Αθηναίων. Έχουν να ανακαινιστούν από την εποχή που τα έφτιαξε ο Έβερτ. Άθλια παρτέρια, ποτιστικά εκτός λειτουργίας και όσα λειτουργούν ρίχνουν το νερό έξω από το χώμα, ακλάδευτες πρασιές, σπασμένα τσιμέντα, σιδερόβερρες στον αέρα, κλαδιά δέντρων που έπεσαν από τον χιονιά κι έμειναν εκεί μετέωρα. Μια εικόνα μπίκλας, μιζέριας και εγκατάλειψης. Τι μιζέρια έρχονται να αποτελειώσουν τα γύφτικα χρώματα στα σκαλοπάτια που κάποτε χρωμάτισαν οι Ατενίστας λες και βρισκόμαστε στα Τίρανα. (θα το γράφω κάθε εβδομάδα, πού θα πάει... κάποιος θα μας διαβάσει στο τέλος)

ΑΙΣΙΟΔΟΣΙΑ

Έκτη στη λίστα των συναισθημάτων που δηλώνουν οι Έλληνες. (σύμφωνα με την τελευταία έρευνα της diaNEOsis)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Κώστας Λάβδας**. Γεννήθηκε το 1980. Έχει σπουδάσει γραφικές τέχνες και είναι απόφοιτος του τμήματος Σπουδές στον ελληνικό πολιτισμό του ΕΑΠ. Δάσκαλοί του στη ζωγραφική είναι οι: Μ. Λαουράκη, Δ. Τζοβάρας, Γ. Λαγάνης, Γ. Κόρδης και Χρ. Κεχαγιόγλου. Είναι μέλος του επιμελητηρίου εικαστικών τεχνών Ελλάδος από το 2008. Είναι ιδρυτικό μέλος της εικαστικής πλατφόρμας NI. Έχει συμμετάσχει σε συνέδρια, έχει πάρει μέρος σε διάφορες ομαδικές εκθέσεις και έχει κάνει ατομικές εκθέσεις στις γκαλερί ALMA, Sarri12 και στο six d.o.s και Hoxton. Η τελευταία του έκθεση με τίτλο "Ατη" έγινε στην γκαλερί ALMA στην Αθήνα, σε επιμέλεια Γιώργου Μυλωνά, Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2020.

Χτες έβρεχε όλη νύχτα. Η βροχή μιλάει πολλές γλώσσες, αλλά δεν σου δίνει κάποια πληροφορία. Απλά ενισχύει την υποψία ότι γίνεται να είσαι ερωτευμένος χωρίς αντικείμενο. Χτες, ήρθε για λίγο να προσθέσει την ευεργετική της ασάφεια στους δύσκολους καιρούς που μας δοκιμάζουν.

Οι ημερομηνίες μπλέκονται μεταξύ τους, όπως όταν ταξιδεύει κανείς στη θάλασσα, ή όταν είναι φυλακισμένος. Οι ώρες, επίσης, έχουν αρχίσει να χάνουν το περίγραμμά τους. Ποιο πρωινό ήταν εκείνο που... ποιο απόγευμα;

Σε συνθήκες εγκλεισμού, οι σχέσεις με τους οικείους τρίζουν και βγάζουν σπινθήρες. Η εγγύτητα δεν μπορεί να είναι επιβεβλημένη. Η σχέση με τον εαυτό, επίσης, επαναπροσδιορίζεται. Ποιος είσαι χωρίς τα παιχνίδια σου; Τα ψώνια, το σεξ, τις βόλτες, τα ταξίδια...; Κυρίως, ίσως, η κοινωνικότητα που μας συνέχει, σαν ανθρώπινο είδος αλλά και σαν Νοτιοευρωπαίους, τελει σε εκκρεμότητα. Τέρμα επ' αόριστον τα «τραπεζάκια έξω». Συρόμαστε όλοι, ε-

κόντες άκοντες, σε μια νέα εποχή όπου η ζωή θα είναι μια διαρκής περιχαράκωση απέναντι σε αόρατους μικροοργανισμούς, παθογενείς και μεταδοτικούς; Ανατέλλει, άραγε, η Ιόκαινος περίοδος;

«Λέω στον εαυτό μου ότι λαχταράω να βγω, να νιώσω άπλα γύρω μου, να δω ανθρώπους. Μόνο που, πια, δεν βλέπεις ανθρώπους στο δρόμο. Φοράνε όλοι την ίδια μεταμφίεση, το μισό πρόσωπο λείπει. Πάνε τα χαμόγελα, οι αστραπιαίες συνεννοήσεις και τα μικρά νεύματα ανάμεσα σε αγνώστους, το μόνο που μας νοιάζει είναι να μην έρθουμε πολύ κοντά. Όμως εγώ δεν είμαι γάτα, να μπορώ να χαλαρώνω παραμένοντας σε επιφυλακή. Περνάω έξω μία, μιάμιση ώρα και γυρνάω σπίτι εξουθενωμένη. Λες και δε φορτίζουν οι μπαταρίες μου με τίποτα.»

Όντως, υπάρχει μια δυσδιάκριτη κόπωση, σαν τα μόρια του αέρα να έχουν αλλάξει σύσταση, να έχουν γίνει ελαφρώς κολλώδη. Κάτι μας ρουφάει την ενέργεια. Φτάνει η μέρα στο τέλος της, κοιτάς πάνω απ' τον ώμο σου να δεις τι έχει συμβεί μέσα στις ώρες που προηγήθηκαν. Αντικρίζεις μια ομίχλη, πράγματα χωρίς περίγραμμα, χωρίς

ειδικό βάρος. Μια απροσδιοριστία. Λες και τα γεγονότα έχουν πάψει να συμβαίνουν «πραγματικά». Ή, λες κι έχεις εσύ σταματήσει να τα μεταβολίζεις. Σαν έχει μετατοπιστεί το κέντρο βάρους της ίδιας της πραγματικότητας.

«Φυλαγόμουν, φυλαγόμουν, μέχρι που, τελικά, ενέδωσα. Πήγα σ' ένα φιλικό σπίτι, πρώτη φορά μετά από μήνες. Μεγάλο σαλόνι, πέντε άτομα μετρημένα, εγώ στην άκρη του καναπέ, δίπλα στην μπαλκονόπορτα. Δεν κάναμε κάτι το ιδιαίτερο, παραγγείλαμε απ' έξω, τίποτα σπουδαίο. Όταν όμως, μετά από ώρες, αποφάσισα ότι ήταν καιρός να πηγαίνω, το σώμα μου δεν ήθελε. Καταχράστηκα τη φιλοξενία του οικοδεσπότη μέχρις τελευταίας ρανίδας. Αφού γύρισα σπίτι, αισθανόμουν λες και είχα πάει ταξίδι στο εξωτερικό!»

Όντως, η επιθυμία επιμένει και ψάχνει ευκαιρίες να αντλήσει από την τωρινή συνθήκη ιδιότητες που θυμάται από άλλοτε. Αποζητάμε το προνόμιο της εγγύτητας, όπως άλλοτε την ανακουφιστική ελευθερία της απόστασης. Κάνουμε, πλέον, μεγάλα ταξίδια σε μικρά ανύσματα. Αποθησαυρίζουμε το μηδαμινό, που αποδεικνύεται μια αναγκαία τέχνη.

Ποτέ άλλοτε δεν ήταν τόσο επίκαιροι οι Στωικοί: «Αν θέλεις να κάνεις κάποιον πλούσιο, μην του δώσεις χρήματα, αφάιρσέ του επιθυμίες».

Κάτω από αυτόν τον δυσοίωνα ουρανό, επαναφερόμαστε σε μια καινούργια εγκράτεια και μια καινούργια επινοτικότητα. Η χτεσινοβραδινή, και κάθε, βροχή είναι μια μικρή θάλασσα που μας έχει πάρει καταπόδι. Έρχεται ξανά και μας καλεί. Ζητά να καταθέσουμε στα πόδια της την περιπλοκότητά μας. Ζητά το πιο δύσκολο πράγμα απ' όλα: να απλοποιηθούμε...

Σημ.: **Ολόκαινος** (δηλ. η ολοκαίνουργια) γεωλογική εποχή περίπου 12 χιλιάδων χρόνων από την εμφάνιση του ανθρώπινου είδους: υλοτόμηση, καλλιέργεια γης, γραπτός λόγος, πόλεις. **Ανθρωπόκαινος:** από την πρώτη βιομηχανική επανάσταση και μετά (18ος -19ος αιώνας) όπου οι αλλαγές σε πλανητικό επίπεδο καθορίζονται από τις δραστηριότητές του «ανθρώπου» (δηλ. του δυτικού προτύπου βιοεξουσίας).

Η **Ιόκαινος** (νεολογισμός) αναφέρεται στην εποχή όπου (ενδεχομένως) μπαίνουμε και όπου ο νέος καθοριστικός παράγοντας θα είναι οι Ιοί. ●

Μια νύχτα με βροχή στηνεποχή της Ιοκαίνου*

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΤΣΟΥΚΑ

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

Του ΡΩΜΑΝΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ

Την περασμένη Τρίτη, 30 Μαρτίου 2021, περπάτησα μέχρι το κέντρο του Λονδίνου. Ήταν η δεύτερη φορά, μετά από 13 μήνες εγκλεισμού, που βρέθηκα στην καρδιά της πόλης μου. Η πρώτη φορά ήταν αργά μια Κυριακή του περασμένου Οκτωβρίου· θα μπορούσε να ήταν χτες ή και πριν δέκα χρόνια (ο χρόνος πλέον έχει χάσει κάθε έννοια συνοχής και σημασίας) όταν για δύο ώρες οδήγησα στους εντελώς άδειους –δυστοπικά άδειους– δρόμους της πόλης, με τα λιγυστά φώτα των πινακίδων και των κλειστών μαγαζιών να τονίζουν το καταπιεστικό κενό.

Ο λόγος αυτής της δεύτερης επίσκεψης ήταν ένα ραντεβού με τον οδοντίατρο· ένα απλό ραντεβού καθαρισμού δοντιών, που σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση θα ήταν μια αμελητέα υποσημείωση στη ρουτίνα της καθημερινότητας, τώρα είχε αναδειχθεί σε ορόσημο της χρονιάς: το πρώτο ραντεβού μετά την πανδημία· η πρώτη επαφή με άλλους ανθρώπους εκτός από τους γιατρούς της γειτονιάς· η πρώτη έξοδος από τη γειτονιά.

Καταρχάς πρέπει να σημειώσω ότι πριν ξεκινήσω για το ραντεβού κοίταζα την ντουλάπα με τα ρούχα μου για μισή ώρα χωρίς να ξέρω τι να φορέσω, όχι από κανενός είδους ναρκισσισμό αλλά επειδή είχα ξεχάσει το πώς πρέπει να παρουσιαζόμαστε στους άλλους. Η πρώτη σκέψη για κάτι πρόχειρο – π.χ. τη φόρμα της γιόγκα που φοράω μέσα στο σπίτι– απορρίφθηκε. Η δεύτερη σκέψη για κάτι πιο επίσημο –ίσως ένα κοστούμι με πουκάμισο, γιατί όχι και γραβάτα– απορρίφθηκε εξίσου τελεσίδικα. Τελικά κατέληξα στο γνωστό σετ τζιν-μακό-αθλητικά, αφού επρόκειτο να περπατήσω 15 χιλιόμετρα πήγαινε-έλα (είναι ακόμα πολύ νωρίς για να μπούμε σε μετρό) και με δεδομένο ότι το φετινό καλοκαίρι στην Αγγλία είχε προγραμματιστεί για το διήμερο 29-30 Μαρτίου.

Το επόμενο ζήτημα ήταν το τι θα πάρω μαζί μου. Από το πρωί κιόλας είχα ξεκινήσει μια λίστα: μάσκα, αντισηπτικό, χαρτομάντιλα, κλειδιά, κινητό, φάρμακα, νερό, κάτι φαγώσιμο, γυαλιά ηλίου, έξτρα μπλούζα, ακουστικά, mp3 player, πορτοφόλι, το χαρτάκι με το rip της πιστωτικής που παραλίγο να μπλοκάρω επειδή το έχω πλέον ξεχάσει, ένα βιβλίο (μπορεί να θελήσω να κάτσω κάπου), ένα μπλοκ και μολύβι για σημειώσεις (μπορεί να μου έρθει καμιά καλή ιδέα) κ.ο.κ. Ποιος θα το φανταζόταν ότι χρειάζεσαι τόσα πολλά πράγματα για να πας στον οδοντίατρο...

Αφού τελικά ετοιμάστηκα, ξεκίνησα επιτέλους για το ραντεβού-εκδρομή. Αποδεικνύοντας για μια ακόμη φορά ότι ποτέ δεν μπορείς να είσαι αρκετά προετοιμασμένος, η μπαταρία στα ακουστικά τελείωσε μετά από δέκα λεπτά περιπάτου, με αποτέλεσμα να εγκαταλείψω το podcast που άκουγα και να βυθιστώ στους λιγοστούς ήχους της πόλης. Η άπλετη λιακάδα, η έλλειψη δυνατού αέρα, και οι 24 βαθμοί Κελσίου δημιουργούσαν μια μοναδική καλοκαιρινή ατμόσφαιρα· κυριολεκτικά μοναδική, αφού είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν θα επαναληφθεί φέτος. Ο κόσμος περπατούσε έξω με αμάνικα και σαγιονάρες – ελαφρώς υπερβολικό μεν,

κατανοητό δε ως δήλωση-αντίδραση στον αέναο χειμώνα του εγκλεισμού. Η ημέρα αυτή ήταν ένας εμπαιγμός της φύσης· μια υπενθύμιση του πώς θα μπορούσε να ήταν η άνοιξη αλλού· σε μια άλλη χώρα με φυσιολογικό κλίμα και τέσσερις διακριτές εποχές· σε μια άλλη εποχή χωρίς πανδημία. Κατά διαστήματα σήκωνα τη μάσκα για να πιω μια γουλιά νερό και να εισπνεύσω στα κλεφτά λίγη άνοιξη, αν και οι μυρωδιές του Λονδίνου σε καμία περίπτωση δεν συγκρίνονται με τα εσπεριδοειδή, τα γιασεμιά και τις τριανταφυλλίες της Αθήνας.

Ο ένας μετά τον άλλον, οι δρόμοι του κεντρικού Λονδίνου ήταν εντυπωσιακά ερημικοί· σαν μια Κυριακή τον Αύγουστο, σε άλλη όμως χώρα, ίσως σε μια μεσογειακή, αφού τις Κυριακές του Αυγούστου το κέντρο του Λονδίνου σφύζει από ζωή. Η Borough Market (η αγορά δίπλα στη Γέφυρα του Λονδίνου) ήταν το πρώτο σημείο στο οποίο συνάντησα κόσμο – ανθρώπους που αγόραζαν λαχανικά, φρούτα και λιχουδιές από τους πάγκους της υπαίθριας αγοράς– ενώ στη South Bank (την όχθη του Τάμεση δίπλα στο Εθνικό Θέατρο) παρέες έκαναν πικνίκ και απολάμβαναν τον ήλιο.

Μπαίνοντας στο οδοντιατρείο στο Bloomsbury, δίπλα στο Βρετανικό Μουσείο, συνειδητοποίησα ότι εκτός από το πώς να ντύνομαι, έχω ξεχάσει και το πώς να φέρομαι μπροστά σε άλλους. Σαν γραφική γεροντοκόρη σε βιβλίο της Αγκάθα Κρίστι, ήμουν μάλλον υπερβολικά ενθουσιώδης και ομιλητικός με το ευγενέστατο προσωπικό του ιατρείου, οι οποίοι μάλιστα παρατήρησαν εν χορώ ότι έχω χάσει βάρος, το οποίο βέβαια με ενθάρρυνε να συνεχίσω την περιγραφή της καθημερινής γυμναστικής στο σπίτι σαν να είναι το πιο ενδιαφέρον και πρωτότυπο θέμα συζήτησης.

Αφού έλαβα τα εύσημα της οδοντιάτρου για την εξαιρετική συντήρηση της στοματικής υγιεινής μου και ολοκληρώθηκε η ιστορική αυτή επίσκεψη, συνέχισα το οδοιπορικό στο κεντρικό Λονδίνο. Κε-

ντρικές λεωφόροι όπως η Kingsway, η Shaftesbury Avenue και η Charing Cross Road είχαν μετατραπεί σε πεζοδρόμους με την κίνηση των πεζών να περιορίζεται πότε-πότε από ένα μισοάδειο λεωφορείο. Η μόνη φορά που ήρθα αντιμέτωπος με συνωστισμό ήταν στην Chinatown· πλήθος ασιάτων, οι μόνοι πλέον που ακόμα φο-

ρούν επιμελώς μάσκα.

Η σχεδόν μάταια αναζήτηση για ένα ανοιχτό καφέ που θύμιζε το Λονδίνο του 2000, όταν τα Preta Manger και τα Starbucks είχαν μόλις αρχίσει να επεκτείνονται και να φέρνουν στην Αγγλία την κουλτούρα του καφέ και του καλού έτοιμου φαγητού. Είδα πολλά, μα πάρα πολλά, ερειπωμένα, άδεια μαγαζιά και εστιατόρια –ακόμη και από μεγάλες αλυσίδες– με τις αφίσες στις τζαμαρίες να είναι το μόνο ίχνος της πρότερης ύπαρξής τους. Το Λονδίνο μετά την πανδημία θα είναι σίγουρα διαφορετικό. Τα θρυλικά βιβλιοπωλεία της Charing Cross Road –το Quinto, το Henry Pordes Books και το

Any Amount of Books – με τα ρολά μισοκατεβασμένα και την ειδοποίηση ότι δέχονται μόνο διαδικτυακές παραγγελίες.

Φτάνοντας στο ποτάμι ένιωσα με βεβαιότητα δύο πράγματα. Το πρώτο ήταν καθουσιαστικό: η αίσθηση ότι δεν είχε περάσει καθόλου χρόνος από την τελευταία φορά που ήμουν εδώ· παρόλο που αυτή ήταν στις 6 Μαρτίου 2020, σε μια παράσταση του Εθνικού Θεάτρου, ένιωθα σαν να είχα ξαναβρεθεί εδώ μόλις χτες. Ένας ολόκληρος χρόνος εγκλεισμού ξαφνικά συμπίτυχθηκε σαν ακορντεόν· σαν ο χωροχρόνος να έγινε μια σελίδα χαρτί που τη διπλώνεις και το σημείο Α ακουμπάει στο σημείο Β.

Το δεύτερο πράγμα ήταν μάλλον δυσάρεστο. Παρόλο που υπάρχουν γωνιές του Λονδίνου που αγαπώ πολύ (κυρίως μέσα στα κτίρια –στα μουσεία, τα θέατρα, τα βιβλιοπωλεία, τα εστιατόρια, τους σταθμούς και τους χώρους συναυλιών– αλλά ακόμα και κάτω από την πόλη, στα κρυφά σπλάχνα της), παρόλο τόσα χρόνια την έχω ζήσει απ' την καλή κι απ' την άποδη –φτωχός, μόνος και άνεργος, και πιο μετά έχοντας καλή δουλειά και καλές παρέες, με τρομοκρατικές επιθέσεις να σκάνε παραδίπλα μου και με τους ιστορικούς εορτασμούς του Ιωβηλαίου της Βασιλίσσας, παρόλο που το Λονδίνο τόσο ως ιδέα, ως κόνσεπτ, όσο και απτά, στη ζεστή λιακάδα της άνοιξης είναι μια πολύ όμορφη και ιδιαίτερη εμπειρία, συνειδητοποίησα ότι το τσιμέντο και η πέτρα της πόλης αυτής εξακολουθούν να μου εκπέμπουν ακριβώς την ίδια τραχύτητα και ψυχρότητα που μου εξέπλημπαν πάντα, σαν να μην κάνουν καμία προσπάθεια να σε υποδεχθούν, να σε καλωσορίσουν και να σε κάνουν να νιώσεις άνετα, μάλλον το αντίθετο. Ομολογώ ότι απογοητεύτηκα. Πίστευα ότι η απόσταση που μας χώριζε τόσο καιρό, οι επίπονες αναμνήσεις της πόλης πριν την πανδημία, όλων αυτών των καταπληκτικών στιγμών που ζήσαμε, θα άλλαζαν τη χημεία μας. Αυτό τελικά δεν έγινε. ▮

ΕΝΑΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΕΓΚΛΕΙΣΜΟΥ ΞΑΦΝΙΚΑ ΣΥΜΠΤΥΧΘΗΚΕ ΣΑΝ ΑΚΟΡΝΤΕΟΝ· ΣΑΝ Ο ΧΩΡΟΧΡΟΝΟΣ ΝΑ ΕΓΙΝΕ ΜΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΧΑΡΤΙ ΠΟΥ ΤΗ ΔΙΠΛΩΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ Α ΑΚΟΥΜΠΑΕΙ ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ Β

ΕΞΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΒΡΑΧΑΚΙΑ

Πώς ο αμερικανικός πολιτισμός κατέκτησε αμαχητί τους Ευρωπαίους

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1980 ο αμερικανικός πολιτισμός είχε άκρως ενδιαιρούσες πλευρές και η αντίσταση στον εξαμερικανισμό, απ' όπου κι αν προερχόταν, ήταν συνήθως απόρροια εθνικισμού και συντηρητισμού. Σήμερα ο εξαμερικανισμός είναι ένα κύμα αν όχι μικρόνοιας, τουλάχιστον στερεοτυπικής, στενής και στειράς σκέψης. Και καθώς η παγκόσμια πολιτιστική επιρροή των ΗΠΑ παραμένει σαρωτική, η Ευρώπη παραδίδεται στη διανοητική της φτώχεια.

Πρόνοια των λευκών», «συστημικός ρατσισμός», «φυλετική ταυτότητα», «ταυτότητα φύλου», «trigger behavior», «woke culture», «cancel culture»: στη δημόσια σφαίρα έχει κυριαρχήσει το νεόκοπο αμερικανικό λεξιλόγιο που διατείνεται ότι εκφράζει μια προοδευτική κουλτούρα. Μέσα σε λίγες δεκαετίες οι Ευρωπαίοι έπεσαν στην ταυτοτική παγίδα, στο ανώτερο στάδιο του ρατσισμού, του σεξισμού και μιας ποικιλίας από φοβίες, χαρακτηριστικό κοινωνιών σε αξιόθρηνη μαλάκυνση. Κι αν η δήθεν ultra προοδευτική ιδεολογία που ανθεί στις αμερικανικές πανεπιστημιακές και διαχέεται στα ΜΜΕ του Δημοκρατικού κόμματος και γενικότερα της αμερικανικής αριστεράς, έχει βρει πρόσφορο έδαφος στην Ευρώπη, είναι επειδή οι Ευρωπαίοι φοβούνται μήπως θεωρηθούν «γνηραία Ευρώπη»· μήπως κατηγορηθούν ότι προσκολλώνται στο κλέος των αρχαίων πολιτισμών, του Διαφωτισμού και της αποικιοκρατίας. Έτσι, υιοθετούν κάθε ιδέα του συρμού που επιβάλλουν ομάδες τα μέλη των οποίων θεωρούν τον εαυτό τους θύμα της άτιμης, καπιταλιστικής κοινωνίας.

Ο αμερικανικός λαός που δεν έχει ισχυρισμούς διανοήσης και ultra προοδευτικότητας είναι σατισμένος μπροστά στα παράπονα και τις διεκδικήσεις των νεοφυών κινημάτων. Εξάλλου, τα περισσότερα από αυτά τα κινήματα και από αυτές τις ρητορείες παραβιάζουν ανοιχτές θύρες. Και παρ' όλη αυτά, οι Ευρωπαίοι σπεύδουν να μιμηθούν τάσεις, οι οποίες, εφόσον αποτελούν παθογένεια του παραδοσιακού αμερικανικού πυριτανισμού, εξάγονται στην Ευρώπη συνοδευμένες από ηθολογία, σύστημα δημιουργίας ενοχών και αίσθημα ανωτερότητας έναντι των μοχθηρών και οπισθοδρομικών Ευρωπαίων. Αμερικανοί και Ευρωπαίοι μπαίνουν σε μια κούρσα ανταγωνισμού: Ποιος έχει διαπραχθεί τα περισσότερα και τα ειδικότερα εγκλήματα στην ιστορία; Ποιος είναι πρόθυμος να τιμωρηθεί σκληρότερα; Ποιος θα επανορθώσει τα εγκλήματα με θεαματικότερο τρόπο; Ποιος θα επιδοθεί σε πιο εντυπωσιακές ακρότητες ευαισθησίας και καλών αισθημάτων;

Ο εξαμερικανισμός ήταν, από τα μέσα του 20ού αιώνα τουλάχιστον, ένα φάντασμα που απειλούσε τους Ευρωπαίους, ιδιαίτερα αν ήταν αριστεροί και επιζητούσαν τον εκσοβιετισμό. Πολλές ιδιότητες του τότε ευρωπαϊκού συντηρητισμού—τεχνοφοβία, νοσταλγία του παρελθόντος, εθνικισμός, κομμουνιστική σεμνοτυφία—συνέβαλλαν στην αντιαμερικανική στά-

ση. Και παρ' όλη αυτά, ο αμερικανικός πολιτισμός μαζί με όλα του τα προϊόντα στρογγυλοκάθισε στην Ευρώπη με δυναμισμό στην αρχή, με ένα σωρό ανοησίες αργότερα.

Στον πόλεμο της επιρροής οι ΗΠΑ νίκησαν κατά κράτος: κανείς δεν θυμάται πια το ότι μερικοί Ευρωπαίοι απέρριπταν τα μπλουτζίν, τα χάμπουργκερ ή τα αμερικανικά gemakes των ευρωπαϊκών ταινιών. Όλοι έχουν αποδεχθεί την τρομερή δύναμη οικειοποίησης που διαθέτει ο αμερικανικός πολιτισμός, και η οποία οφειλόταν επί δύο περίπου αιώνες στο αμερικανικό ανθρώπινο χωνευτήρι. Τι συνέβη όμως: από την πλευρά τους, οι Αμερικανοί διανοούμενοι οικειοποιήθηκαν, μεταξύ άλλων, τη λεγόμενη «French Theory», τη μεταμοντέρνα ιδεολογία που άφησε πίσω της κάμποσες ζημιές, κάμποσες θεμελιώδεις παρανοήσεις. Η ουσία είναι ότι καθώς η Γαλλία εξαμερικανιζόταν, η αμερικανική διάνοψη έπαιρνε γαλλικές πόζες τις οποίες μάς έστειλε πίσω σε τερατώδη μορφή. Οι Αμερικανοί δεν φαίνεται να κατάλαβαν τι εννοούσαν οι Γάλλοι φιλόσοφοι της δεκαετίας του 1970 μιλώντας για «αποδόμηση της ταυτότητας»—και έκαναν το ακριβώς αντίθετο: την εξύμνησαν, την αποθέωσαν και τη συνδύασαν με τον σημερινό καλομαθημένο και κακομαθημένο πολίτη υπερκαταναλωτή. Εξού και η σημερινή φαιδρή ρητορική που ευνοεί στον κατακερματισμό των κοινωνιών σε ταυτοτικές ομάδες με δική τους, ξεχωριστή ιστορική αφήγηση και ατζέντα.

Η πολιτική ορθότητα είναι το αποτέλεσμα μιας αβαθούς ιστορικής ανάλυσης, που έχει καταλήξει στην ένταση των ταυτοτήτων, άρα και των ορίων μεταξύ των διαφορετικών κοινωνικών ομάδων. Θα μπορούσαμε να αφήσουμε τους Αμερικανούς να γίνουν μικρά-μικρά κομματάκια να πληρώσουν την αποτυχία να ενοποιήσουν την κοινωνία τους—αλλά, δεν είναι εύκολο να αδιαφορήσει κανείς. Οι ΗΠΑ παρενοχλούν την Ευρώπη όπως παρενοχλούν ολόκληρο τον κόσμο στην προσπάθειά τους να τον κάνουν σαν τα μούτρα τους. Ήδη, στη Γαλλία, δημιουργούνται φοιτητικά συνδικάτα «λευκών» και «μαύρων»—αναρωτιέμαι αν κά-

ποιος είναι ολίγον café au lait σε ποιο σύλλογο θα εγγραφεί. Η mania των κατηγοριοποιήσεων με κριτήριο το χρώμα του δέρματος, το φύλο, τη σεξουαλική συμπεριφορά και τα τοιαύτα κατακλύζει τόσο τον φυσικό όσο και τον ψηφιακό κόσμο και γίνεται αποδεκτή ως «φυσιολογική» και «προοδευτική»: άλλοτε από τον φόβο της κατακραυγής—από κομφορμισμο και κοινωνική δειλία—άλλοτε από πνευματική αδυναμία ή ομορποτισμό. Οι άνθρωποι έχουν την τάση να κάνουν copy-paste σε ιδέες που κυκλοφορούν, που αναπαράγονται και που, μέσα στη γενική απάθεια, επικρατούν στους μικροκόσμους του δημόσιου λόγου.

Με λίγα λόγια, ενώ οι Ευρωπαίοι απωθούσαν επί δεκαετίες τον εξαμερικανισμό ως ηθική του κέρδους, ο αμερικανικός πολιτισμός βγήκε από τα βραχάκια και τους περικύκλωσε από ανοχύρωτο σημείο. **A**

FUTURE N. O. W.

ONASSIS
STEGI

ΘΕΑΤΡΟ
ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ
ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

ΨΗΦΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
10–18.04.21

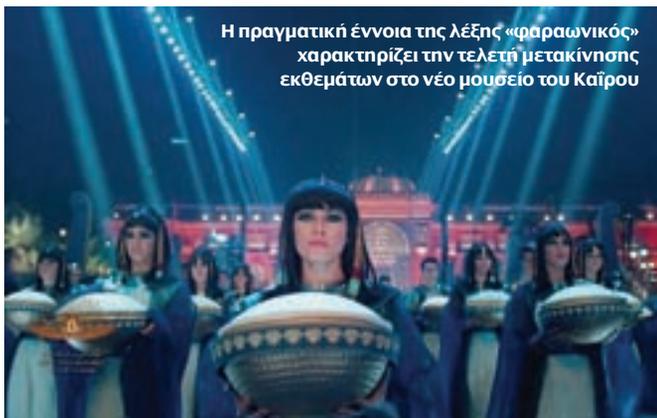
→ YouTube ΤΟΥ
ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΩΝΑΣΗ

→ onassis.org

ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

Η πραγματική έννοια της λέξης «φαραωνικός» χαρακτηρίζει την τελετή μετακίνησης εκθεμάτων στο νέο μουσείο του Καΐρου

60.000 εμβολιασμοί έγιναν τη Δευτέρα.

4 εκατ. εμβολιασμοί έγιναν στις ΗΠΑ την 1η Απριλίου και δεν είναι ψέμα.

1.830.362 εμβολιασμοί είχαν γίνει μέχρι το πρωί της Δευτέρας ενώ μέσα στην εβδομάδα ο συνολικός αριθμός θα ξεπεράσει τα 2 εκατομμύρια, σύμφωνα με τον γενικό γραμματέα συντονισμού της κυβέρνησης, Θανάση Κοντογεώργη.

658.934 πολίτες είχαν κάνει και τις δύο δόσεις του εμβολίου.

11 εκατ. δόσεις Pfizer - BioNTech αναμένονται τον Απρίλιο. Αναμένονται επίσης 100.000 δόσεις Moderna και 70.000 δόσεις Johnson & Johnson.

1.000.000 self tests έφθασαν τη Δευτέρα στη χώρα και την Τρίτη ξεκίνησε η διανομή τους από τα φαρμακεία. Το ότι δεν ήταν Siemens δεν μας πτοεί, φυσικά. Κάθε δημοκρατικός πολίτης ελπίζει ότι για το καλό του τόπου, θα είναι τα επόμενα.

15 εκατομμύρια δόσεις του εμβολίου της Johnson & Johnson καταστράφηκαν από «λάθος» στο εργοστάσιο της εταιρείας στη Βαλτιμόρη.

4,2% προβλέπει η Τράπεζα της Ελλάδας ότι θα είναι ο ρυθμός αύξησης του πραγματικού ΑΕΠ το 2021, σύμφωνα με την έκθεση του διοικητή Πάνη Στουρνάρα.

205% του ΑΕΠ ήταν το ύψος του δημοσίου χρέους στο τέλος του 2020 σύμφωνα πάντα με την έκθεση.

553 εκατομμύρια χρήστες του hacker ο οποίος απέκτησε πρόσβαση στα προσωπικά δεδομένα τους, λόγω ενός κενού ασφαλείας της πλατφόρμας. Τα δεδομένα περιλαμβάνουν αριθμούς τηλεφώνων, κωδικούς πρόσβασης στο Facebook, ονοματεπώνυμα,

μη στρατιωτικά πλοία σε καιρό ειρήνης.

22 βασιλικές μούμιες και 17 σαρκοφάγοι που για δεκαετίες εκτίθεντο στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Αιγύπτου στην πλατεία Ταχρίρ μεταφέρθηκαν το Σάββατο στη νέα τους «κατοικία». Κάθε μούμια τοποθετήθηκε σε ειδική κάψουλα με άζωτο για να εξασφαλιστεί η προστασία της

135.000 τ.μ. είναι η έκταση του νέου μουσείου, το οποίο και βρίσκεται στην περιοχή Φουστάτ του παλαιού Καΐρου, σχετικά κοντά στο ελληνορθόδοξο μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου.

11 χρόνια έχουν περάσει από τον εμπρησμό της Marfin και ο φάκελος της υπόθεσης ανοίγει ξανά, καθώς η Αστυνομία προσκόμισε νέα στοιχεία, σύμφωνα με ανακοίνωση του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη. Η αξιωματική αντιπολίτευση πάντως αφήνει να εννοηθεί ότι πρόκειται για προσπάθεια αλλαγής της ατζέντας.

50 χρόνια λειτουργίας γιόρτασαν τα Starbucks την περασμένη εβδομάδα.

33.000 καταστήματα της αλυσίδας λειτουργούν σε όλο τον πλανήτη και είναι η δεύτερη μεγαλύτερη αλυσίδα στον κόσμο, μετά τα McDonalds.

130,7 δισ. ευρώ ήταν το πρώι της Τρίτης η κεφαλαιοποίηση της εταιρείας.

1.000 τουλάχιστον άτομα συγκεντρώθηκαν το βράδυ του Σαββάτου στην πλατεία Χημείου στο ΑΠΘ. Επρόκειτο για πάρτι και η διασκέδαση, το κέφι και το ξεφάντωμα κράτησαν μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Η αστυνομία έδωσε εντολή σε περιπολικά και μοτοοικλήτες να μη διέρχονται μπροστά από την πλατεία Χημείου για να μην προκληθεί επεισόδιο. Ίσως η αστυνομία να υιοθετήσει το δόγμα «ήρθαν τα άγρια να διώξουν τα ήμερα».

5.000 ευρώ ήταν το πρόστιμο που επιβλήθηκε στο πολυκατάστημα Notos επειδή αγνόησε τις ισχύουσες διατάξεις και άνοιξε την Δευτέρα τις πόρτες του. Δεν λες ότι καταστράφηκαν κιόλας. Το πρόστιμο ήταν περισσότερο συμβολικό, όχι όμως και το «άνοιγμα».

27% θα μειωθεί η συνολική λιγνιτική ισχύς της χώρας μας μετά την απόφαση της Ρυθμιστικής αρχής ενέργειας να αποσυρθούν οριστικά οι μονάδες ΔΕΗ, Καρδιάς Ι-ΙΙ και Αμυνταίου Ι-ΙΙ, συνολικής ισχύος 1200 MW.

VERBA VOLANT

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ

«Εμείς δεν καταφύγαμε ποτέ στις μακάβριες συγκρίσεις στατιστικών δεδομένων, κάτι που κάνανε οι βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας». Ο Τζόζεφ Πούλιτजर του Αγρινίου αναδεικνύει τις αρετές της συνετής αντιπολίτευσης αλλά οι μικροπρεπείς πολιτικοί του αντίπαλοι επιχειρούν να μπλέξουν τις μακάβριες στατιστικές με την αντικειμενική ενημέρωση που προσέφερε ο τέως πρωθυπουργός, όταν τον Νοέμβριο (sic) μας εξηγούσε ότι οι θάνατοι στην Ελλάδα αυξήθηκαν κατά 263% το τελευταίο εξάμηνο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ

«Θεωρώ την κυβέρνησή μας ως προδοτική, παράνομη και καταχρηστική. Ως εκ τούτου δηλώνω απείθεια και ανυπακοή σε όλες τις αποφάσεις της. Χαρακτηρίζω κάθε υποχρεωτικότητα ιατρικής πράξης ως βιοηθικό έγκλημα και ποινικό αδίκημα. Επομένως: Δεν φοράω μάσκα - δεν κάνω τεστ - δεν κάνω εν-νολίο. Όχι για κανέναν άλλο λόγο. Απλώς επειδή δεν θέλω και επειδή είναι δικαίωμά μου». Ευτυχώς που περάσαμε διαφωτισμό με τον Ρήγα και μάθαμε ότι «το δικαίωμα του ενός σταματά εκεί που ξεκινά το δικαίωμα του Πετράκου». Του ανθρώπου που είχε δηλώσει τον Οκτώβριο (sic) ότι «οι αρχές του δεν του επιτρέπουν να είναι κόντρα στο νόμο, ακόμη και αν ο νόμος είναι παράνομος, όπως είχε πει και ο Σωκράτης»...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ

«Να πώς καταντήσατε τη νεολαία μας εσείς οι άριστοι της κυβέρνησης Μπιστοτάκη!!! -Γρηγόρης Πετράκος, νέος, σοβαρός και ταλαντούχος τραγουδιστής δείτε τι έγραψε». Ο τπλεστάρ, φαν του Πετράκου, δημοσιογράφος του «Μακελειού», απόστρατος αλλά και πρώτος σε σταυρούς βουλευτής του Βελόπουλου (στην Ανατολική Αττική, όπου δεν έβγαλε άλλον) επιρρίπτει ευθύνες στην κυβέρνηση για την αλλοτρίωση του έντεχνου καλλιτέχνη. Να αποφανθούν τώρα για το θέμα Άντζυ Σαμίου, Κλέλια Ρένεση αλλά και Πέπη Τσεσεμλή.

ΜΙΑΤΟΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

«Ο Πιερρακάκης πάτησε πάνω σε αυτά που ξεκίνησε ο Παππάς». Δεν υπάρχει φυσικά παρθενογένεση ούτε στην τέχνη ούτε και στην πολιτική. Όμως ο βουλευτής Εύβοιας του ΣΥΡΙΖΑ παραίτησε μετριοπαθής, όταν μίλησε για το ψηφιακό κράτος. Εννοείται ότι ο Παππάς τα είχε ετοιμάσει όλα. Ο Πιερρακάκης μόνο μια τζιφρα έβαλε και θέλει να κλέψει όλη τη δόξα. ●

τοποθεσίες, ημερομηνίες γέννησης, βιογραφικά στοιχεία και διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

617.722 Έλληνες περιλαμβάνονται στα θύματα.

1.000-4.000 ευρώ θα είναι η πρόσθετη αποζημίωση που θα λάβουν οι επιχειρήσεις των κλάδων στους οποίους εφαρμόζονται περιοριστικά μέτρα τον Απρίλιο.

10.800 δραστηριοποιούνται στους κλάδους του λιανεμπορίου στους οποίους έχουν επιβληθεί περιοριστικά μέτρα στις Περιφερειακές Ενότητες Θεσσαλονίκης, Αχαΐας και Κοζάνης.

5.000 ευρώ αποζημίωση για κάθε επιχείρηση λιανεμπορίου που παραμένει κλειστή ζήτησαν τρεις περιφερειάρχες από την κυβέρνηση. Πρόκειται για τον πρόεδρο της Ένωσης Περιφερειών Ελλάδας και περιφερειάρχη Κεντρικής Μακεδονίας, Απόστολο Τζιτζικώστα, τον περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδας, Νεκτάριο Φαρμάκη και Δυτικής Μακεδονίας, Γιώργο Κασαπίδη. Δίκαιο – μεσοισιαστικούς όρους – το αίτημα να δοθούν τα ίδια σε όλους ανεξαρτήτως μεγέθους.

103 απόστρατοι ναύαρχοι των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων εξέδωσαν ανακοίνωση με την οποία καταδικάζουν την «ισλαμοποίηση» των τουρκικών ενόπλων Δυνάμεων και τη δημόσια συζήτηση που άνοιξε πρόσφατα για απόσυρση της Τουρκίας από τη Συνθήκη του Μοντρέ για τα Στενά. Οι εισαγγελίες ερεύνησαν αμέσως την υπόθεση. Όχι τις καταγγελίες φυσικά, αλλά τους καταγγέλλοντες καθώς ο Ερντογάν είδε άρωμα πραξικοπήματος πίσω από την επιστολή.

85 χρόνια έχουν περάσει από την υπογραφή της συνθήκης του Μοντρέ. Η συνθήκη παραχώρησε στην Τουρκία τον πλήρη έλεγχο των Στενών, η οποία όμως αναλαμβάνει να εγγυάται την ελεύθερη ναυσιπλοΐα από τα

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσίρμας

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης Αρχισυντάκτης Γιάννης Τσάκαλος

Συντακτική ομάδα: Ν. Αμανιτίης, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάσιου, Ρ. Γεροδόμος, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Θ. Ευθυμίου, Τ. Ζαραβέλα, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Β. Κορωναίος, Τζ. Μελιτά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένης, Δ. Παπαδόπουλος, Γ. Πουλιόπουλος, Μ. Νομικός, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαλιού, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Α. Σκαράκη, Ζ. Σιφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ζαράστο, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Γ. Ψύχας

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα info@athensvoice.gr Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos Εικονογραφίες art@athensvoice.gr Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαρκώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Πέτρος Νικόλτσος

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη

Advertising Manager Πέπη Κράλιοβιτς

Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα marketing@athensvoice.gr Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A. Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369 fax: 210 3632.317 Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310 Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213 Αγγελίες: 210 3617. 369 Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021 ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΣΦΑΖΟΝΤΑΙ ΣΥΝΩΜΟΤΕΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

Έφθασε το τέλος της παρά φύσει συμμαχίας των ακραίων Κεμαλιστών με τον Ερντογάν

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Κάθε ημέρα που περνά ο Ταγίπ Ερντογάν προσθέτει στη λίστα των απωλειών του άλλο ένα κεφάλαιο. Με τη λήξη κάθε εβδομάδας, την Παρασκευή της προσευχής, ο μέσος τούρκος πολίτης μετρά απώλειες στην τσέπη του και υπολογίζει με ακρίβεια την νέα υποχώρηση του βιοτικού του επιπέδου. Με τέτοιο πληθωρισμό, τόσο υποτίμηση του εθνικού νομίσματος και πρωτοφανή για την τελευταία δεκαπενταετία ανεργία ακόμη και ο ψηφοφόρος του Ερντογάν αρχίζει να πείθεται με δυσκολία για την επικινδυνότητα του «αδίστακτου εσωτερικού εχθρού» ο οποίος караδοκεί για να διαλύσει το τουρκικό έθνος.

Μέχρι και χθες ο Ταγίπ Ερντογάν, από την περίοδο της δημαρχίας του στη Κωνσταντινούπολη ακόμη, διοικούσε βασιζόμενος σε στρατηγικά επιλεγμένες συμμαχίες που καθόριζαν και τις αναγκαίες πλειοψηφίες. Στην αρχή χρησιμοποίησε τις προοδευτικές δυνάμεις μιας κοινωνίας διψασμένης για κοινωνικές ελευθερίες και εξευρωπαϊσμό. Τις χρησιμοποίησε, τις έστυψε σαν λεμονόκουπες και τις πέταξε στον κάλαθο των ακρήστων της εξουσίας, όταν πλέον του ήταν άχρηστες. Μετά, ή ακόμη και παράλληλα, βασίστηκε στις δυνάμεις του Ιράμν Φετουλάχ Γκιουλέν, ενός νεωτεριστή, ενός σύγχρονου «προτεστάντη» του Ισλάμ. Ο Γκιουλέν ήταν χρήσιμος αφού είχε επιλεγεί από τους Αμερικανούς για να συντονίσει το μεγάλο εγχείρημα του «Light Islamism», της πολιτικής στρατηγικής στον αντίποδα των Αγιατολάχ του Ιράν και των Μουλάδων της Σαουδικής Αραβίας. Έτσι «οικοδομήθηκαν» κατά παράβαση των εντολών οι σχέσεις του Ερντογάν με τους Αδελφούς Μουσουλμάνους σε όλη την Εγγύς και Μέση Ανατολή. Η συμμαχία με τον Ιράμν Φετουλάχ Γκιουλέν έληξε το βράδυ του «Πραξικοπήματος της Πεντάρας» όπου οι πραξικοπηματίες ωσάν μαθητευόμενοι μάγοι απώλεσαν εξ αρχής τη δυνατότητα επιβολής των εντολών, αφού εξουδετερώθηκε αμέσως ο μηχανισμός διασφάλισης της στρατιωτικής διοίκησης. Οι μεσαίοι αξιωματικοί λάκισαν. Αμέσως μετά ο Ερντογάν συμμαχισε με τα πλέον ακραία στοιχεία της τουρκικής υπερπατριωτικής ακροδεξιάς. Τους Γκρίζους Λύκους του υπερπατριώτη Μπαχτσελί, του ηγέτη του ακροδεξιού κόμματος ΜΗΡ, του εκφραστή της πλέον ακραίας εθνικιστικής έκφρασης του σύγχρονου παντουρκισμού. Σε αυτή την αδιανόητη συμμαχία το Ισλάμ παντρεύεται τον παντουρμανισμό με την συμβολή του υπερπατριωτικού στοιχείου του κοσμικού Κεμαλισμού που εκφράζεται από την αιχμή του δόρατος του νεο-τουρκικού επεκτατισμού. Η έκφραση αυτής της επιθετικής φράξιας του τουρκικού εθνικισμού είναι εδώ και δύο δεκαετίες περίπου το Πολεμικό Ναυτικό της Τουρκίας. Είναι η «Φωλιά του Κούκου» της νέας ιμπεριαλιστικής αντίληψης ενός τμήματος της τουρκικής ελίτ η οποία θεωρεί πως η Τουρκία είναι πλέον υπερδύναμη και πως το μέσον διά του οποίου θα επεκταθεί η στρατιωτική και πολιτική επιβολή της στην Ευρασιατική Περιφέρεια είναι οι θαλάσσιοι οδοί. Αυτός είναι ο λόγος που ο Ναύαρχος Ramazan Cem Gurdeniz αποκαλύπτει το σχέδιο «Γαλάζια Πατρίδα» το 2004 όταν είχε τοποθετηθεί, αυτός ο παραδοσιακός Κεμαλιστής αξιωματικός, στην προεδρία της επιτροπής στρατηγικού σχεδιασμού του Τουρκικού ΓΕΕΘΑ. Βοηθός του ήταν τότε ο μετέπειτα ναύαρχος Cihat Yagci. Είναι αυτός που υλοποίησε για τον Ερντογάν τον σχεδιασμό του επεκτατισμού στην Ανατολική Μεσόγειο και την εκστρατεία της Λιβύης. Δικό του έργο η αποστολή Τουρκμάνων και Τζιχαντιτών μισθοφόρων από τη Συρία στη Λιβύη, δική

του και η ιδέα και η Διπλωματία των Γεωτρύπανων. Η «παρέα των ναυάρχων» είχε αποτελέσει έναν από τους πρώτους στόχους του Ερντογάν. Τους είχε κώσει στη φυλακή για προδοσία με την υπόθεση της ERGENEKON. Τους αποφυλάκισε αμέσως μετά το πολυσυζητημένο πραξικόπημα των Γκιουλενιστών, του Ιουλίου 2016. Έκτοτε ο ναύαρχος Cem Gurdeniz ανέλαβε καθήκοντα εθνικού προπαγανδιστή της Γαλάζιας Πατρίδας από τα τηλεοπτικά πάνελ της χώρας. Είναι από αυτούς του 103 ναύαρχους που υπέγραψαν την περίφημη ανακοίνωση του περασμένου Σαββάτου. Ο προπαγανδιστής του Ερντογάν είναι και ο πρώτος που συνελήφθη από τον προστάτη του και οδηγήθηκε στα καθεστωτικά μπουντρούμια. Αυτή είναι άλλωστε και η μοίρα των «χρήσιμων πλιθίων». Όταν αλωθεί η χρησιμότητά τους οδηγούνται στα αζήτητα της ιστορίας.

Το τέλος μιας «ανιερής συμμαχίας»

Τα μεσάνυχτα του Σαββάτου που μας πέρασε, δευτερόλεπτα πριν τη δωδεκάτη, οι 103 ναύαρχοι εν αποστρατεία του Πολεμικού Ναυτικού της Τουρκίας, η crème de la crème του τουρκικού επεκτατισμού, δημοσιοποιούσαν την ανακοίνωσή τους κατηγορώντας τον Ερντογάν για εξιλασμό του στρατεύματος και προειδοποιώντας την πολιτική εξουσία πως θα ήταν ασυγχώρητο λάθος να αποσυρθεί η Τουρκία από τη Συνθήκη του Μοντρέ η οποία καθορίζει από το 1936 το καθεστώς των Στενών μεταξύ Μαύρης Θάλασσας και Αιγαίου.

Το καθεστώς Ερντογάν εξέλαβε την ανακοίνωση των ναυάρχων ως μορφή εκδήλωσης πραξικοπήματος. Την Δευτέρα το πρωί συνελήφθησαν δέκα από τους συνυπογράφοντες. Θα συλληφθούν και άλλοι. Στο τέλος θα μείνουν κάτι υπέργηρα γεροντάκια που δεν μπορούν να κάνουν κακό σε κανέναν. Ο ακροδεξιός Μπαχτσελί ζήτησε να κοπεί η σύνταξη των ναυάρχων και να ξηλωθούν τα γαλόνια και τα διακριτικά τους σε δημόσια θέα. Αυτό ήταν το άδοξο τέλος του Νονού της «Γαλάζιας Πατρίδας». Ο Ερντογάν υιοθέτησε την ιδέα του ναυάρχου Gurdeniz και στη συνέχεια τον εξευτέλισε. Τι συνέβη όμως με τη Συνθήκη του Μοντρέ που τόσο τάραξε τους τούρκους ναύαρχους;

Τα λεφτά του Κατάρ, τα διόδια της Διώρυγας και τα φαραωνικά σχέδια του Ερντογάν

Μία από τις σημαντικότερες εμμονές του Ερντογάν είναι η διάνοιξη μίας διώρυγας η οποία θα ενώνει τη Μαύρη Θάλασσα με την Προποντίδα και η οποία θα παρακάμπτει τα Στενά του Βοσπόρου. Πρόκειται για κατασκευαστικό έργο φαραωνικών διαστάσεων. Οι περιαιτολογικές μελέτες είναι σαφείς. Το έργο αυτό θα λειτουργήσει καταστρεφικά και θα πυροδοτήσει αλυσιδωτές περιβαλλοντικές αντιδράσεις με αρνητικές επιπτώσεις. Η οικογένεια του Εμίρη του Κατάρ έχει αγοράσει ήδη τεράστιες περιοχές κατά μήκος της διώρυγας, όπως αυτή έχει σχεδιαστεί. Με λίγα λόγια, η οικογένεια του Εμίρη του Κατάρ έχει φροντίσει να αγοράσει τη γη επί της οποίας σταδιακά θα οικοδομηθούν όλα τα απαραίτητα τεχνικά έργα και οι υποδομές των υπηρεσιών που θα εξυπηρετούν τη ναυσιπλοΐα. Τα κέρδη

όμως δεν θα προέρχονται μόνον από τη λειτουργία των υποδομών. Θα προέρχονται και από τα διόδια τα οποία θα καταβάλλουν οι πλοιοκτήτες των εμπορικών σκαφών που θα διέρχονται. Η Συνθήκη του Μοντρέ δεν προέβλεπε την καταβολή διοδίων για τη διέλευση από τα στενά του Βοσπόρου. Αντιθέτως προέβλεπε μία αυστηρή ποσόστωση όσον αφορά τη διέλευση πολεμικών σκαφών από τα Στενά. Η κατάργηση της Συνθήκης του Μοντρέ θα ανέθετε θεωρητικά στην Τουρκία τον έλεγχο και την έγκριση των διελεύσεων. Σε αυτό ποντάρει ο Ερντογάν και οι κρηματοδοτές του από το Κατάρ. Όμως τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά. Αν η Τουρκία αποσυρθεί από τη Συνθήκη του Μοντρέ τότε αυτομάτως το καθεστώς των Στενών επανέρχεται στην προτεραια κατάσταση που δεν είναι άλλη από τη Συνθήκη της Λωζάννης. Αυτή η ρήτρα καταγράφεται ξεκάθαρα στο κείμενο της Συνθήκης του Μοντρέ. Αυτό σημαίνει πως ο έλεγχος των Στενών επανέρχεται στην αρμοδιότητα Διεθνούς Επιτροπής με Πρόεδρο μέλος της διεθνούς κοινότητας και όχι Τούρκο.

Τα Στενά από τη Μαύρη Θάλασσα έως την έξοδο στο Αιγαίο υπάγονται εκ νέου στις ρυθμίσεις της Συνθήκης της Λωζάννης με αποστρατικοποίηση ένθεν κακειθεν σε βάθος 20 χιλιομέτρων, με την πλήρη αποστρατικοποίηση της περιοχής των Δαρδανελίων (Τσανάκαλε) κλπ. Αυτά γνώριζαν οι 103 ναύαρχοι και για τον λόγο αυτόν προέβησαν στις γνωστές προειδοποιήσεις προς τον Ερντογάν. Για τους τούρκους εθνικιστές ναύαρχους η Συνθήκη του Μοντρέ είναι η «εγγύηση της ύπαρξης του Βόρειου Κάστρου μας, που είναι η Μαύρη Θάλασσα».

Ο Ερντογάν καταρχάς έχει άλλη ατζέντα —η οποία καθορίζεται από τα εντελώς ιδιοτελή συμφέροντα της οικογενείας του και των κρηματοδοτών του από το Κατάρ— και από την άλλη πιέζεται αφόρητα από τον διεθνή παράγοντα να εγκαταλείψει τη Ρωσία και το Ιράν αλλά και από την οικονομική κρίση που μαστίζει την Τουρκία και επηρεάζει πλέον τις χαμηλές κοινωνικές τάξεις που είναι όμως ο πυρήνας των ψηφοφόρων του. Χρειάζεται λοιπόν επειγόντως μία διέξοδος. Του την πρόσφεραν στο πιάτο οι 103 ναύαρχοι με τη μεταμεσονύκτια ανακοίνωσή τους. Ως μάννα εξ ουρανού η ανακοίνωση του επέτρεψε να προφασιστεί την ύπαρξη πραξικοπήματος σε εξέλιξη. Διαστρέβλωσε την πραγματικότητα θυσιάζοντας στον βωμό της πολιτικής του επιβίωσης τη συμμαχία του με τους υπερεθνικιστές Κεμαλιστές αξιωματικούς. Προφανώς ο Ερντογάν βρίσκεται στη φάση της σταδιακής απώλειας αναχωμάτων ως προς τις συμμαχίες του στο εσωτερικό της χώρας. Αυτή η κατάσταση οδηγεί αναπόφευκτα στην εξάντληση των εφεδρειών του. Στρατηγός ή πολιτικός χωρίς εφεδρείες είναι καταδικασμένος σε ήττα. Προσέξτε. Το κείμενο των ναυάρχων υπογράφεται από 103 ανώτατους αξιωματικούς του Πολεμικού Ναυτικού, 103 ημέρες πριν την επέτειο του πραξικοπήματος του Ιουλίου του 2016. Ακόμη και οι συμβολισμοί παραπέμπουν σε δυσώιδες προοπτικές. **Α**

ΥΜΝΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΜΙΑ
ΙΣΤΟΡΙΑ
ΕΘΝΙΚΗΣ
ΑΜΕΛΕΙΑΣ

1821

2021

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ ΣΥΓΚΛΟ-
ΝΙΣΤΙΚΟ STREAMING
ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ,
ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ
ΦΟΡΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΠΙΣΩ
ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΝΤΖΑΡΟΥ

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΓΚΡΟΥΣ

Ο ΛΑ –Η ΣΧΕΔΟΝ– ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΤΗΝ 25Η ΜΑΡΤΙΟΥ 2021 με την επίσημη βιντεοπροβολή της επετειακής συναυλίας «Ύμνος στην Ελευθερία» του Νικόλαου Χαλικιόπουλου - Μάντζαρου από το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Δεν επρόκειτο, ωστόσο, για μια απλή συναυλία κι ούτε ήταν μόνο το μουσικό και δημοσιογραφικό ένστικτο, αλλά και ένα αίσθημα εθνικής υπερηφάνειας και συγκίνησης που με έκαναν να θέλω να μάθω ποιο είναι αυτό το χορωδιακό έργο που θυμίζει Μπαχ και Παλεστρίνα αλλά οι χορωδοί τραγουδούν «Σε γνωρίζω από την κόψη του σπαθιού την τρομερή...». Γιατί με έπιασε ένας κόμπος κάθε φορά που παρακολουθούσα το streaming του Μεγάρου διαβάζοντας τους υπότιτλους, γιατί βούρκωναν οι κορυφαίοι χορωδοί του σχήματος MEIZON Ensemble την ώρα που ερμήνευαν τους στίχους του Διονύσιου Σολωμού και γιατί συγκινήθηκαν οι δεκάδες χιλιάδες θεατές που το είδαν ανά την υφήλιο όπου υπάρχει ελληνισμός; Πώς η αναμετάδοση μιας βιντεοσκοπημένης συναυλίας έφτασε τόσο γρήγορα, τόσο μακριά, σε τόσο πολλούς και πώς γίνεται μια σπουδαία μουσική να μην είναι γνωστή;

◀ Η βιντεοσκοπήση της συναυλίας του Μεγάρου εικονογραφείται από εμβληματικά έργα Ελλήνων ζωγράφων του 19ου αιώνα που ύμνησαν τον αγώνα για την εθνική παλιγγενεσία, ευγενική παραχώρηση της Εθνικής Πνακοθήκης

Θεόδωρος Βρυζάκης
Η Έξοδος του Μεσολογγίου,
1853

Ο Ι ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΕ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΕΛΕΙΑΣ. Ένα σπουδαίο έργο που ήταν εν πολλοίς ξεχασμένο και άγνωστο, και έτσι θα έμενε αν δεν υπήρχε η νεότερη μουσικολογική έρευνα να το φέρει στο φως. Και μαζί με τα κενά της παρτιτούρας να αποκαταστήσει μια κατάφωρη ιστορική αδικία, που αδικήσε όχι μόνο τον συνθέτη Μάντζαρο (1795-1872), καθώς δεν αναγνωρίστηκε ποτέ η αξία του στο βαθμό που του έπρεπε από τους μεταγενέστερους συνθέτες και ιστορικούς, αλλά στέρησε και τη χώρα μας από έναν Έλληνα παγκόσμιας εμβέλειας εφάμιλλου των μεγάλων Ευρωπαίων συνθετών της εποχής του, που ανάμεσα σε άλλα του έργα μελοποίησε τον εθνικό μας ποιητή. Τον Διονύσιο Σολωμό όλο τον ξέρουμε, πόσο όμως γνωρίζουμε τον Νικόλαο Χαλικιόπουλο-Μάντζαρο; Και, αλήθεια, έχουμε εθνικό συνθέτη;

Είναι το πρώτο που ρωτάω τον ερευνητή-μουσικόλογο, διδάκτορα του Ιονίου Πανεπιστημίου κ. **Κώστα Ζερβόπουλο**, που χωρίς τη δική του ενδελεχή εργασία και αφοσίωση δεν θα ακούγαμε τον Ύμνο στη συναυλία του Μεγάρου. Όπως μου λέει, «Ο Μάντζαρος υπήρξε από τους πρωτοπόρους του ευρωπαϊκού ρεύματος σύμφωνα με το οποίο οι λαοί για να αναδείξουν την εθνική μουσική τους ταυτότητα έπρεπε να χρησιμοποιούν την εθνική τους γλώσσα. Το ρεύμα του μουσικού εθνικισμού ξεκίνησε από τους Ρώσους και επηρέασε μια ολόκληρη γενιά συνθετών στην Κεντρική και Νότια Ευρώπη, σας θυμίζω πως μέχρι τότε οι όπερες γράφονταν, κυρίως, στην ιταλική. Στην Ελλάδα εκφράστηκε από τη σχολή των Επτανήσιων συνθετών, εν πολλοίς παρεξηγημένων και άγνωστων για λόγους που είναι γνωστοί, κυρίως στους Έλληνες μουσικολόγους. Προσέξτε, ο Μάντζαρος πρέπει να θεωρηθεί ο εθνικός μας σύνθετης όχι μόνο γιατί είναι ο συνθέτης του εθνικού μας ύμνου, όχι μόνο γιατί μελοποίησε τον Ύμνο στην Ελευθερία, αλλά και γιατί έβαλε τις βάσεις για την ανάπτυξη της ελληνικής μουσικής, μελοποίησε σπουδαία ποιήματα που τραγουδήθηκαν από το λαό, και πρέπει να αποκατασταθεί το όνομά του ως κορυφαίου Έλληνα συνθέτη».

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΜΑΣ ΎΜΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΎΜΝΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Όσο η Ελλάδα σφραδάζει στο πεδίο των μαχών και από τον εμφύλιο σπαραγμό, τα υπό βρετανική κυριαρχία Επτάνησα είναι ένας κόσμος που εμπνέεται από τα ιδανικά των επαναστατημένων. Η Επανάσταση του '21 είναι μια μάχη για τη γλώσσα και τις φιλελεύθερες ιδέες που θα αναγεννούσαν το έθνος, αυτό το ιδεώδες υπηρετούν ο Σολωμός με την ποίηση και ο Μάντζαρος με τη μουσική. Όταν ο Σολωμός φτάνει στην Κέρκυρα το 1828 οι δυο τους γίνονται ακώριστοι φίλοι, περνούν πολύ χρόνο μαζί. Θεωρούν ότι η ποίηση και η μουσική είναι στενά δεμένες και μοιράζονται τον ίδιο πόθο για την πνευματική αναγέννηση του έθνους. «Ο Μάντζαρος καθόταν στο πιάνο και από δίπλα ο Σολωμός απήγγιλε στίχους που τους μελοποιούσε, και μέσα από την αλληλεπίδρασή τους ο καθένας βάραινε στην Τέχνη του». Ο Μάντζαρος ήταν πολύ καλλιεργημένος, γόνος οικογένειας αριστοκρατών. Τα πρώτα του μαθήματα τα παίρνει στην Κέρκυρα με μουσικοδιδάσκαλους, κυρίως Ιταλούς που εργαζόταν στην ορχήστρα του θεάτρου της πόλης, όπου δινόταν παραστάσεις όπερας, και μετά στο περίφημο ωδείο της Νάπολης που διευθύνει ο Νικόλο Τσιγγαρέλι, ένας πολύ σπουδαίος παιδαγωγός της εποχής, δάσκαλος του Ροσίνι και του Μπελίνι, ο οποίος του προτείνει να αναλάβει τη διεύθυνση του Ωδείου με τη συνταξιοδότησή του, πρόταση εξόχως τιμητική την οποία ο Μάντζαρος απορρίπτει. Η επιθυμία του είναι να εγκατασταθεί στην Κέρκυρα και να συμβάλει στη μουσική καλλιέργεια του τόπου του, συνθέτοντας μουσική για την ελληνική γλώσσα. «Ήταν ένας άνθρωπος με τρομερή παιδεία και αναγνώριζε αυτό το κενό. Ασχολήθηκε όλη του τη ζωή με τη διδασκαλία της μουσικής και δημιούργησε τις βάσεις για τις επόμενες γενιές των Επτανήσιων συνθετών. Το ποίημα του Σολωμού το γνώρισε από την έκδοση του 1825».

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΜΑΣ ΎΜΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΎΜΝΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ο Σολωμός συνθέτει τον «**Ύμνο στην Ελευθερία**» το 1823 στη Ζάκυνθο και τυπώνεται δύο χρόνια μετά στο Παρίσι και στο Μεσολόγγι. Ο Μάντζαρος επιθυμεί να γράψει μουσική πάνω σε σοβαρή ποίηση. «Όταν γνωρίζει τον Σολωμό μελοποιεί τον Ύμνο. Αυτό που θέλει είναι – με όχημα τη μουσική – να γίνουν γνωστοί οι στίχοι του Σολωμού, να διαδοθεί η ποίηση. Και το πετυχαίνει. Οι στροφές του Ύμνου αρχίζουν να τραγουδιούνται στις παρές της Κέρκυρας, στις ταβέρνες, τα βράδια στις πλατείες, στις μαζώξεις σε σπίτια και στις εθνικές εορτές. Έτσι, όταν έρχεται ο βασιλιάς ο Γεώργιος Α΄ στην Κέρκυρα για την τελετή της ενσωμάτωσης των Επτανήσιων, το 1865, οι Κερκυραίοι τον υποδέχονται με αυτό που θεωρούσαν δικό τους τραγούδι, οι 8 πρώτες στροφές είχαν καθιερωθεί άτυπα σαν εθνικός ύμνος στο στόμα των ανθρώπων. Στην υποδοχή του βασιλιά τραγουδούν τις δύο πρώτες στροφές του Ύμνου, βγαίνει λοιπόν βασιλικό διάταγμα που λέει ότι αυτό που ακούσαμε εκεί θα το κάνουμε εθνικό ύμνο. (Ο παρ' του εθνικού Μουσικοδιδασκάλου Κυρίου Μαντζάρου τονισθείς ύμνος εις την ελευθερίαν του ασιδίου ποιητού Σολωμού, θέλει παιανίζεσθαι κατά πάσας ναυτικές παρατάξεις, ήτοι ανύψωσιν και χαιρετισμόν σημαίας κτλ. θεωρούμενος ως επίσημον εθνικόν άσμα). Αν τραγουδούσαν κάτι άλλο οι άνθρωποι στην Κέρκυρα πιθανότατα θα είχαμε άλλον ύμνο, καταλάβατε;»

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΕΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΎΜΝΟΥ

Ο Μάντζαρος συνθέτει την **Πρώτη μελοποίηση**, από την οποία προήλθε ο εθνικός μας ύμνος, στα 1828-29 για τετράφωνη χορωδία και πιάνο σε απλό λαϊκό ύφος με στόχο να διαδοθεί το σολωμικό ποίημα. Το ποίημα των 158 στροφών χωρίζεται σε 24 ευκολοτραγουδίστες μελωδίες και ο κόσμος μαθαίνει να τραγουδάει τον αγώνα των Ελλήνων για την ελευθερία. Μόλις τελειώνει, αρχίζει αυτό που είχε σαν ιδανική μουσική στο μυαλό του, την περίφημη **Πολυφωνική μελοποίηση**, την οποία δουλεύει για περισσότερο από 30 χρόνια ξετυλίγοντας, όσο ωριμάζει, τη δεινότητά του ως συνθέτης. «Εκείνη την εποχή τα μεγάλα μουσικά έργα κορυφώνονταν με μια φούγκα, αυτή η πολυφωνική μορφή σύνθεσης θεωρούνταν το κορυφαίο είδος με το οποίο θα καταπιανόταν ένας συνθέτης. Ο Μπαχ έχει γράψει εξαιρετικές φούγκες, ο Μπετόβεν στις κορυφώσεις των έργων του βάζει φούγκες (ο Μάντζαρος γεννιέται 12 χρόνια πριν τον θάνατο του Μπετόβεν). Χωρίζει λοιπόν το έργο σε 46 μέρη και το δουλεύει σε αυτή την ανώτατη μορφή μουσικής σύνθεσης, διορθώνει, σβήνει, σκίζει, συμπληρώνει και, ταυτόχρονα, σε ένα τετράδιο καθαρουργάει τα μέρη που κρατάει τα οποία από ένα σημείο επίσης αναθεωρεί ξανά και ξανά. Το έργο που ακούσαμε στο Μέγαρο Μουσικής είναι η τελική φάση της πολυφωνικής γραφής (ακούστηκαν, συνολικά 22, από τα 46 μέρη της) η οποία καταγράφεται στο χειρόγραφο που υπάρχει στο Δημαρχείο της Κέρκυρας. Κι ενώ δεν έχει καταλήξει στην τελική μορφή της πολυφωνικής μελοποίησης, το 1844 συνθέτει και μια **Ενδιάμεση μελοποίηση** με 39 μέρη σε μικτό ύφος, ένας συνδυασμός της πολυφωνικής και της πρώτης. «Το χειρόγραφο αυτό το δένει σε έναν κόκκινο δερμάτινο τόμο και το αφιερώνει στον Όθωνα, ο οποίος ως ανταμοιβή του απονέμει τον αργυρό σταυρό του Τάγματος του Σωτήρος. Αυτό που ανακαλύψαμε στην έρευνά μας ήταν ότι ένας γερμανός αυλικός ονόματι Γιόζεφ Μίντλερ, ο οποίος εισήγαγε το στενογραφικό σύστημα που και σήμερα χρησιμοποιείται στη Βουλή των Ελλήνων, μετέγραψε τη μουσική δημιουργώντας ένα αντίγραφο για να σταλεί στη Γερμανία, ίσως για να εξακριβωθεί η αξία του. Τις νότες συνοδεύει με τους ελληνικούς στίχους, με μια γερμανική μετάφραση εξαιρετικής φιλολογικής αξίας, αλλά και με τη φωνηματική απόδοση των στίχων στη στενογραφική γραφή». Το χειρόγραφο του Όθωνα και το γερμανικό χειρόγραφο φυλάσσονται στο Μουσείο και στη Βιβλιοθήκη του Μουσείου Μπενάκη αντίστοιχα.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΕΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΎΜΝΟΥ

Μετά από αυτό το διάλειμμα ο συνθέτης επιστρέφει στο έργο ζωής που ήταν η Πολυφωνική μελοποίηση του Ύμνου, την οποία ολοκληρώνει, πιθανότατα, στα 1865 μετά από πολλές φάσεις επεξεργασίας, όπως αποτυπώνονται στο περίφημο χειρόγραφο του Δημαρχείου της Κέρκυρας.

ΤΟ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

Η διδακτορική διατριβή του κ. Κώστα Ζερβόπουλου συγκεντρώνει και φέρνει στο φως όλο το διασωζόμενο υλικό που σχετίζεται με τον Ύμνο, τυπωμένα, χειρόγραφα και αντίγραφα. Αυτό σημαίνει έναν τεράστιο όγκο δουλειάς που απαιτούσε όχι μόνο την αποκατάσταση της μουσικής γραφής αλλά και των ιστορικών διαδρομών. Χαρακτηριστική η παρακάτω ιστορία.

«Όσο ζούσε ο Μάντζαρος δεν δέχθηκε ποτέ χρήματα για τις δουλειές που έκανε, ως ευγενής ζούσε από τα εισοδήματα από τα κτήματα. Ο πατέρας του όμως τον είχε φορτώσει με χρέη, και όταν πέθανε τα παιδιά του κληρονόμησαν μόνο χαρτιά και χρέη. Το 1879, ο γιος του Δημήτριος, που είναι δικηγόρος, πηγαίνει σε μια παγκόσμια εμπορική έκθεση στο Παρίσι για να πουλήσει τα χειρόγραφα του πατέρα του σε εκδοτικούς οίκους ή και σε ιδιώτες. Κάποια από αυτά, ενδεχομένως, πουλιούνται, ευτυχώς όμως όχι και το πολυτιμότερο εξ αυτών, μια που η τιμή του, 25.000 γαλλικά φράγκα, περίπου 110.000 ευρώ, δεν ήταν ευκαταφρόνητη. Το χειρόγραφο του Δημαρχείου επέστρεψε στην Κέρκυρα

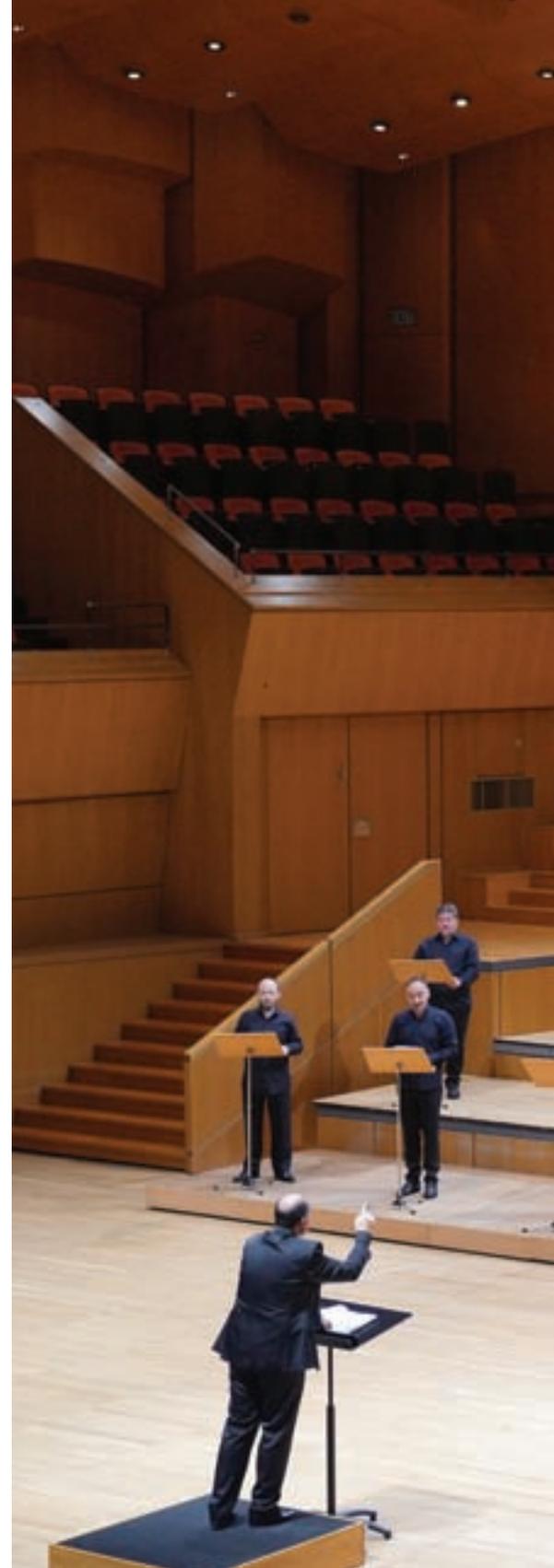
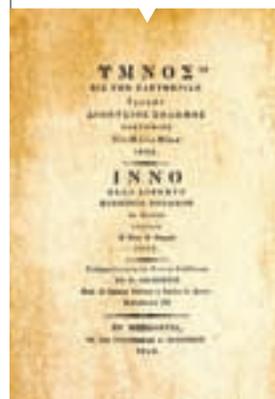
και κάποια στιγμή, προπολεμικά, το αγόρασε ο Γεώργιος Παπανδρέου (ως Υπουργός Παιδείας, εκ μέρους της Ελληνικής Κυβέρνησης), το χάρισε στο Μουσείο Κερκύρας (ίσως, το παλαιό Αρχαιολογικό Μουσείο Κέρκυρας) και περιήλθε στην ιδιοκτησία του Δήμου. Όταν το αναζητήσατε το είχαν κλειδωμένο στο Δημαρχείο σε ένα παλιό χρηματοκιβώτιο, χωρίς να γνωρίζουν την αξία του». Το χειρόγραφο αυτό είναι πολύτιμο όχι μόνο γιατί αποτυπώνει την τελική μορφή της Πολυφωνικής μελοποίησης. «Ο Μάντζαρος δούλευε αποξύνοντας παλιές γραφές, σβήνοντας και γράφοντας πάνω σε αυτές ή επικολούσε λωρίδες χαρτιού με τα διορθωμένα μέρη. Με γυμνό μάτι αποκάλυψα πέντε διαφορετικές φάσεις του έργου, κρύβει λοιπόν έναν θησαυρό ο οποίος μένει να ερευνηθεί, καθώς μερικά από τα πρώτα μέρη της αρχικής γραφής της Πολυφωνικής μελοποίησης έχουν χαθεί και υπάρχουν μόνο σε αυτές τις παλαιότερες γραφές».

ΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΤΟ ΛΙΓΟ... ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΤΑΜΕΣΤΕΣ ΑΠΟ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΕΙ ΣΥΓΚΙΝΗΜΕΝΟΣ ΤΟΥΣ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΑΣ ΠΟΙΗΤΗ, ΜΕΛΟΠΟΙΗΜΕΝΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΜΑΣ ΣΥΝΘΕΤΗ, ΣΕ ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΛΟΓΙΑΣ (ΚΛΑΣΙΚΗΣ) ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΘΝΙΚΑ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΙ;

Το εξώφυλλο της πρώτης ελληνικής έκδοσης του 1825, με τόπο έκδοσης το Μεσολόγγι

«Σε γνωρίζω από την κόψη του σπαθιού την τρομερή...» ήταν το έργο που ο Μάντζαρος αγάπησε περισσότερο, λόγω του ρομαντικού, εθνικού του περιεχομένου. Τον απασχόλησε από το 1828 έως το 1865 αλλά δεν παίχθηκε ποτέ, «ο ίδιος άκουσε μόνο τμήματα της πρώτης μελοποίησης όπως κυκλοφορούσε στην πιάτσα, ούτε καν την ενδιάμεση έκδοσή για την οποία παρασημοφορήθηκε. Το άκουγε μόνο στο πιάνο, όταν το δούλευε». Καταλαβαίνετε τώρα γιατί μίλησα πριν για ιστορική αδικία που πρέπει να αποκατασταθεί. Το έργο αυτό πρέπει να βρει τον δρό-

ΜΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

©AKRIVIADIS

μο που του αξίζει ως το πρώτο σημαντικό έργο Έλληνα συνθέτη, μοναδικό στην παγκόσμια μουσική φιλολογία, «πραγματικά είναι ένα συγκλονιστικό έργο, το νιώσατε, το ακούσατε, μια τεράστια καντάτα που δεν υπάρχει άλλη όμοιά της». Πώς; «Και οι τρεις μελοποιήσεις, αλλά και τα εξαιρετικά μεμονωμένα μέρη διαφόρων στροφών του Ύμνου, πρέπει πρώτα να εκδοθούν σε παρτιτούρες, να μπορούν να τις πάρουν οι χορωδίες να τις τραγουδήσουν, και να ηχογραφηθούν από ένα σύνολο όπως το MEIZON Ensemble που είναι κορυφαίο. Όταν ένα έργο βγει σε παρτιτούρα ή σε δίσκο τότε γίνεται γνωστό, όσο δεν είναι γραμμένο είναι ανύπαρκτο, κι αυτός είναι ο στόχος μας, να το αναδείξουμε και να είμαστε περήφανοι για αυτό». Δεν σταμάτησα λεπτό να μοιράζομαι τον ενθουσιασμό του ανθρώπου που ανέλαβε, εν είδει εθνικής αποστολής, να καταστήσει γνωστό ένα παγκόσμιο μνημείο πολιτισμού.

STREAMING ΜΕ ΚΟΡΥΦΑΙΟΥΣ ΧΟΡΩΔΟΥΣ ΚΑΙ 70.000 ΘΕΑΤΕΣ

Ο Μάντζαρος μέσω της μουσικής εξυψώνει την ποίηση του Σολωμού, δεν μπορώ καν να φανταστώ πώς θα ένιωθε ο ποιητής ακούγοντας το ώριμο έργο του επιστήθιου φίλου του σε μια τέτοια εκτέλεση. Όσες φορές το παρακολούθησα δεν υπήρξε ούτε μία που να μη συγκινηθώ, λέω στον μουσικό διευθυντή του Ensemble, **Αγαθάγγελο Γεωργακάτο**, που διύθυσε το έργο. «Υπήρχαν στιγμές κατά τη διάρκεια της βιντεοσκόπησης που τα μάτια των χορωδών βούρκωναν» μου απαντάει. «Είναι πραγματικά

συγκλονιστικό, όταν είσαι Έλληνας, να ακούς και κυρίως να τραγουδάς ένα τέτοιο έργο, μια μουσική που μελοποιεί τον εθνικό μας ποιητή. Το ίδιο το ποίημα του Σολωμού μάς βάζει να αφουγκραστούμε παραστατικά την Ελλάδα που είναι σκλαβωμένη, που θυσιάζεται και που, όταν αποφασίζει να επαναστατήσει, αγωνίζεται και στο τέλος ελευθερώνεται. Η δε μελοποίηση από τον Μάντζαρο αποτελεί την ηχητική μαρτυρία της προσπάθειας –συνειδητής ή μη– του ελεύθερου πλέον ελληνικού κράτους να ενστερνιστεί τον ευρωπαϊκό πολιτισμό σε όλους τους τομείς. Ο συνθέτης χρησιμοποιεί την ελληνική γλώσσα ντύνοντάς τη με τα μουσικά εργαλεία της λόγιας δυτικής μουσικής και το αποτέλεσμα είναι μία περίτεχνη ελληνική μουσική δημιουργία». Τον ρωτώ πώς θα την περιέγραφε. «Για τους γνώστες της μουσικής, μπορούμε να πούμε ότι αρμονικά είναι επηρεασμένη από τον ευρωπαϊκό ρομαντισμό, η φόρμα όμως, η τεχνική της σύνθεσης, οι μελωδίες και η δομή προέρχονται από την προκλασική μουσική, κι αυτό κάνει το έργο ακόμα πιο ενδιαφέρον. Είναι πραγματικά μεγάλη μας τιμή που το Μέγαρο μας ζήτησε να αποδώσουμε μια τόσο σπάνια παρουσιαζόμενη μουσική. Δουλεύοντάς την ανακαλύπτουμε όλο και ωραιότερα στοιχεία στη σύνθεση, και νομίζω πως όταν τελειώσει η πανδημία θα έχουμε την ευκαιρία να την παρουσιάσουμε σε πολλά μέρη στην Ελλάδα και το εξωτερικό». Μακάρι!

Για τον «Ύμνο» είναι εξαιρετικός οιωνός ότι ερμηνεύτηκε στην κεντρική αίθουσα του Μεγάρου από ένα κορυφαίο σύνολο, στο οποίο συμμετέχουν εξέχοντες σολίστ της όπερας όπως ο **Δημήτρης Πλατανιάς**, ο **Διονύσης Σούρ-**

μπος και ο **Γιάννης Χριστόπουλος** αρμονικά δεμένοι με εκλεκτούς χορωδιακούς τραγουδιστές. Στο πιάνο σύνδεσε εξαιρετικά, αποδίδοντας το μαντζαρικό πνεύμα, ο πιανίστας **Στάθης Σούλης**. Όπως μου λέει ο κ. Γεωργακάτος «ήταν δύσκολο το εγχείρημα, οι πρόβες έγιναν με μέτρα ασφαλείας, το έργο ήταν απαιτητικό και ο χρόνος περιορισμένος, «μουσικά ήταν ένας άθλος». Όμως άξιζε, και με το παραπάνω! Του λέω κάτι που τον ενθουσιάζει, ότι τη συναυλία παρακολούθησαν περισσότεροι από 70.000 μοναδικοί θεατές από Αμερική μέχρι Αυστραλία και Αργεντινή, καθώς προωθήθηκε μέσω του Υπουργείου Εξωτερικών, Γενικής Γραμματείας και Αποδήμου Ελληνισμού όπου υπάρχει ελληνική πρεσβεία ή προξενείο σε όλο τον κόσμο. Οι ομογενειακές οργανώσεις του εξωτερικού, οι ελληνικές κοινότητες και φορείς που είχαν ενδιαφέρον για την Ελλάδα, το υποδέχθηκαν με συγκίνηση. Κάθε μέρα που περνάει το βλέπουν όλο και περισσότεροι.

Παρακολουθώ το streaming του Μεγάρου και, όπως οι συνομιλητές μου, όπως ίσως κι εσείς, σκέφτομαι τις μεγάλες αίθουσες του εξωτερικού κατάμεστες από κόσμο που χειροκροτεί συγκινημένους τους στίχους του εθνικού μας ποιητή, μελοποιημένους από τον εθνικό μας συνθέτη, σε ένα έργο λόγιας (κλασικής) ελληνικής μουσικής. Σκεφτείτε το λίγο... Δεν είναι ένας σπουδαίος λόγος να είμαστε εθνικά υπερήφανοι, αλλά και μια λαμπρή ευκαιρία να αξιοποιηθεί η επέτειος των 200 χρόνων ώστε να εκδοθεί, να ηχογραφηθεί και να παιχθεί ένα τόσο σπουδαίο έργο με αυτές τις περγαμνές; **Α**

** Η συναυλία θα είναι διαθέσιμη για streaming στο site, facebook και youtube του Μεγάρου μέχρι 25/4/2021 και on demand στο site του Μεγάρου μέχρι τις 31/12/2021.*

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ **ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΤΑΙ**

Της **ΙΣΜΑΣ Μ. ΤΟΥΛΑΤΟΥ** / Φωτογραφίες: **ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ**

Ο νεογοθτικός Πύργος της οδού Θήρας ξαφνιάζει αναπάντεχα τον περαστικό, θυμίζοντας αλλοτινές δόξες της περιοχής. Από τη λάμψη στην εγκατάλειψη κι από τη στασιμότητα στις νέες ελπίδες αξιοποίησης με σκοπό τη δημιουργία ενός «ζωντανού» πολιτιστικού κυττάρου.

Εκεί όπου η πραγματικότητα εμφανίζεται με πρόσωπο σκληρό η φαντασία αποτελεί, κατά κανόνα, ασφαλές καταφύγιο: ένα παράθυρο στο όνειρο, στον ρομαντισμό, στην αισιοδοξία. Το Κάστρο της Πατψίων (πραγματικό, με πολεμίστρες και οικόσημα) ή αλλιώς ο Πύργος στο νούμερο 54 της οδού Θήρας θα μπορούσε να αποτελεί ενδεικτικό παράδειγμα. Κτισμένος στην καρδιά της σημερινής Αθήνας, στην πλατεία Αμερικής, σε μια περιοχή η οποία τα τελευταία χρόνια απασχολεί την ε-

πικαιρότητα για αρνητικούς, κατά πλειοψηφία, λόγους, ξαφνιάζει τον περαστικό με την αναπάντεχη αρχιτεκτονική του κι έρχεται να θυμίσει αλλοτινές δόξες.

Το ταξίδι στον χρόνο ξεκινά στις αρχές του 20ού αιώνα: τότε που η Πατψίων και η Αχαρνών αποτελούσαν τις κύριες οδικές αρτηρίες προς τις εξοχές ορίζοντας ταυτόχρονα την πρώτη επέκταση του σχεδίου πόλεως Αθηνών, με αποτέλεσμα να προσελκύουν τη νέα αστική τάξη. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, λοιπόν, ο Πύργος κτί-

στηκε το 1914 αποτελώντας ιδιοκτησία της αρχοντικής κεφαλονίτικης οικογένειας Τυπάλδου της περίφημης «Χρυσής Βίβλου», με ρίζες από τη Νάπολη της Ιταλίας. Εχοντας ζήσει ημέρες ακμής, από το 1993 παραμένει ακατοίκητος ενώ το 2008 χαρακτηρίζεται διατηρητέος.

Στη σημερινή εικόνα εγκατάλειψης που παρουσιάζει «εγγράφονται» οι κατά καιρούς σημαντικές φθορές από σεισμούς, καιρικά φαινόμενα αλλά και από ανθρώπινες εισβολές. Παρολ' αυτά, το όνειρο της σημερινής του ιδιοκτήτριας, της εξαιρετικά δραστήριας Σίλιας Καλλιμάνη,

να αξιοποιηθεί και να αποτελέσει ένα ζωντανό πολιτιστικό κύτταρο –προσδοκία ολόκληρης της γειτονιάς– παραμένει ζωντανό...

Τέχνη, Λογοτεχνία και καλή ζωή

Ο πρώτος ιδιοκτήτης του Πύργου, Τζώρτζης Αλφονσάτος Τυπάλδος, πρώτος εξάδελφος της προγιαγιάς της σημερινής ιδιοκτήτριας, ήταν «μερακλής, αγαπούσε την καλή ζωή και είχε

Η σημερινή ιδιοκτήτρια του Πύργου,
η εξαιρετικά δραστήρια κ. Σίλια Καλλιμάνη

Οι πρώτοι κληρονόμοι του Πύργου ήταν άνθρωποι λίγο πιο κλειστοί αναφορικά με τον τρόπο ζωής τους. Ήταν και οι συνθήκες διαφορετικές. Ξέσπασε ο Πόλεμος, η κατάσταση άλλαξε γενικότερα.

πολλά ενδιαφέροντα: καλλιτεχνικά, λογοτεχνικά κ.λπ.» εξηγεί η κυρία Καλλιμάνη. Ο ίδιος θέλησε να χτίσει στην Αθήνα της εποχής εκείνης κάτι εντελώς διαφορετικό από τα συνήθη. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει σχετική έκθεση του Υπουργείου Περιβάλλοντος, ο Πύργος αποτελεί ένα από τα σπάνια δείγματα εφαρμογής του νεογοτθισμού που εκπορεύθηκε από την Αγγλία στα μέσα του 19ου αιώνα και, μάλιστα, μια ιδιαίτερα επιτυχημένη εκδοχή αυτού του στυλ. Πρόκειται για έργο ανώνυμου αρχιτέκτονα τον οποίο πιθανώς ο ιδιοκτήτης κάλεσε από το εξωτερικό. Το Κάστρο υψώνεται στο κέντρο της Αθήνας σε μια κατάφυτη έκταση, ενώ στην επο-

χή του αποτελούσε πρότυπο «βίλας εξοχής».

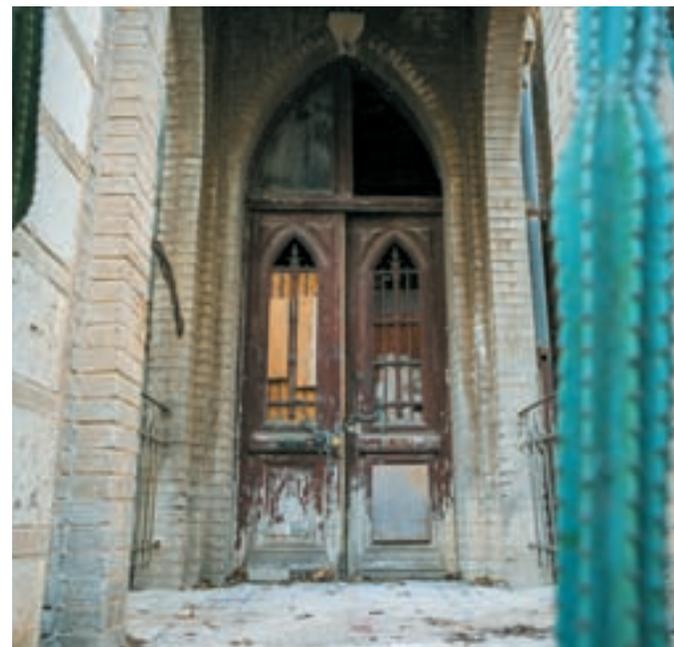
«Ο νεογοτθισμός εκφράζεται εύγλωττα με τη φρουριακού τύπου αρχιτεκτονική του που χρησιμοποιεί με μέτρο στοιχεία του ανάλογου λεξιλογίου, όπως τα σπηθαία τύπου επάλξεων, τα οξυκόρυφα τόξα των ανοιγμάτων, οι ιδιότυποι πεσσοί του κεντρικού πρόπυλου, οι ρόδακες, τα εμβλήματα κ.λπ.» αναφέρει σε άλλο σημείο η παραπάνω έκθεση. «Ταυτόχρονα όμως –συνεχίζει– το κτίριο διαρθρώνεται άψογα με βάση επιτρεπόμενες κανόνες του νεοκλασικού λεξιλογίου, έχοντας τριμερή διάρθρωση με κεντρική μορφολογική ενότητα, διαβάθμιση της διακόσμησης, μέτρο και ρυθμό με

την επανάληψη στοιχείων σε άλλη κλίμακα, κορνίζες ανοιγμάτων, ταινία στέψης κ.λπ.»

Η κυρία Καλλιμάνη μιλά για ένα «μικρό, σχετικά, οίκημα, έκτασης 300 τετραγωνικών μέτρων, χωρίς μεγαλοπρεπείς διαδρόμους, σε κήπο μισό στρέμμα. Θα λέγαμε ότι πρόκειται για λιτό κτίσμα, λειτουργικό και αυστηρό, φτιαγμένο για άνδρα ιδιοκτήτη. Ο Τζώρτζης ήταν εργένης, ζούσε μόνος. Βεβαίως, διέθετε κι άλλο σπίτι στο κέντρο της Αθήνας όπως επίσης και μια έκταση στο Σούνιο. Πέθανε στα 1931, δεν μπορώ να πω σε ποια ηλικία γιατί δε γνωρίζω πότε γεννήθηκε...»

Διαφορετικοί οι πρώτοι κληρονόμοι

«Οι πρώτοι κληρονόμοι του Πύργου ήταν άνθρωποι λίγο πιο κλειστοί αναφορικά με τον τρόπο ζωής τους. Ήταν και οι συνθήκες διαφορετικές. Ξέσπασε ο Πόλεμος, η κατάσταση άλλαξε γενικότερα» λέει η κυρία Καλλιμάνη. Η τελευταία πυργοδέσποινα, η αδελφή της γιαγιάς της και ο γιος της, τον εγκατέλειψαν ύστερα από μια άγρια ληστεία κάπου στα μέσα της δεκαετίας του '90. Φοβήθηκαν για την ασφάλειά τους, έφυγαν και πήγαν να ζήσουν αλλού. Η ίδια τον κληρονόμησε στα 2013,

όταν το κτίριο βρισκόταν ήδη σε πολύ κακή κατάσταση. «Αν είχε περιέλθει στα χέρια μου ενωρίτερα πιστεύω ότι θα είχα καταφέρει να τον αποκαταστήσω αντλώντας κεφάλαια από την εταιρική κοινωνική ευθύνη. Εργαζόμενοι στον χώρο της διαφήμισης και θεωρώ ότι υπήρχε η δυνατότητα. Έπεσα, όμως, στην "καρδιά" της οικονομικής κρίσης. Έκανα διάφορες επαφές και συζητήσεις, στην αρχή τα πράγματα ήταν πολύ ενθαρρυντικά, στη συνέχεια, όμως, κάπου σκόνταφταν...»

Το όνειρο της κυρίας Καλλιμάνη αναφορικά με τον Πύργο αφορά στη δημιουργία ενός «πολύ ιδιαίτερου», όπως η ίδια το χαρακτηρίζει,

Πολιτιστικού Κέντρου. Για τον λόγο αυτό, πριν από μερικά χρόνια ίδρυσε την Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία «Θήρας 54 - Καθημερινός Πολιτισμός», τίτλος ενδεικτικός του προσανατολισμού της. Εκτοτε, οι χώροι του φιλοξένησαν αρκετές εκδηλώσεις, με ελεύθερη, πάντα, είσοδο οι οποίες έδωσαν την ευκαιρία στους κατοίκους της περιοχής – και όχι μόνο – να γνωρίσουν καλύτερα τον Πύργο και να ονειρευτούν μια δυναμικότερη παρουσία του στα πολιτιστικά δρώμενα της πρωτεύουσας. Μουσική, αφήγηση, χορός, θέατρο είναι μερικές, μόνο, από τις μορφές της Τέχνης που κατά καιρούς φιλοξενήθηκαν στο πλαίσιο της επιθυμίας της

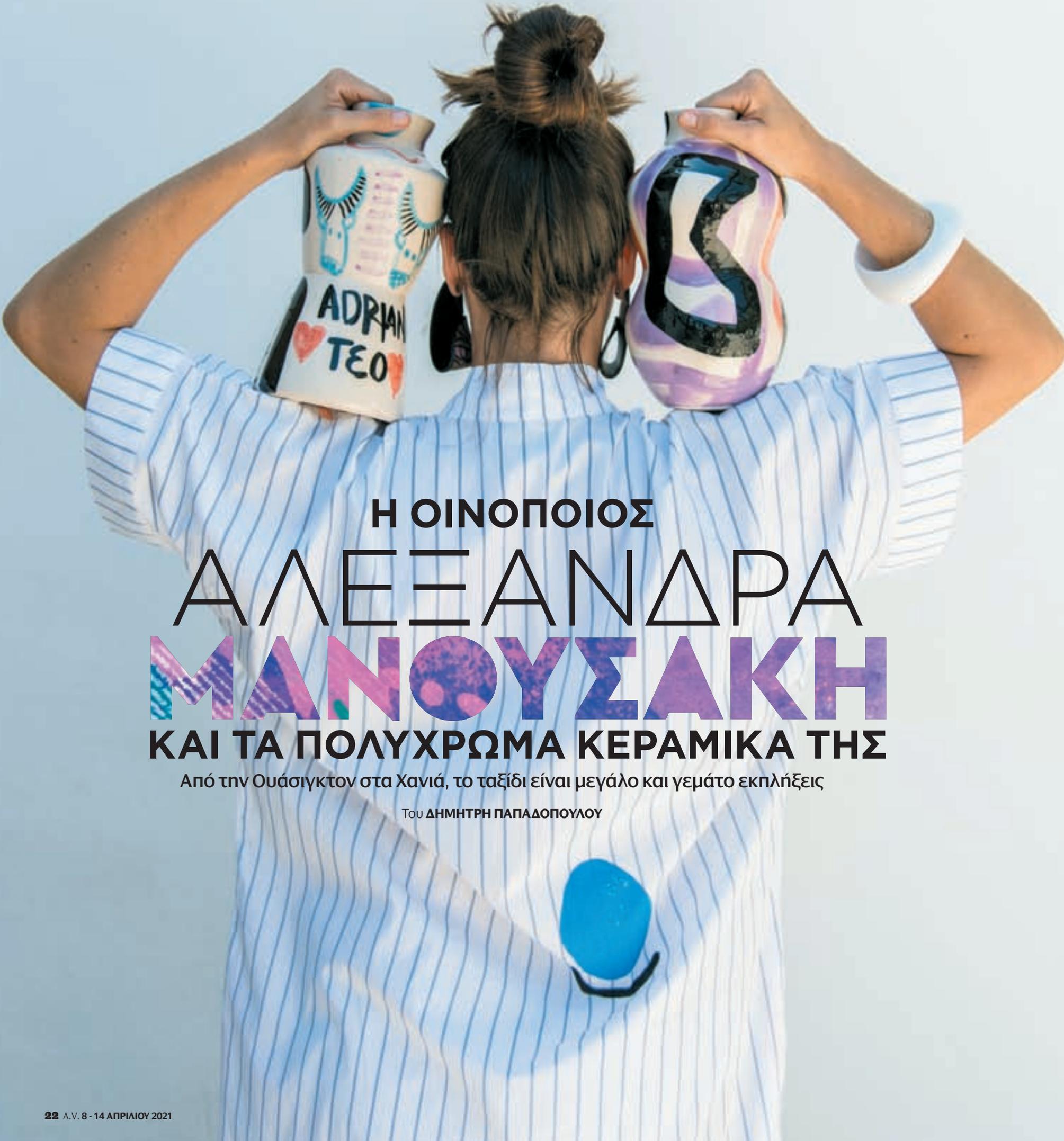
ιδιοκτήτριας για έναν χώρο ανοιχτό. Το 2015, μάλιστα, ο Πύργος συμμετείχε και στην Art Athina...

«Τα σχέδια που έχουμε κάνει για την αξιοποίηση του περιλαμβάνουν εργαστήριο βιβλιοδεσίας στο Υπόγειο, όπου θα μπορούσε να υπάρχει ο αναγκαίος εξοπλισμός και να διδάσκονται ως 12 άτομα με δεδομένο ότι ο Πύργος ήταν ανέκαθεν συνδεδεμένος με το βιβλίο» λέει η κυρία Καλλιμάνη. «Οι τρεις χώροι υποδοχής στην είσοδο θα μπορούσαν να φιλοξενήσουν θεατρικές εκδηλώσεις, μαθήματα ιστορίας της Τέχνης – προκειμένου να προσφέρουμε και μια διεξόδο στον κόσμο –, μαθήματα

λατινικών, αρχαίων λατινικών, κάποιον σύλλογο βιβλιοφιλίας. Τέλος, στους επάνω χώρους όπου βρίσκονται οι κοιτώνες με τους ωραίους εξώστες είχαμε σκεφτεί να γίνει Βιβλιοθήκη...»

Μέχρι πρότινος η κυρία Καλλιμάνη αισιοδοξούσε ότι η αξιοποίηση του Πύργου θα γίνει, επιτέλους, πραγματικότητα. Ωστόσο, οι προσφατετεξελιξίσεις δεν φαίνονται ιδιαίτερα ενθαρρυντικές. «Στα τέλη Ιουνίου του 2020 έγινε η πρώτη επίσκεψη ενός κλιμακίου της Περιφέρειας Αττικής κι έκτοτε βρισκόμασταν σε συνεχή επαφή» λέει σχετικά. «Παρόλ' αυτά προέκυψαν εμπόδια. Ας ελπίσουμε ότι θα ξεπεραστούν...» **A**

Έχω δημιουργήσει κεραμικά με λέξεις επάνω τους, όπως “Δημόσιο”,
“Πατέντα”, “Αριθμός Πρωτοκόλλου”. Όλα στην Ελλάδα
χρειάζονται έναν... αριθμό πρωτοκόλλου».

Η ΟΙΝΟΠΟΙΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ
ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΛΥΧΡΩΜΑ ΚΕΡΑΜΙΚΑ ΤΗΣ

Από την Ουάσιγκτον στα Χανιά, το ταξίδι είναι μεγάλο και γεμάτο εκπλήξεις

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Εκείνη δεν μπορούσε να βρει το σταθερό τηλέφωνο, καθώς το κρύβουν επειδή ο μικρός της γιος πατάει τα κουμπιά και καλεί οπουδήποτε, εγώ δεν μπορούσα να βρω το iPad για να ηχογρα-

φήσω τη συνομιλία μας, αφού το είχε ο Άρης και άκουγε Τατάνα (Santana). Έτσι, κρατούσα σημειώσεις και ταξίδεψα, μ' ένα στιλό –που πόσα χρόνια είχα να κρατήσω– και κόλλες A4. Από την Κρήτη, όπου γεννήθηκε ο μπαμπάς της και την Πολωνία από όπου καταγόταν η μαμά της, χορεύτρια οριεντάλ, μέχρι το Σαν Φρανσίσκο όπου γνωρίστηκαν οι γονείς της. Και από εκεί «έφθασα» στην Ουάσιγκτον όπου γεννήθηκε η Αλεξάνδρα και μετά στα Χανιά όπου ζει με την οικογένειά της, με τα κρασιά, με το εστιατόριο Salis και με άλλα νέα που έρχονται, αλλά και την αγάπη της για την τέχνη που εκφράζεται πάνω σε κεραμικά.

BUSINESS, ΤΕΧΝΗ ΚΙ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

«Οι σπουδές μου ήταν πάνω στον ελληνισμό, τις τέχνες και το business», μου εξηγεί καθώς προσπαθώ να ιχνηλατήσω το «πριν» της. Το «πριν» τη γνωριμία της με τον Afshin Molavi, τον Πέρση-Σουηδό σύζυγό της, το «πριν» κάνουν δυο παιδιά και ανοίξουν το Salis, το εστιατόριο στα Χανιά που πήρε το όνομά του από τον πολύ αγαπητό Σουδανό της καθημερινότητας των Χανίων που έφυγε από τη ζωή το 1967 αλλά θέλησαν να κρατήσουν τη μνήμη του ζωντανή. Το τελικό «πριν», πριν ασχοληθεί με τα κεραμικά και το οικογενειακό οινοποιείο. «Σπούδασα στο Πανεπιστήμιο NYU, σ' ένα τμήμα στο οποίο ουσιαστικά χτίζουν τις σπουδές σου σύμφωνα με αυτά που θες. Στο NYU Gallatin School of Individualized Study μπόρεσα να σπουδάσω την τέχνη που αγαπούσα, το business, που μου πρότειναν οι γονείς μου, και την Ελλάδα, την ιστορία, τη γλώσσα, τον πολιτισμό». Πολύ σύντομα βρίσκει μια δουλειά σε μια εταιρεία ακινήτων στη Νέα Υόρκη – από εκείνες τις χρυσές δουλειές που όμως, όπως λέει η ίδια, «σου δίνουν χρήματα για να σου πάρουν την ψυχή».

ΕΠΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΧΑΝΙΑ

Το είχε αποφασίσει: θα ερχόταν στην Ελλάδα, στα Χανιά, που από μικρή επισκεπτόταν τα καλοκαίρια. «Θα αγόραζα ακίνητα στο παλιό λιμάνι, θα τα ανακαίνιζα και θα τα πουλούσα. Δεν ξέρω πώς, αλλά θα το έκανα». Ο πατέρας της, Θεόδωρος Μανουσάκης, είχε ήδη δημιουργήσει το... μεράκι του, την Οινοποιία Μανουσάκη στον Βατόλακκο, και της πρότεινε να επιβλέψει την κατασκευή του νέου οινοποιείου. «Κράτησε πέντε χρόνια όλο αυτό κι έμαθα πολύ καλά πώς λειτουργεί το Δημόσιο, το οποίο δεν ήξερα καν τι σημαίνει. Δεν καταλάβαινα για ποιο λόγο οι νέοι είχαν όνειρο να δουλέψουν στο Δημόσιο ή το πώς βλέπουν κάποιοι Έλληνες τις γυναίκες. Η νοοτροπία με δυσκόλεψε και με δυσκολεύει ακόμη. Μπορεί και σήμερα ακόμη να απευθύνω μια ερώτηση σε κάποιον και εκείνος να απαντήσει στον... άνδρα μου», μου λέει. Κι όπως κυλά ο χρόνος στα Χανιά, το οινοποιείο δημιουργείται, εκείνη κάνει εκθέσεις ζωγραφικής με δικά της έργα τα έσοδα από τις οποίες τα προσφέρει σε σχολεία για παιδιά με ειδικές ανάγκες. Όπως

κυλά ο χρόνος στα Χανιά, η Alexandra γίνεται Αλεξάνδρα αλλά πάντα Μανουσάκης, με s στο τέλος. Της λέω πως όταν είχαμε έρθει εμείς στην Ελλάδα από τη Νέα Υόρκη, όπου γεννήθηκα, ζήτησα σ' ένα ζαχαροπλαστείο Coke και μου έφεραν ένα ολοστρόγγυλο κωκ. «Σε μια έκθεση κρασιών, με ρώτησαν τι ποικιλίες διαθέτουμε και δεν ήξερα τι να απαντήσω. Οι μόνες ποικιλίες που ήξερα ήταν κρεατικών!».

ΣΠΙΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΠΟΥ ΑΓΑΠΑΕΙ Η ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ

«Μέχρι να έρθουν τα παιδιά μου, "home" ήταν η Ουάσιγκτον, εκεί είναι η οικογένειά μου, οι αναμνήσεις μου». Η ετικέτα Nostos του οικογενειακού οινοποιείου περιγράφει το αίσθημα που κατακλύζει τον πατέρα της για την Κρήτη αλλά και την ίδια για την Ουάσιγκτον των παιδικών της χρόνων και των πυγολαμπίδων που δεν υπάρχουν στην Κρήτη. «Όταν πρωτοήρθα μου έλεγαν "δεν θα τα καταφέρεις", όμως είχα πειστώσει να αποδείξω ότι μπορώ», θυμάται. Όταν σε κάποια φάση θέλησε να κυκλοφορήσει μια σειρά με ανθό αλατιού και λαδιού (Terroir by Alexandra Manousakis τα ονόμασε κι έχουν φιλανθρωπικό πρόσημο) σκέφτηκε οι συσκευασίες να είναι πήλινες. Έτσι μπαίνει η ζωγραφική πάνω σε πηλό στη ζωή της.

Από την Ουάσιγκτον στον Βατόλακκο της Κρήτης και σε όλον τον κόσμο των φιλότεχνων και ακάματων δημιουργικών: η Αλεξάνδρα Μανουσάκη βάφει τον πηλό με τα δικά της χρώματα. «Μου αρέσει η υφή των κεραμικών ως καμβάς, ότι είναι ζωντανή. Μου αρέσει το πώς ζωγραφίζονται τα κεραμικά, το από πού θα περάσει το πινέλο, το πώς είναι οι γραμμές του βάζου και πού σε οδηγούν». Εντονες γραμμές, έντονοι συμβολισμοί που βαφτίζονται από τα δικά της βιώματα. «Έχω δημιουργήσει κεραμικά με λέξεις γραμμένες επάνω τους, όπως "Δημόσιο". Η "Πατέντα", που έκανα χρόνια να καταλάβω τι σημαίνει. Η "Αριθμός Πρωτοκόλλου". Όλα στην Ελλάδα χρειάζονται έναν... αριθμό πρωτοκόλλου». Η τέχνη της σίγουρα ακολουθεί και την ψυχολογία της. «Όταν έχασα τη μαμά μου το 2014, σταμάτησα να ζωγραφίζω. Ξεκίνησα, πάλι, όταν γεννήθηκε η κόρη μου». Παράλληλα με το οινοποιείο, ξεκινά και το "Alexandra Manousakis", όπου δημιουργεί γύρω στα 200 κεραμικά, τα οποία γίνονται ανάρπαστα σε ένα καλοκαίρι. Τότε έρχεται και ο γιος της, που σήμερα είναι 18 μηνών.

ΤΟ 2021 ΕΦΤΑΣΕ

«My big fat Greek identity» ήταν ο τίτλος της διπλωματικής της –ας πούμε– εργασίας για το πανεπιστήμιο. «Το βάρος της αρχαίας Ελλάδας στον μοντέρνο Έλληνα», μου εξηγεί. Προσωπικά δεν έχω πάει ποτέ στην Κρήτη αλλά τα όσα μου περιγράφει για το καλοκαίρι που έρχεται, με πείθουν ότι θα περνούσαμε εξαιρετικά. Τα σχέδια και οι πράξεις, πολλές. Εκτός από το Salis το οποίο σερβίρει ό,τι παράγει στα δικά του μπουστάνια (farm to table, που λένε και στο χωριό μας και με εξαιρετικά προϊόντα, καθώς ο συνιδιοκτήτης Στέλιος Καλιβιανάκης συλλέγει γνήσιους σπόρους που πηγαίνουν γενιές πίσω), έρχεται η Αμπλά, ένα σουβλατζίδικο και ζυθοποιείο νέας εποχής και το Miami, το ξυλουργείο της δεκαετίας του 1950 που θα γίνει για την Αλεξάνδρα showroom και εστιατόριο. Με δεδομένο ότι εφέτος κλείνουν διακόσια χρόνια από το 1821 κι αναζητάμε το big fat Greek identity, δεν μπορώ να φανταστώ πιο αντιπροσωπευτική εικόνα: δημιουργία, ιστορία, παράδοση, τέχνη, φιλία και αγάπη. **A**

Το ΕΠΙΣΤ

πιο κοντά μας από ποτέ

Με τις συνεχείς του δράσεις την περίοδο της καραντίνας, το **Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης** απέδειξε ότι το νομαδικό του ένστικτο μπορεί να λειτουργήσει παντού και για όλους: από τα παιδιά και τους γιατρούς μέχρι τους φιλότεχνους σε όλον τον κόσμο.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Βλάχος Ηλίας,
Χωρίς Τίτλο

Το χέρι της τέχνης θα σου χαρίσει ένα χέρι ή θα σου χώσει ένα χαστούκι. Θα σου δώσει το χέρι, θα σου δανείσει αναμνήσεις, θα ικνηλατήσει το μονοπάτι για σκέψεις και συναισθήματα χωρίς να τα χαρτογραφήσει. Είναι στο δικό σου χέρι.

Για τον καθένα η τέχνη λειτουργεί διαφορετικά. Όμως η Τέχνη, στο σύνολό της, από ένα installation μέχρι μια αναπαραστατική νεκρή φύση με δυο ρόδια και δυο ρόδα, θα βρει τη χαραμάδα σου και θα διεισδύσει σαν χείμαρρος. Χορταίνει και δεν χαρίζεται.

Το **Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης** με τη νομαδική του πορεία των είκοσι και πλέον ετών, άνοιξε διάπλατα τις πόρτες της κόκκινης εισόδου του της λεωφόρου Καλλιρόης στις 28 Φεβρουαρίου του 2020. Πέρυσι. Λίγο πριν το πρώτο λόκντάουν, με μότο «*ΕΜΣΤ Ανοιχτό*», οι άπλετοι χώροι πλημμύρισαν 11.000 επισκέπτες σε δύο μόλις εβδομάδες. Φάνηκε πως είκοσι χρόνια περιηγήσεων, εκθέσεων, τμηματικών εκθέσεων της μόνιμης συλλογής αλλά και των ταξιδιών σε άλλες χώρες και kunsthalle, δημιούργησαν τον πόθο στο κοινό να βρεθεί κοντά στον Κουνέλλη, τη Χρύσα, τον Βιόλα. Η δική μου πρώτη επαφή με τον Βιόλα ήταν το 2003, όταν μέρος της συλλογής του ΕΜΣΤ ταξίδεψε στην Πινακοθήκη της Πάτρας, ΕΜΣΤ Ανοιχτό και παντού.

Πέρυσι, εκείνες τις ημέρες πριν την καραντίνα, με μια καμπάνια ραδιοφωνική, έντυπη αλλά και στα χείλη όλων των ανθρώπων που δουλεύουν κι αγαπούν το ΕΜΣΤ, το «*ΕΜΣΤ Ανοιχτό*» θα γέμιζε την πόλη. Η παύση έκανε κρότο. Τα αντανάκλαστικά του ΕΜΣΤ και της Μαρίνα Τσέκου, της Ελισάβετ Ιωαννίδη, του Δημήτρη Καννά και του Ιωακείμ Θεοδορίδη, του εκπαιδευτικού τμήματος, λειτούργησαν άμεσα. Στα social media του μουσείου ετοίμασαν τη δράση «*Δημιουργικοί στο σπίτι*», μια πρωτοβουλία για τα παιδιά: έδιναν το όνομα ενός καλλιτέχνη και τον τίτλο ενός έργου του, καθώς και το αντίστοιχο εκπαιδευτικό έντυπο στο οποίο βρίσκονταν περισσότερες πληροφορίες. Με βάση τα όσα διάβαζαν οι μικροί φίλοι, μόνοι ή με παρέα τους γονείς τους μπορούσαν να δημιουργήσουν σύγχρονα έργα (ζωγραφιές, κατασκευές, βίντεο). Λίγο μετά, οι άνθρωποι του μουσείου παρουσίαζαν τα δικά τους αγαπημένα έργα τέχνης του ΕΜΣΤ. Η παρουσίαση των έργων της συλλογής που δεν εκτίθενται, οι ιστορίες και τα Q&A στα social media, κράτησαν τους φίλους του μουσείου κοντά, ενώ με τις live μεταδόσεις των παραστάσεων και δρώμενων που πραγματοποιήθηκαν το καλοκαίρι, φιλότεχνοι από όλο τον κόσμο, χάρηκαν με τη δημιουργία παρά τις αντίξοες συνθήκες.

Στο τέλος του χρόνου κι ενώ το μουσείο ήταν πάλι κλειστό, μέσω της δράσης «*ΕΜΣΤ για την υγεία*», προσκάλεσαν γιατρούς και νοσηλευτικό προσωπικό να συμμετέχουν σε έναν δημιουργικό διάλογο. Όπως αναφέρεται στο δελτίο: «*Οι συμμετέχοντες λάμβαναν στο e-mail τους ένα έργο τέχνης από τη συλλογή του ΕΜΣΤ. Έπειτα, ζητήσαμε να μας στείλουν την απόκρισή τους με όποια μορφή οι ίδιοι ήθελαν: γράφοντας τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους σε ένα κείμενο, ένα ποίημα, αφηγούμενοι μία ιστορία, ή απλώς με μία φράση, δημιουργώντας το δικό τους έργο ζωγραφικής, μία κατασκευή, μία φωτογραφία, ένα βίντεο ή χρησιμοποιώντας άλλα εκφραστικά μέσα. Ήταν ο τρόπος τους να τιμήσουν τους επαγγελματίες υγείας για το πολύτιμο έργο τους και τη στήριξη που άοκνα προσφέρουν στην κοινότητα με σκοπό να ελαττώσει μέσω της τέχνης την ένταση και την κόπωση και να ανοίξει ένα παράθυρο στο όνειρο και στη δημιουργική έκφραση*». Μπορείτε να δείτε όλα τα έργα στην ιστοσελίδα του μουσείου.

Στο καινούριο website, μόνιμη συλλογή, περιοδικές εκθέσεις, δράσεις κι εκπαιδευτικά προγράμματα βρίσκουν τον χώρο τους. Όπως και η ιστορία του ΕΜΣΤ μέσα από το χρονολόγιο που συστηματικά κατέγραψε η Κασσιανή Μπένου, υπεύθυνη επικοινωνίας: «*Το ψηφιακό χρονολόγιο βασίστηκε στην περιοδική έκθεση με την ιστορία του μουσείου που παρουσιάστηκε από τον Φεβρουάριο έως τον Αύγουστο του 2020. Κατά τη διάρκεια της πρώτης καραντίνας σκεφτήκαμε να δημιουργηθεί και η ψηφιακή του εκδοχή, μια περιήγηση μέσα από σύντομα κείμενα και εικόνες*», θα μου πει. Κι ενώ τα μουσεία είναι ακόμη κλειστά, ονειρεύομαι τη στιγμή που θα επιστρέψουμε, που θα ξαναδούμε την UBUNTU με τα 66 έργα 34 καλλιτεχνών από τη Συλλογή Χάρη Δαυίδ αλλά και να γνωρίσουμε το νέο καφέ που θα ανοίξει στο ισόγειο και το εστιατόριο της ταρατσάς: από εκεί η θέα είναι απρόσκοπτη, μοναδική και ανοιχτή.

Βάση της αναζήτησης είναι η χαρτογράφηση. Πρώτα ψάχνουμε τις γιαγιάδες και τις προγιαγιάδες μας, τα μητρώνυμά τους και τα χωριά τους. Έπειτα η ίδια διαδικασία ακολουθείται για τους παππούδες και τους προπαππούδες.

Ρωτήσαμε την καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας **Ιφιγένεια Βαμβακίδου** να μας εξηγήσει πώς μπορεί να αναζητήσει κανείς από πού κρατά η σκούφια του.

Επεσα σε μια συζήτηση πιτσιρικάδων που τσακώνονταν για το ποιος είχε τους πιο σπουδαίους παππούδες. Ο ένας έλεγε ότι καταγόταν από στρατηγούς, ο άλλος από θαλασσοπόρους, ο τρίτος από μεγάλους εξερευνητές. Χωρίς να έχω αντίστοιχες προσδοκίες, αλλά με την απορία πώς μπορεί να αναζητήσει κανείς το γενεαλογικό του δέντρο, επικοινωνήσα με την Ιφιγένεια Βαμβακίδου, η οποία ασχολείται με το θέμα, ως καθηγήτρια Νεότερης Ελληνικής Ιστορίας και Πολιτισμού, στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας.

«Γενεαλογία είναι η αναζήτηση της καταγωγής και της προέλευσης των ανθρώπων», λέει η κ. Βαμβακίδου. «Μια αναζήτηση που τουλάχιστον μέχρι την περίοδο της αγροτικής οικονομίας στην Ευρώπη, δηλαδή μέχρι τον 17ο-18ο μ.Χ. αιώνα, πιθανώς ήταν πιο εύκολη. Μετά τη βιομηχανική επανάσταση και την αστικοποίηση, όπου υπήρξε «ρήξη» με τη γιαγιά, τον παππού, το χωριό, η αναζήτηση γίνεται πιο δύσκολη».

Το πρώτο που θα πρέπει να ψάξει κανείς, ξεκινώντας την αναζήτηση του γενεαλογικού του δέντρου, είναι η γιαγιά του και οι προγιαγιάδες του, τα επώνυμά τους καθώς και το χωριό τους. Στη συνέχεια, η ίδια διαδικασία ακολουθείται και από την πλευρά των παππούδων.

Η αρχή της αναζήτησης

«Εσάς, το επώνυμο της μητέρας σας πώς ήταν;» «Ραγιαδάκου». «Το «Ραγιάς» είναι αραβικής προέλευσης και προέρχεται από το «Ράγι» που στα αραβικά σημαίνει «κο-

πάδι». Ωστόσο, πέρα από την ετυμολογία των λέξεων, έχει σημασία να ψάχνουμε και πώς χρησιμοποιούνταν οι λέξεις αυτές ιστορικά από κάθε λαό. Γι' αυτό, εκτός από έναν ιστορικό, στην αναζήτησή μας πολύ χρήσιμος είναι και ένας γλωσσολόγος. Ραγιάδες, ως επί το πλείστον, αποκαλούνταν από τους Τούρκους οι μη μουσουλμάνοι Έλληνες, Αρμένιοι, Εβραίοι και Φράγκοι. Είχαν ελάχιστα δικαιώματα και τους απαγορευόταν να έχουν τις συνήθειες των Τούρκων. Επιπλέον, ήταν υποχρεωμένοι να τους προσκυνούν και να πληρώνουν κεφαλικό φόρο, το λεγόμενο «χαράτσι». Άρα, το επώνυμο Ραγιαδάκος παραπέμπει σε κάποιον που δεν ήταν μουσουλμάνος, αλλά ήταν σκλάβος, ήταν υποτελής στους Τούρκους. Ποιο είναι το χωριό της μητέρας σας;»

Είναι ο Ασωπός Λακωνίας. Διαβάζω από την ιστοσελίδα του δήμου και μεταφέρω στην κυρία Βαμβακίδου ότι το χωριό, πριν από το 1840, ονομαζόταν Κοντεβιάνικα, από την πρώτη οικογένεια που ήρθε στην περιοχή, την οικογένεια Κόντε καταγόμενη από το χωριό Βιάνη της Κρήτης. «Αυτό ενισχύει την εικόνα μας ότι οι πρόγονοί σας ήταν ραγιάδες κι αυτό γιατί ζούσαν αρκετά μακριά από την καρδιά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Πολύ πιο εύκολα υποχρεωνόταν να γίνει μουσουλμάνος ένας κάτοικος της Θράκης ή των νησιών, γιατί η απειλή γι' αυτούς ήταν πολύ πιο κοντινή άρα και πολύ μεγαλύτερη. Το όνομα του πατέρα σας, Σκριβάνος;» «Ναι, Σκριβάνος, από το ίδιο χωριό με τη μητέρα». «Το επώνυμο αυτό δείχνει να έχει ρίζες από την πρωτογερμανική και τη λατινική γλώσσα. Σημαίνει γραφιάς, αλλά όπως είπαμε οι λα-

οί μετασχημάτιζαν τις έννοιες των λέξεων, ίσως για παράδειγμα να χρησιμοποιούνταν για τον προσδιορισμό του τυπογράφου», λέει η καθηγήτρια. Για να προχωρήσει κανείς ακόμη παραπέρα, σημειώνει η κ. Βαμβακίδου, θα πρέπει να ανατρέξει στα επίσημα στοιχεία του Γενικού Αρχείου του Κράτους σε κάθε δήμο. Τα επίσημα στοιχεία μπορεί να είναι περιορισμένα, υπάρχουν όμως καταγραφές και περιγραφές, τις οποίες έκαναν συνήθως παπάδες ή φυσιοδίφες της εποχής.

Επικίνδυνο παιχνίδι η Γενεαλογία

«Τώρα, κ. Σκριβάνε», λέει αστεειεύομενη η κ. Βαμβακίδου, «μπορείτε να δημιουργήσετε τη μυθολογία του επωνύμου σας και να την πουλήσετε ως πρόλογο για επαγγελματικούς, κοινωνικούς, ερωτικούς σκοπούς. Να διηγείστε, δηλαδή, ότι οι πρόγονοί σας ήταν μια μίξη από μη μουσουλμάνους σκλάβους των Τούρκων, Γερμανούς και Λατίνους». «Για να επανέλθουμε όμως στα σοβαρά», επισπαινει, «η Γενεαλογία είναι ένα επικίνδυνο παιχνίδι, ανάλογα πώς θα χρησιμοποιηθεί. Η Ευρώπη, για να μην πάμε παρακάτω, είναι μια ήπειρος γεμάτη από πολέμους, βιασμούς και μίξεις. Δεν υπάρχει καθαρότητα στην καταγωγή, είμαστε όλοι αποτέλεσμα μίξεων, το μόνο που διαφέρει είναι το πόσες και το ποιες είναι αυτές».

«Τα τελευταία χρόνια οι Αμερικανοί έχουν αναπτύξει ένα βιολογικό ντετερμινιστικό τεστ, μέσω εξέτασης αίματος, από το οποίο προκύπτει το ποσοστό των επιμιξιών που έχει ο καθένας, δηλαδή το ποσοστό που είναι Άραβας, Βαλκάνιος κ.λπ.». Τη ρωτώ αν θα το έκανε. «Όχι, δεν θα το έκανα, είναι θέμα ιδεολογίας, γιατί πρώτα απ' όλα αισθάνομαι ότι είμαι ένας διαπολιτισμικός άνθρωπος και μετά μάνα, Ελληνίδα, καθηγήτρια κ.λπ. Κατά τη γνώμη μου, πρόκειται για την παραδοσιακή φετιχιστική αντίληψη ασφάλειας, που εξυπηρετεί την άνοδο φαινομένων όπως του φασισμού και της ξενοφοβίας. Άνθρωποι, δηλαδή, που αναζητούν μια πάγια εθνική ταυτότητα για την

ασφάλειά τους και που δεν θέλουν να αυτοπροσδιοριστούν ως μικτοί».

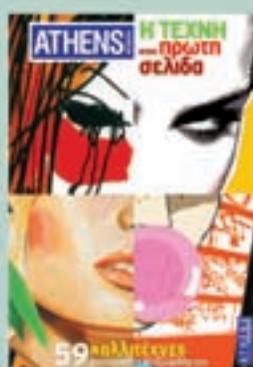
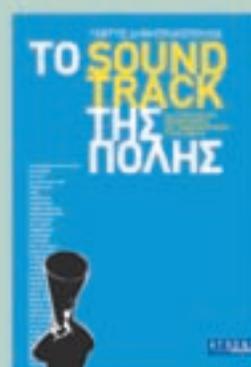
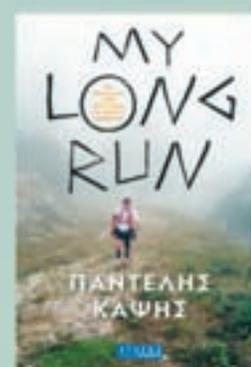
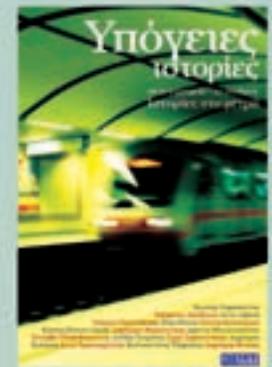
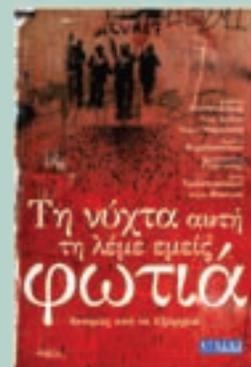
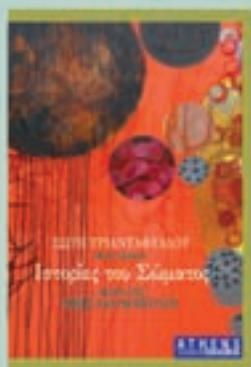
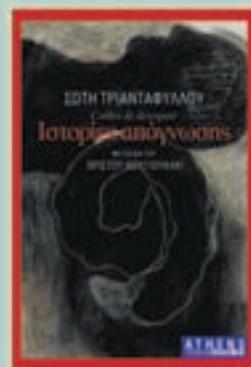
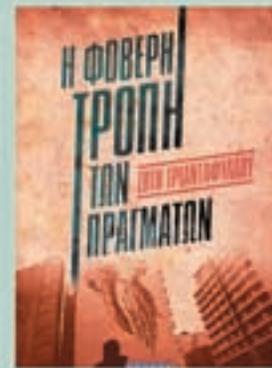
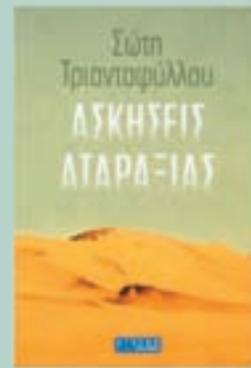
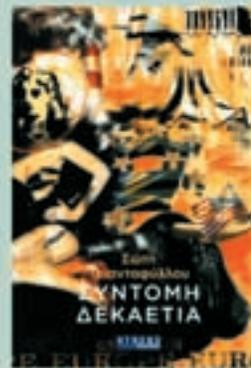
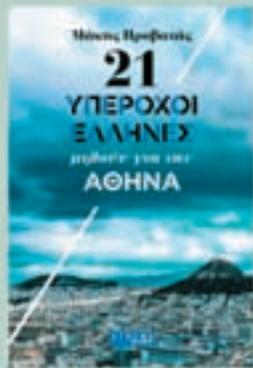
Τα επώνυμα, συνήθως, παραπέμπουν σε επάγγελμα ή σε τόπο καταγωγής ή και στα δύο. «Το δικό μου επώνυμο παραπέμπει σε κάποιον βαμβακοκαλλιεργητή», λέει η κ. Βαμβακίδου, «και όντως η Θράκη, από την οποία κατάγομαι, έχει βαμβακοκαλλιεργητές. Όμως, το όνομα του παππού μου ήταν Βαμβακώφ, η κατάληξη του οποίου παραπέμπει σε Βούλγαρο, όπως και η κατάληξη «-όγλου» σε Τούρκο. Με τη Συνθήκη της Λωζάννης και την ανταλλαγή των πληθυσμών, υπήρξε ευρεία αλλαγή ονομάτων προς το «ελληνικότερο». Οι γραμματείς, δηλαδή οι μορφωμένοι-αμόρφωτοι του χωριού, αυτοί δηλαδή που ήξεραν γραφή, κάνοντας την καταγραφή του πληθυσμού, μετασχημάτιζαν τις καταλήξεις των επωνύμων για να «ακούγονται» περισσότερο ελληνικά».

«Η ουσία είναι ότι όλοι μας είμαστε μικτοί. Στο αεροδρόμιο της Βαρκελώνης υπάρχουν πινακίδες στα ισπανικά και στα καταλανικά. Προσδιορίζονται οι μεν ως Ισπανοί και οι δε ως Καταλανοί, ξέρουν όμως τι πραγματικά είναι; Η οι λαοί της Μεγάλης Βρετανίας, Άγγλοι, Σκωτσέζοι, Ουαλοί, Ιρλανδοί, ξέρουν τι είναι ύστερα από τόσους πολέμους; Τι να σας πω, κάποιος θα πρέπει να το αντέξουν ότι δεν υπάρχουν εθνικά καθαρότητα», λέει η κ. Βαμβακίδου.

Τίνος είναι το παιδί;

Αρκετά διαδεδομένο τα τελευταία χρόνια είναι και το τεστ DNA για την πατρότητα του παιδιού. «Είναι ένα τεστ για την τεκμηρίωση της πατρότητας από κάποιους άντρες οι οποίοι προφανώς ανησυχούν για το ενδεχόμενο απιστίας», λέει η κ. Βαμβακίδου. «Πρόκειται για έναν μετασχηματισμό της γενεαλογικής αναζήτησης, που προέρχεται από μια πατρογραμμική έμφυλη ανάγκη. Φυσικά, είναι ένα τεστ που καμία γυναίκα δεν θα έκανε γιατί κάθε γυναίκα ξέρει ποια είναι το παιδί. Αλλά ακόμη κι αν δεν θυμάται, δεν τη νοιάζει γιατί είναι δικό της». **A**

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ **ATHENSVOICE** www.athensvoice.gr

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ATHENS VOICE BOOKS

Κεντρική Διεύθυνση: Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα, 210 3617.170, εσωτ. 114
fax: 210 3617.310, www.athensvoice.gr

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΓΙΑΝΝΙΣΗΣ

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΡΤ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ο τομέας οδήγησης του μηχανοκίνητου αθλητισμού είναι αρκετές σκάλες πάνω από το καρτ,

και οι νεαροί «πιλότοι» γίνονται σταρ. Όχι εύκολα, ούτε ανέξοδα...

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Ο μικρός μου γιος (12μισι) έχει μανία με τα αυτοκίνητα, και ως τώρα, με τα καρτ – αν και δεν οδηγεί πια, λόγω λοκντάουν. Αλλά έχουμε τραβηχτεί κατά καιρούς σε ωραιότατες πίστες καρτ στις Σέρρες, στο Κιλκίς, στη Νότια Κρήτη, στην Ελευσίνα, στην Παλλήνη και αλλού, για να οδηγήσει ο μικρός «αυτοκινητάκια», όπως τα λέγαμε παλιά. Οδηγεί σφαίρα, μου φεύγει η ψυχή όταν περνάει από μπροστά μου πυραυλοκίνητος, και επίσης η κάθε προπόνηση ήταν/είναι γύρω στο πενντάρικο. Είναι ακριβό σπορ, η οδήγηση καρτ, κι όσο μεγαλώνει το παιδί τόσο ανεβαίνει και το κασέ της προπόνησης. Φίλη της οποίας ο γιος είναι ο (κούκλος, ταλαντούχος και φτεροπόδαρος) **Αχιλλέας Γιαννίσης**, μου λέει ότι η προπόνηση σε ημι-επαγγελματικό, ή τέλος πάντων σε προχωρημένο επίπεδο, χτυπάει και το ενάμισι χιλιάρικο... Άρα πρέπει να το αγαπάει πάσαααααααα πολύ το σπορ ένα παιδί, προκειμένου να μπει ο γονιός στην διαδικασία να του συμπαρασταθεί... Όσοι ασχολούνται με τον μηχανοκίνητο αθλητισμό έχουν ακούσει το όνομα του Αχιλλέα, αρκεί οι τον έχουν δει και να αγωνίζεται, αν πρόλαβαν, μια και πέρασε από μπροστά τους σαν σίφουνας. Ύστερα από την τρίτη του θέση με την ομάδα Maitos Kosmic Kart Racing Team στον Πανελλήνιο αγώνα κάρτινγκ «Rotax Max Challenge» του 2020 στην κατηγορία DD2 Max, ο Αχιλλέας πήγε στην Ιταλία για το επόμενο βήμα στον μηχανοκίνητο αθλητισμό. Εκεί τον τσέκαραν με γουρλωμένα μάτια, τον εγκρίνανε, και εντάχθηκε αμέσως στη διεθνή ομάδα «CPB Sport» την οποία εντυπωσίασε με το ήθος και τις επιδόσεις του – πάει σφαίρα το παλικάρι. Τώρα, κάτω από τη καθοδήγηση της CPB Sport, σε μια από τις πιο απαιτητικές κατηγορίες του κάρτινγκ (KZ2), ο Αχιλλέας θα χρειαστεί να ανταπεξέλθει στις δυσκολίες που κρύβονται πίσω από τον αγώνα Trofeo Andrea Margutti στη διεθνή πίστα του Lonato (South Garda Karting), όπου θα αγωνιστεί στις 29 Απριλίου. Του ευχόμαστε να σκίσει, εννοείται, και να σκέφτεται τη μαμάκα του, άρα να προσέχει, ναι, ίσως να πάρει και ζακέτα. Ο Αχιλλέας δεν είναι μόνο μανιακός οδηγός με ικανότητες που πλησιάζουν τον Νίκι Λάουντα (σε τομέα καρτ), είναι επίσης τελειόφοιτος του τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών. Μου φάνηκε ενδιαφέρουσα περίπτωση και αξιόλογο παιδί, για αυτό σας τον παρουσιάζω – με κίνδυνο να τσιμπήσει ο γιος μου και να ξανα-θυμηθεί τα καρτ, πάνω που αρχίσαμε να τα ξεχνάμε, λόγω λοκντάουν...

Επιμέλεια:
TANIA ΔΕΛΗ

Το αμάνικο μπουφάν της **Falconeri** είναι το ρούχο της σεζόν

▶ Η Άνοιξη είναι πράγματι υπέροχη εποχή, γεμάτη ήλιο και ανθισμένα δέντρα και φυτά. Ωστόσο, μας δημιουργεί το κλασικό πρόβλημα του «τι να βάλω» αφού με μπουφάν ιδρώνουμε και χωρίς αυτό κρυώνουμε. Υπάρχει ωστόσο ένα ρούχο «πασπαρτού» που τιμούν ιδιαίτερα οι διάσημοι ηθοποιοί και supermodels στις εμφανίσεις τους αυτή την περίοδο και

αυτό είναι το αμάνικο puffer μπουφάν. Εμείς το βρήκαμε στα **Falconeri**, σε σχέδιο διπλής όψης, επτά υπέροχα χρώματα και ύφανση από το χαρακτηριστικό ultralight cashmere του brand. Απαλό, ελαφρύ, ιδανικό για τις θερμοκρασίες της Άνοιξης, φοριέται ανοικτό πάνω από πουκάμισο ή με athleisure μπλούζα για σοφιστικέ urban look.

KORRES
Lip balm με μέντα

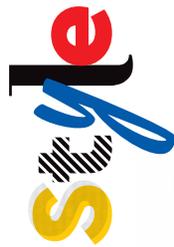
CATRICE
Αδιάβροχη μάσκα για όγκο

DOC PHARMA
Oceanic Magnesium, συμπλήρωμα διατροφής θαλάσσιο μαγνήσιο

APIVITA
Κρέμα χεριών με βάλσαμο και μελισσοκέρι

KIEHL'S
Ελαίο προσώπου νυκτός

CLINIQUE
Σύστημα εξατομικευμένης ενυδάτωσης ID Hydrating Clearing Jelly

FREZYDERM
Micellar water για βαθύ καθαρισμό

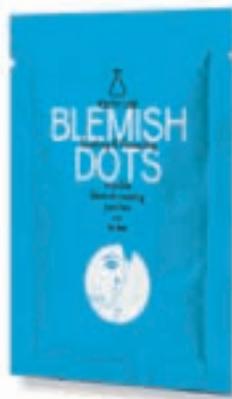
LA ROCHE POSAY
Αμπούλες Hyalu B5 για αγωγή 7 ημερών

THE BODY SHOP
Απολεπιστικό ποδιών με μέντα

YOUTH LAB.

Επιθέματα για σπυράκια και μαύρα στίγματα

«Αρώματα, χρωμοσαμπουάν, υδατικές, σκίες, βερνίκια νυχιών. Στον τρίτο όροφο θα βρείτε εκπληκτικές ευκαιρίες σε αδιάβροχα eye-liner, αδιάβροχες βλεφαρίδες, αδιάβροχα λιπ-γκλος, γαλότσες, μουσαμάδες, υδρορροές και φουσκωτά για την περίπτωση που βρέξει»

NIVEA

Ενυδατική κρέμα σε συλλεκτική συσκευασία

L'OREAL PARIS

Serum νυκτός με ρετινόλη Revitalift Laser Pure Retinol Night

5 καταστήματα με ξεχωριστές χειροποίητες τσάντες

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ

01 3quarters

Το πιο ιδιαίτερο μοτίβο που θα συναντήσεις στην Αθήνα είναι οι τέντες των σπιτιών της, και οι 3quarters αποφάσισαν να τις μετατρέψουν σε πρωτότυπες, χειροποίητες, ανθεκτικές τσάντες. Δουλεμένες στο χέρι, με υλικά και εργαλεία που προέρχονται από ντόπιους προμηθευτές. Θα βρεις πολλά μεγέθη και χρωματικούς συνδυασμούς ενώ κάθε σχέδιο είναι κυριολεκτικά μοναδικό. Αγίου Δημητρίου 19, Ψυρρή, 2111832311, 3quarters.design

02 Bonendis

Σχεδιάζονται και κατασκευάζονται στην Αθήνα από έλληνες τεχνίτες και κυρίως προϊόντα της τοπικής αγοράς. Διαθέτουν urban αισθητική, απαλές, καθαρές γραμμές και έντονα χρώματα που τονίζουν το προσωπικό στιλ. Απευθύνονται σε αεικίνητους, δραστήριους άντρες και γυναίκες, με όρεξη για ζωή και καλό γούστο. Μοσχάτο, bonendis.gr

03 Fibra Fibra

Το brand που παντρεύει το μοντέρνο design με την παράδοση κατασκευάζοντας τσάντες στον αργαλειό. Εντονι χρωματικοί συνδυασμοί και γεωμετρικά μοτίβα φτιαγμένα στο χέρι από δύο νέες κοπέλες που παραδίδουν και μαθήματα υφαντικής αν σε ενδιαφέρει. Κανένα σχέδιο δεν φτιάχνεται δεύτερη φορά, εκτός κι αν το ζητήσεις. Οδ. Ανδρούτσου 36, Κουκάκι, 2109240808, Fb: @fibrafibra

04 Handi brand Store

Θέλεις να αγοράσεις έτοιμη μια πλεκτή χειροποίητη τσάντα ή τα υλικά και την τεχνογνωσία για να τη φτιάξεις μόνη σου; Εδώ μπορείς να κάνεις και τα δύο αφού η ιδιοκτήτρια Κατερίνα και σχεδιάζει τσάντες, και πουλάει ό,τι υλικά μπορεί να χρειαστεί κανείς για χειροτεχνίες, και παραδίδει μαθήματα πλεξίματος με βελονάκι ώστε να μπορείς να δημιουργήσεις το δικό σου σχέδιο. Φιλαρέτου 70, Καλλιθέα, handibrand.gr

05 Aproxilo

Τσάντες και αξεσουάρ κατασκευασμένα εξ ολοκλήρου στο χέρι από εξειδικευμένους έλληνες τεχνίτες και ραφείς. Πρωτότυπες, οικολογικές, ανακυκλώσιμες, ξεχωρίζουν γιατί είναι φτιαγμένες από ξύλο ή φελλό ή και των συνδυασμό των δύο. Θα βρεις πολλά σχέδια, από σακίδια πλάτης μέχρι κλασικές tote. Πεντέλης 70, Μαρούσι, 2130994826, aproxilo.gr

Yves Saint Laurent, total look

Το κατάστημα στο Κουκάκι

Gianni Versace Couture

Romeo Gigli, Silk Jacket

ΜΟ VINTAGE ATHENS

Ο Γιώργος Μο άνοιξε το πιο ενημερωμένο Vintage κατάστημα στο Κουκάκι

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Τον άνθρωπο που ξέρει να αναγνωρίζει ένα φιογκάκι του Balenciaga από ένα χιλιόμετρο, να τον εμπιστευτεί. Τον άνθρωπο που σου στέλνει μια φωτογραφία ενός σακακιού YSL συνοδεία μιας λεζάντας που περιγράφει με εξωφρενική ακρίβεια το πότε φτιάχτηκε, πού εμφανίστηκε πρώτη φορά, από τι υλικά είναι φτιαγμένο, ποια το φόρεσε, σε ποιο editorial ξένου περιοδικού έκανε λανσάρισμα, να τον εμπιστευτεί.

Η γνωριμία μου με τον Γιώργο Μο είναι κάτι παραπάνω από vintage. Τον γνώρισα σαν το alter ego του σχεδιαστή Γιώργου Ελευθεριάδη, δίπλα στον οποίο εργάστηκε σαν managing director για πάνω από 12 χρόνια. Μεγάλος επαγγελματίας και γνώστης της μόδας, ήταν μεγάλη χαρά να ζητάς από τον Μο δημοσιογραφικά υλικά για να δουλέψεις. Σε απειροελάχιστο χρόνο έρχονταν στο γραφείο σου τα πάντα. Τον ξανα συνάντησα στο περίφημο «Πραθήναι», το πρώτο προσωπικό πωλητήριο των Αθηναίων. Ήταν μια διοργάνωση που οραματίστηκαν μαζί με τον Μο, ο Ελευθεριάδης, η Νότα Δράκου και ο Γιώργος Δρακόπουλος και πραγματοποιούνταν κάθε Κυριακή στον χώρο του θερινού σινεμά «Ζέφυρος» στα Πετράλωνα. Εκεί οι Αθηναίοι ως ιδιώτες είχαν την ευκαιρία να δηλώσουν συμμετοχή και να έρθουν να πουλήσουν, σε δικούς τους πάγκους, προσωπικά τους αντικείμενα.

Για αυτούς που τον ξέρουν, όμως, χρόνια αναγνωρίζουν στον Μο τη βαθιά του γνώση στη μόδα και το μεγάλο του πάθος να συλλέγει αξεσουάρ και ρούχα περασμένων εποχών, όπου κι αν βρίσκεται. Από το 1996 ακόμα στην Ιταλία, όπου σαν φοιτητής στη σχολή Economia e Commercio di Bari επισκέφτηκε για πρώτη φορά «pre-owned» καταστήματα, μέχρι την πρώτη του αγορά το 2002 στο Λονδίνο όπου ένα ζευγάρι γυαλιά Cazal του '90 του έκλεψαν την καρδιά και τα αγόρασε. Έκτοτε δεν υπήρξε ταξίδι του που να μην επισκεφτεί όλα τα flea markets και τα vintage shops προκειμένου να εμπλουτίσει τη συλλογή του με σπάνια και ξεχωριστά κομμάτια.

Την περασμένη Άνοιξη, στην αρχή της πανδημίας, αποφασίζει να πάρει το ρίσκο και να ανοίξει το μαγαζί που πάντα ονειρευόταν. Το Mo Vintage Athens άνοιξε στο Κουκάκι με επιλεγμένα κομμάτια και αξεσουάρ, όχι πολλά, όχι στοιβαγμένα το ένα πάνω στο άλλο, όλα με ταυτότητα και «πεντιγκρί» που μπορεί να σου τη διηγηθεί ο Γιώργος με ζηλευτό τρόπο. Τα ρούχα εδώ δεν τα λες ακριβώς vintage, ή «δεύτερο χέρι» ή μεταχειρισμένα ή «pre-owned». Είναι κομμάτια που εγώ θα τα έλεγα «δευτερής αγάπης». Αν και υπάρχουν αφόρετα με το ταμπελάκι τους, τα περισσότερα προέρχονται από ανθρώπους που κάποτε τα ερωτεύτηκαν, τα αγόρασαν, τα φόρεσαν, τα πρόσεξαν, τα φύλαξαν και κάποιες στιγμές, για χίλιους διαφορετικούς λόγους, ήρθε η ώρα να τα αποχαιρέτισουν. Το Mo Vintage επομένως διαθέτει ρούχα δευτερής αγάπης, που σε πείσμα της γρήγορης μόδας, εδώ ανακυκλώνονται, με μηδενικό αποτύπωμα, με σεβασμό στην ηθική μόδα, τη βιωσιμότητα και την προστασία του περιβάλλοντος. Είτε πρόκειται για ένα σύνολο του Claude Montana, είτε για ένα ζευγάρι γυαλιά που κάποτε φόρεσε η Yoko Ono, είτε για ένα βραχιόλι του Gianni Versace, τα περισσότερα κομμάτια προέρχονται από αγορές που κάνει ο ίδιος ο ιδιοκτήτης στα ταξίδια του, από ιδιωτικές συλλογές ή ακόμα και από δημοπρασίες.

Ποιο ήταν το πρώτο κομμάτι που έφτασε στα χέρια σου; Στο πρώτο μου ταξίδι στο Λονδίνο το 2002 αγοράζω ένα Ζευγάρι γυαλιά Cazal του 1990. Παρόλο που δεν είχα ανάγκη να φοράω γυαλιά οράσεως, τα αγόρασα. Έτσι απλά ξεκίνησε η σχέση μου με το Vintage.

Σε ποιο ρούχο έχεις μεγάλη αγάπη; Πρόκειται για ένα συλλεκτικό, ολομέταξο τζάκετ στο χρώμα του κονιάκ, Romeo Gigli της συλλογής Άνοιξη Καλοκαίρι 1990. Ο Gigli υπήρξε ανατρεπτικός για τα 90s. Η συγκεκριμένη συλλογή είναι μία από τις αγαπημένες μου και τις πιο σημαντικές στην καριέρα του.

Άνοιξες σε μια εποχή δύσκολη και δυστοπική. Τι σκέφτηκες και πήρες αυτό το ρίσκο; Προσωπικά θεωρώ ότι δεν υπάρχουν δύσκολες και εύκολες εποχές, όπως επίσης δεν υπάρχουν ιδανικές εποχές. Η ζωή μας είναι ένας αδιάκοπος αγώνας. Δεν αισθάνομαι ότι πήρα κάποιο ρίσκο. Την απόφαση την πήρα με μεγάλη ευκολία σκεπτόμενος απλά ποιο θα ήθελα να είναι το επόμενο επαγγελματικό βήμα μου.

Διαλέξετε μια τρία «διαμαντάκια» που υπάρχουν αυτή τη στιγμή στο Mo Vintage Athens; Το Romeo Gigli Jacket που ανέφερα παραπάνω, ένα σύνολο Thierry Mugler του 1990 σακάκι με φούστα, όπου ήταν η καμπάνια για τα καταστήματά του, ένα σακάκι Giorgio Armani του 1987 που ακριβές αντίγραφο βρίσκεται στη μόνιμη συλλογή στο μουσείο μόδας του Κγιοτο στην Ιαπωνία.

Ποιες πόλεις του εξωτερικού διαθέτουν πλούσιο vintage (εκτός από το Βερολίνο); Θεωρώ βασίλισσα του Vintage τη Νέα Υόρκη. Εννοείτε το Λονδίνο και το Παρίσι

Γιατί επέλεξε το Κουκάκι; Πατί, όταν αποφάσισα να ανοίξω το Mo Vintage Athens, το ονειρεύτηκα κοντά στην Ακρόπολη. Επίσης νομίζω ότι είμαστε σε μια στιγμή που υπάρχει μια γενική μετακίνηση της αγοράς ως έννοια με τον τρόπο που προϋπήρχε. Φυσικά αναμένεται να δούμε κι άλλες αλλαγές μετά την παρούσα κατάσταση της πανδημίας.

Σε ποιο ειδικό κοινό απευθύνεσαι; Σε όσους είναι ανοικτοί στο να αποκτήσουν και να αγαπήσουν ένα pre-owned κομμάτι. Το vintage είναι πάθος, είναι αγάπη και θαυμασμός για το παρελθοντικό ωραίο που όμως εξακολουθεί να υπάρχει και να εντυπωσιάζει το ίδιο και περισσότερο σήμερα. Τα κομμάτια των προηγούμενων δεκαετιών έχουν μια αίγλη που μόνο όταν τα αγγίζεις το καταλαβαίνεις. Οι ποιότητες των υφασμάτων των κουμπιών των υλικών, ακόμη και ο τρόπος ραφής τους, δεν έχει καμία σχέση με τα σημερινά ρούχα. Η ποιότητα και ο σχεδιασμός είναι ανώτερος. Οι άνθρωποι που αγαπάνε τα Vintage κομμάτια το αναγνωρίζουν.

Τι κομμάτι από το μαγαζί κρατάς αυτή τη στιγμή στα χέρια σου; Ένα Yves Saint Laurent σύνολο φούστα με μπλουζα από την περίφημη συλλογή Άνοιξη-Καλοκαίρι 1979 με το print φεγγάρια και αστέρια.

Μπορεί κάποιος να έρθει εδώ για να πουλήσει τα δικά του vintage; Φυσικά, ναι. Αν έχει κάτι το οποίο είναι Vintage και επώνυμο μπορεί να επικοινωνήσει μαζί μας.

Πώς πιστεύεις ότι θα κυλήσει το 2021; Θα είναι μια δύσκολη χρονιά, αλλά ας είμαστε αισιόδοξοι. Ας ντυθούμε όμορφα με τα ρούχα μας που δεν καμήκαμε όλο αυτό τον καιρό λόγω της πανδημίας και ας υποδεχτούμε την άνοιξη. Ετοιμαζόμαστε για την καλοκαιρινή περίοδο με όσο το δυνατόν πιο όμορφα κομμάτια. **Α**

ΓΕΥΣΗ

Επιμέλεια
ΝΕΝΕΛΑ
ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Η Αθήνα τρώει σε Bowl

Τι είναι τα **Healthy Bowls**
και πού θα τα βρεις

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Λέγεται ότι ο Βούδας βαδίζοντας σε δρόμους και μονοπάτια κουβαλούσε πάντα πάνω του ένα μπολ. Μέσα σε αυτό το μπολ οι άνθρωποι των χωριών και της υπαίθρου από όπου περνούσε, έβαζαν τη δωρεά τους, δηλαδή το φαγητό που μπορούσε ο καθένας να μοιραστεί. Στο τέλος της μέρας, ο Βούδας θα έτρωγε ό,τι είχε μέσα το μπολ, συνήθως ρύζι και λαχανικά. Από αυτή την ιστορία πήραν και το όνομά τους τα **Healthy Buddha Bowls** ή -για συντομία- **Healthy Bowls**.

Τι είναι το **Healthy Bowl**

Δεν είναι η μοναδική ονομασία με τα οποία θα τα βρείτε. Λέγονται επίσης *Power Bowls*, *Hippie Bowls*, *Sunshine Bowls*, *Energy Bowls*, *Macro Bowls* ή απλά... *Bowls*. Ως *Buddha Bowls* πάντως γνώρισαν τη δόξα του Internet το 2017 και τώρα εν μέσω πανδημίας κάνουν το δυνατό τους comeback. Ανεξάρτητα από τον τίτλο τους, όμως, η λογική είναι παντού η ίδια: μέσα σε ένα μπολ στριμώχνονται κάποιο αμυλούχο τρόφιμο, φρούτα ή λαχανικά, μία φυτική (π.χ. μανιτάρια) ή ζωική πρωτεΐνη και καλά λιπαρά. Με άλλα λόγια, όλα τα μακροθρεπτικά συστατικά που χρειάζεται ο ανθρώπινος οργανισμός. Ταυτόχρονα το εξορισμού μικρό μέγεθος ενός μπολ εξασφαλίζει ότι θα φας ακριβώς την ποσότητα που χρειάζεσαι και όχι παραπάνω. Να γιατί τα *Healthy Bowls* αγαπήθηκαν τόσο από όλα τα fitness freaks του κόσμου, να και γιατί ζουν τώρα εν μέσω πανδημίας (που όλοι πασχίζουμε να προσέξουμε λίγο περισσότερο τη διατροφή μας) το δεύτερο κύμα δημοσιότητάς τους.

Σημείωση: Στην ίδια λογική του «φουλ θρεπτικού bowl», αλλά με γλυκές γεύσεις, υπάρχουν και τα *Acai Bowls*. Τα *Acai Bowls* συνήθως καταναλώνονται ως πρωινό και μπορεί να περιέχουν: φρούτα, γιαούρτι (ή κάποιο φυτικό γάλα στη vegan τους εκδοχή), ξηρούς καρπούς, σπόρους (π.χ. chia), κακάο, φιστικοβούτυρο και φυσικά Acai (φρούτο - superfood της Βραζιλίας, που στην Ελλάδα το βρίσκουμε σε μορφή σκόνης ή πουρέ).

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΣΑΙ για να φτιάξεις το δικό σου HEALTHY BOWL

Καταρχάς ένα μεσαίου μεγέθους μπολ (μπολ, έτσι; Όχι σαλατιέρα!). Από εκεί και πέρα θες...

1. Μία αμυλούχα βάση, όπως: ρύζι, κινόα, καλαμπόκι, γλυκοπατάτα, φασόλια, παντζάρι, αρακάς, κολοκύθα.
2. Λαχανικά (ωμά, ψητά ή σοταρισμένα) όπως: καρότα, αγγούρι, λάχανο, κολοκυθάκια, πιπεριές, μπρόκολο, κουνουπίδι, σπαράγγια, λαχανάκια Βρυξελλών, kale, μαρούλι ή ό,τι άλλο λαχανικό προτιμάμε.
3. Φυτική ή ζωική πρωτεΐνη, όπως: ξηροί καρποί, όσπρια, κινόα, αυγά, ψάρι ή άπαχο κρέας.
4. Καλά λιπάρα, όπως: ελαιόλαδο, ελιές, αβοκάντο, ταχίνι κλπ.

Ένα μικρό (αλλά απ' ό,τι φαίνεται σημαντικό) tip

Ένας από τους κυριότερους λόγους που έκανε τα Healthy Bowls να ξεχωρίσουν (εκτός από τη θρεπτική τους αξία), είναι η εμφάνισή τους. Το κλειδί εδώ είναι ότι δεν ανακατεύουμε όλα τα υλικά μαζί, αλλά αντίθετα τα... «τακτοποιούμε» ομοιόμορφα σε κάθε γωνιά του μπολ. Αυτή η συμμαζεμένη εμφάνιση σε συνδυασμό με τα έντονα χρώματα των υλικών είναι που τελικά κάνει τα Healthy Bowls εξαιρετικά φωτογενή και άρα πρωταγωνιστές στο... Instagram, εκεί όπου η αξία κάθε food trend κρίνεται αποκλειστικά από το πόσο χορταίνει το μάτι...●

10 νόστιμα Bowls της πόλης

Τα Keto Bowls του Luv n Roll

Ακολουθώντας τη φιλοσοφία της κετογονικής διαίτας, τα συγκεκριμένα Bowls έχουν δημιουργηθεί σε συνεργασία με διατροφολόγο και... σκάνε από υγεία! Στον κατάλογο θα βρεις 5 προτάσεις, εμείς ωστόσο ξεχωρίζουμε το Keto Bowl Rib-eye με κινόα, γλυκοπατάτα, πιπεριές, kale και rib-eye black Angus (€10).

Το Power Bowl του Nice n Easy

Από τα πρώτα εστιατόρια που σύστησαν στην Αθήνα τη farm to table φιλοσοφία και τα βιολογικά προϊόντα, το Nice n Easy δεν θα μπορούσε να μη σερβίρει τουλάχιστον ένα healthy bowl. Διαλέξαμε αυτό με την τριχρωμή κινόα, φακές beluga, γλυκοπατάτα, αβοκάντο, ρόδι, γιαούρτι καρύδας και αποφλοιωμένους σπόρους κάνναβης (€8,90).

Τα Bowls του The Clumsies

Εδώ και λίγους μήνες το γνωστό bar restaurant έχει μπει στο παιχνίδι του delivery και μάλιστα με μενού που φέρει την υπογραφή του διάσημου σεφ Αθηνάγορα Κωστάκου. Στο οποίο μενού μια ολόκληρη κατηγορία αφιερώνεται στη πολυχρωμία των Healthy Bowls. Δημοφιλέστερο όλων το The Avo με λιωμένο αβοκάντο, ντοματίνια, ρόκα,μανιτάρια και ζυμωτό ψωμί (€9,50).

Το Early Spring Bowl του Six Seasons

Το εστιατόριο αυτό άνοιξε πριν λίγους μήνες στο Χαλάνδρι με την υπόσχεση να μαγειρεύει αυστηρά εποχικά. Έτσι, με το που μπήκε η άνοιξη, στο μενού του εμφανίστηκε το Early Spring Bowl με κινόα, ρύζι κουνουπιδιού, αβοκάντο, ψητό μανιτάρι, ψητό παντζάρι, βιολογικά ρεβίθια, λάχανο τουρσί και βινεγκρέτ εσπεριδοειδών (€7).

Τα Buddha Bowls του Pure Juice Bar

Όχι μία ούτε δύο, αλλά συνολικά 8 προτάσεις σε Healthy Buddha Bowls φιγουράρουν στον κατάλογο του Pure Juice Bar, έτσι, για να μην ξέρεις τι να πρωτοδιαλέξεις... Πάντως, εμείς σταθερά προτιμάμε το Chicken Teriyaki Bowl με ρύζι, χούμους, κοτόπουλο teriyaki, ανάμεικτη σαλάτα, μανιτάρια,

ηλίθοπορο και ελιές, που σερβίρεται με ένα απαλό dressing από λάδι και λεμόνι (€9).

Το Buddha Bowl στο BaZaki

Με βιολογική κινόα, αβοκάντο, tofu, μανιτάρια, καρότο, παντζάρι, ρόκα, γαλλική σαλάτα και χειροποίητη vegan mayo αυτό το Buddha Bowl (€9,50) ανήκει στα πιο δημοφιλή πιάτα του γνωστού χαλανδριώτικου Juice Bar και παραγγέλλεται σχεδόν τόσο συχνά, όσο και οι χυμοί του.

Το Buddha Bowl Seitan του Peas

Φουλ ορεξάτο (και με τέλειο όνομα!) το Peas ήρθε στο Κουκάκι για να αποδείξει ότι η vegan διατροφή μπορεί να είναι εξαιρετικά νόστιμη. Give peas a chance, λοιπόν, όπως λέει και το μότο του vegan εστιατορίου και δοκίμασε το Buddha Bowl Seitan με κινόα, ψητά λαχανικά, αβοκάντο και σος (€8,50).

Τα Smoothie Bowls του Healthies

Η ροζ αυτή γωνιά εμφανίστηκε στο Κουκάκι μετά το τέλος της πρώτης καραντίνας με γλυκά χωρίς ζάχαρη και υγιεινό, αλλά πεντανόστιμο street food. Από τα Smoothie Bowls του ξεχωρίζουμε το Smoothie pink bowl με γιαούρτι, μέλι, παντζάρι, σμέουρο, μύρτιλο, μούρα και granola (€6,90).

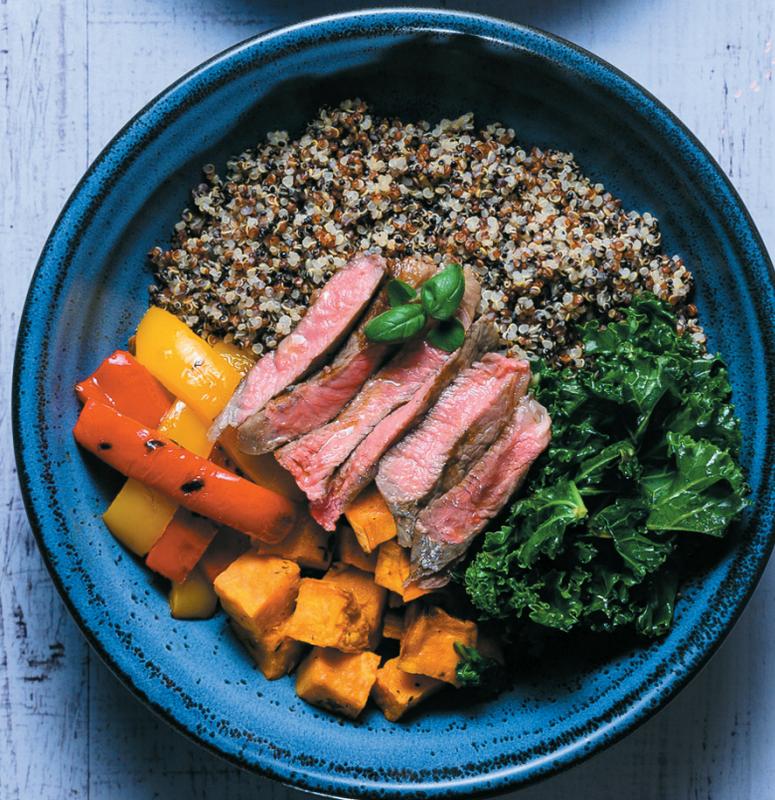
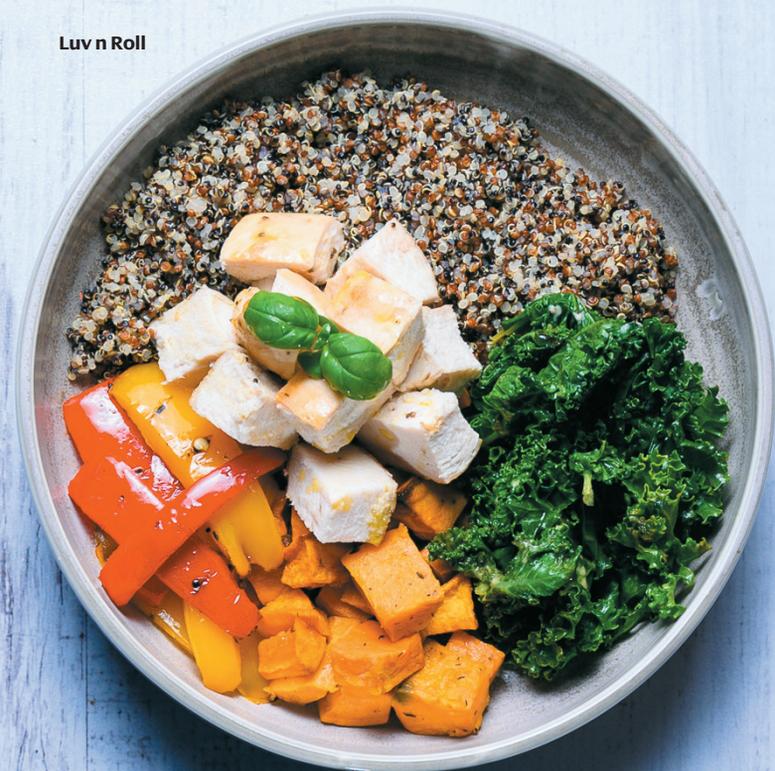
Τα Acai και Smoothie Bowls του Happy Blender

Εδώ θα βρεις μία τεράστια ποικιλία σε Acai και Smoothie Bowls για να ξεκινήσεις τη μέρα σου μες στην ενέργεια. Θα δυσκολευτείς να αποφασίσεις, οπότε προτείνουμε να αρχίσεις τη δοκιμή από το Acai Energy Bowl με υψηλής ποιότητας οργανικό acai με guarana, μπανάνα και γάλα αμυγδάλου, που συνοδεύεται με μπανάνα, σπόρους chia, νιφάδες καρύδας και granola (€7,90).

Το Acai Vegan Bowl του Me

Πολύχρωμο και λαχταριστό αυτό το Acai Vegan Bowl (€8,60) το θες, είτε είσαι vegan, είτε όχι. Περιέχει berries, φρέσκα φρούτα, φιστικοβούτυρο και granola με νιφάδες καρύδας και εκτός από τις ανάγκες του πρωινού, ικανοποιεί πλήρως και τις απογευματινές υπογλυκαιμίες.

Luv n Roll

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Ποια ή ποιος είναι στ' αλήθεια η Έλενα Φερράντε;

**Οι ερευνητές θα καταφέρουν να βρουν
τη λύση σε ένα από τα μεγαλύτερα
λογοτεχνικά μυστήρια του καιρού μας;**

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Μια παγκοσμίως διάσημη, αλλά άγνωστη Ιταλίδα. Όταν ο δημοσιογράφος **Κλαούντιο Γκάτι** ακολούθησε τη διαδρομή του χρήματος και έδωσε στη δημοσιότητα το αποτέλεσμα της έρευνάς του για την καλά κρυμμένη ταυτότητα της Ιταλίδας συγγραφέα **Έλενα Φερράντε**, ξεσίκωσε θύελλα. Κατηγορήθηκε ότι παραβίασε την ιδιωτικότητα της και το δικαίωμά της στην ανωνυμία, η οποία για τη συγγραφέα ήταν συνειδητή απόφαση και απαραίτητη προϋπόθεση για την καλλιτεχνική της έκφραση. Οι αναγνώστες δεν ήθελαν να ξέρουν. Η Φερράντε είχε γίνει μύθος και έτσι ήθελαν να παραμείνει. Στην αρχή, τουλάχιστον. Σύμφωνα με το πόρισμα του Γκάτι, πριν κάποια χρόνια, το πρόσωπο που γράφει τα μυθιστορήματα της Φερράντε είναι η μεταφράστρια **Ανίτα Ράτζα**. Είναι όμως η Ράτζα; Μήπως πίσω από το ψευδώνυμο κρύβονταν αλγόριθμοι, μια ολόκληρη ομάδα, ένα φιλόδοξο πρότζεκτ; Ή ένας ώριμος κύριος, με γερή συγγραφική πένα, από την Καμπανία του Ιταλικού νότου;

Η εκστρατεία για την αποκάλυψη της ταυτότητας της Φερράντε έχει διάρκεια εικοσαετίας. Τα μυθιστορήματά της, μεταξύ αυτών η εξέχουσα «**Τετραλογία της Νάπολης**», με περισσότερα από 16 εκατομμύρια αντίτυπα σε 48 χώρες, θριαμβεύουν σε όλο τον κόσμο. Το μυστήριο γύρω από την ψευδωνυμία της είχε ως αποτέλεσμα να εξάψει τη φαντασία των αναγνωστών, των κριτικών λογοτεχνίας, των επιστημόνων της πληροφορικής, των μαθηματικών, των γλωσσολόγων, των δημοσιογράφων. Το 2017 στο Πανεπιστήμιο της Πάντοβας επιστρατεύθηκαν εξειδικευμένοι υπολογιστικοί γλωσσολόγοι, πληροφορικοί και στατιστικοί με επικεφαλής τους καθηγητές **Κορτελάτσο** και **Τούτσι**. Και η τεχνητή νοημοσύνη έκανε το θαύμα της. Έδειξε έναν άνδρα άνω των εξήντα ετών από την Καμπανία. Τον **Ντομένικο Στάρνόνε**, συγγραφέα, δημοσιογράφο, σεναριογράφο και σύζυγο της Ράτζα. Επτά υφομέτρες, μεταξύ αυτών και ο καθηγητής Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών και διευθυντής του Εργαστηρίου Υπολογιστικής Υφολογίας, **Γιώργος Μικρός**, υιοθέτησαν το ίδιο συμπέρασμα: «*Αλλά ο Στάρνόνε όταν το ανακοινώσαμε έγινε έξω*

Έλενα Φερράντε, **Η απατηλή ζωή των ενήλικων**, εκδ. Πατάκη

φρενών. Όλα αυτά αφορούν τα πρωτότυπα λογοτεχνικά κείμενα της Φερράντε. Όταν περάσαμε στα μη λογοτεχνικά, η κατάσταση αποδείχθηκε διαφορετική. Τα πορίσματα της υπολογιστικής υφολογίας δείχνουν ότι είναι γραμμένα από πολλά και πολύ διαφορετικά μεταξύ τους πρόσωπα. Η μιντιακή επομένως εικόνα και παρουσία της Φερράντε οφείλεται στη δουλειά μιας ολόκληρης ομάδας και έχει χαρακτήρα πρότζεκτ. Είναι ένα μοντέλο, ένα υπόδειγμα για το πώς ενεργεί και εργάζεται ο άυλος συγγραφέας».

Η αποκάλυψη του Γκάτι ήθελε τη Φερράντε γυναίκα. «*Ήταν μια ανακούφιση. Το φύλο για ένα μεγάλο ποσοστό αναγνωστών και κυρίως ερευνητριών ήταν πολύ σημαντικό*» γράφει η **Elisa Sotgiu** σε πρόσφατο άρθρο της στο **Lithub**. Δεν ήταν θέμα ποσόστωσης. Οι περισσότεροι άνδρες συγγραφείς που γράφουν για τις γυναίκες δέχονται επικρίσεις ότι δεν τις γνωρίζουν πραγματικά. Και οι περισσότερες νέες είναι γένους αρσενικού. Η Φερράντε αγγίζει με τέτοια μαεστρία τις ιστορίες γυναικείας ενηλικίωσης ώστε η δημιουργία της ταυτότητας «Έλενα Φερράντε» να αποτελεί ένα αξιοσημείωτο case study. Στην επιτυχία του έργου της συνέβαλε και ο εκδοτικός οίκος. Οι εκδόσεις **Europa Editions**, με τους Ιταλούς **Οτσόλα** και **Φέρι** στο τιμόνι, και γραφεία σε Λονδίνο και Νέα Υόρκη, μετέφρασαν στα αγγλικά το έργο της Φερράντε, από το πρώτο της μυθιστόρημα, χωρίς καμία χρονοτριβή, σχεδόν ταυτόχρονα με την κυκλοφορία του στην ιταλική γλώσσα. Και ενώ η Φερράντε προκάλεσε παγκόσμιο πυρετό, ο Στάρνόνε τράβηξε την προσοχή των Αμερικανών κριτικών με το μυθιστόρημα του «**Ties**» το 2014, το οποίο μπορεί να διαβαστεί και ως συνέχεια του μυθιστορήματος «**Μέρες εγκατάλειψης**» της Φερράντε.

«*Δεν υπαινίσσομαι ότι η σύλληψη της Έλενα Φερράντε είναι ένα έξυπνο εκδοτικό εύρημα. Βεβαίως μια γυναίκα συγγραφέας μπορεί να αποφύγει την κακή κριτική*» υποστηρίζει η Sotgiu. «*Εννώνη πως αν γκουγκλάρετε "άνδρες συγγραφείς δημιουργούν γυναικείους χαρακτήρες", τα πρώτα λίγα αποτελέσματα έχουν τίτλους όπως "30 φορές που οι άνδρες συγγραφείς έδειξαν ότι δεν ξέρουν τίποτα για τις γυναίκες" και "οι άνδρες συγγραφείς δεν έχουν ιδέα πώς να γράψουν για γυναικείους χαρακτήρες". Το να γράφεις από τη σκοπιά της γυναίκας θα μπορούσε επίσης να είναι ένας τρόπος για να τραβήξεις την προσοχή στο ζήτημα της ταξικής δυναμικής και της κοινωνικής κινητικότητας που υπήρξε συχνά στο επίκεντρο της γραφής του Στάρνόνε*».

Αναγνωρίζοντας ότι η Έλενα Φερράντε είναι πιθανότατα άνδρας θα μπορούσε επίσης να αλλάξει τα πράγματα προς στο χειρότερο, εκτιμά η Sotgiu. «*Η άποψη ότι είναι γυναίκα λειτουργεί θετικά. Γυναίκες ακαδημαϊκοί στον τομέα των Ιταλικών Σπουδών βρέθηκαν ξαφνικά στα χέρια τους με ένα αξιόπιστο εισιτήριο για διεθνή συνέδρια, διαδικτυακά περιοδικά, ειδικά τεύχη, εκδοτικούς οίκους. Μπορεί να μπει ένα τέλος σε αυτά τα πλεονεκτήματα. Αλλά δεν υπάρχει λόγος να είναι κανείς απαισιόδοξος*» συμπληρώνει. Όποιες κι αν είναι οι θεωρίες για την ταυτότητά της, είτε είναι άνδρας είτε γυναίκα, διαβάζεται απολαυστικά και μονορούφι. Και εξακολουθεί να αποτελεί το μεγαλύτερο άλυτο λογοτεχνικό μυστήριο της εποχής μας. Η «**Απατηλή ζωή των ενήλικων**» (*La vita bugiarda degli adulti*) είναι το τελευταίο της μυθιστόρημα και κυκλοφόρησε τον Νοέμβριο του 2019 (εκδόσεις Πατάκη, 2020, μτφ. Δήμητρα Δότση). **Α**

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Κοινά ποιητικά ύδατα

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Τι κοινό έχει η Ελλάδα με τη Χιλή; Βρέχονται και οι δυο από θάλασσα (εκείνοι από τον Ειρηνικό, εμείς από τη Μεσόγειο). Έχουν και οι δυο ταλανιστεί από δικτατορίες (Πινοσέτ η μία, Παπαδόπουλος η άλλη). Έχουν πάρει από δύο Νόμπελ λογοτεχνίας η κάθε μία (Γκαμπριέλα Μιστράλ και Πάμπλο Νερούδα από τη μια, Σεφέρης και Ελύτης από την άλλη). Το ωραίο είναι πως και τα τέσσερα Νόμπελ είναι για ποίηση!

Μάλιστα, το πιο κοινό στοιχείο ανάμεσα στις δύο χώρες είναι πως παράγουν ποίηση. Είναι εκτροφεία ιεροουργών της ποιητικής Μούσας. Μέχρι τώρα πίστευα ότι η Ελλάδα κατέχει το ρεκόρ θεατρικών παραστάσεων ανά τετραγωνικό μέτρο στο κλεινόν άστυ, μα είχα λησμονήσει τους ποιητές. Οι ηθοποιοί μπορεί να λάμπουν στο σανίδι, όμως οι ποιητές μας, αυτά τα ακούραστα μυρμηγκία, τεχνουργούν ιεροφαντικά το δημιουργικό κλέος αυτής της χώρας. Οι Έλληνες, όσοι δεν γράφουν ποίηση οι ίδιοι, οφείλουν πολλά στους ποιητές της. Περισσότερα βέβαια τους οφείλουν οι εκδότες αυτής της χώρας που δίχως τους ποιητές να χρηματοδοτούν σεμνά τα καλλικέλαδα πονήματά τους κάμποσο ιστορικοί εκδοτικοί οίκοι θα είχαν πάει φούντο (συγχωρέστε μου την διόλου ποιητική έκφραση).

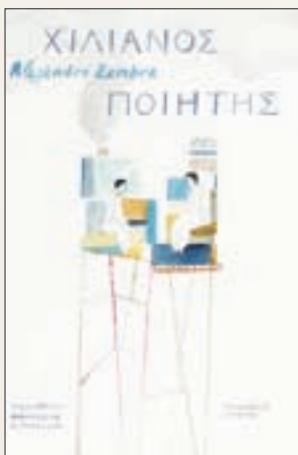
Οφείλω εδώ να ομολογήσω πως κι εγώ ως ποιητής ξεκίνησα. Μάλιστα τρία ποιήματά μου είχαν λάβει διάκριση τιμητική σε κάποιον διαγωνισμό της Πάτρας (όχι καρναβαλικό). Γρήγορα ωστόσο εγκατέλειψα την ποίηση καθώς δεν έβλεπα να επιβιώνω των συναδελφικών μαχαιρωμάτων. Στράφηκα ανεπιστρεπτί στους θαλερούς λειμώνες της πεζογραφίας και βρήκα την υγεία μου. Διάβασα με μεγάλη απόλαυση το μυθιστόρημα του **Αλεξάντρο Σάμπρα**, «*Χιλιανός ποιητής*». Ποιητής κι ο ίδιος, το γύρισε γρήγορα στην πεζογραφία και είδε το φως του.

Το βιβλίο του περιγράφει με μπόλικο χιούμορ την ποιητική κατάσταση της χώρας του. Θα έλεγε κανείς διαβάζοντάς το πως μόνο ποιητές ζούνε στη Χιλή. Ποιητές που τρώγονται μεταξύ τους, που σκάβει ο ένας τον τάφο του άλλου, που καρφώνονται άλλοτε με ευγένεια κι άλλοτε με μίσος, που οργανώνουν ποιητικές βραδιές και σεμινάρια δημιουργικής γραφής, που αλληλοκεραυνώνονται στα λογοτεχνικά περιοδικά και ομοθυμαδόν κατηγορούν τον Πάμπλο Νερούδα (το Νόμπελ που λέγαμε).

Όσοι φτάνει μια νεαρή φοιτήτρια από τη Νέα Υόρκη και ζητάει να πάρει μερικές συνεντεύξεις από τους Χιλιανούς ποιητές για κάποια εφημερίδα αμερικάνικη. Εδώ ο συγγραφέας απογειώνεται. Το ίδιο κι οι ποιητές που κάνουν τα πάντα για να δώσουν κι εκείνοι μια συνέντευξη που ίσως τους φέρει τη δόξα που τόσο επιζητούν. Και το μυθιστόρημα φτάνει στο ζενίθ του όταν η άμοιρη νεαρή δημοσιογράφος καλείται σε ένα πάρτι ποιητικό. Ένα πάρτι μόνο με ποιητές. Τι καλύτερο μπορεί να προσδοκά ο αναγνώστης; Οι συναντήσεις με τους ποιητές της Χιλής εκεί στο πάρτι είναι σα να έχει βρεθεί κανείς σε θηριοτροφείο. Υπάρχει ο ανώνυμος ποιητής και ο αστικός ποιητής. Ο ποιητής που εκδίδει μόνο συλλογές των

χιλιών σελίδων κι ο ποιητής που γράφει σε διάλεκτο που μιλάνε πέντε άτομα. Υπάρχει ο γκέι ποιητής και ο μάτσο ποιητής. Υπάρχει ο δεξιός ποιητής κι ο αναρχικός ποιητής. Συναντάμε ακόμα και τα ονόματα του Καζαντζάκη και του Σεφέρη μες στο βιβλίο του Χιλιανού συγγραφέα.

Τιμή και δόξα!

Αλεξάντρο Σάμπρα,
Χιλιανός ποιητής,
εκδ. Ικαρος

YELLOWBOX

A MAGAZINE FOR AUDIO / VIDEO / HOME ENTERTAINMENT / MUSIC

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

1 ΧΡΟΝΟΣ YELLOWBOX MAGAZINE
ΜΕ ΔΩΡΑ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΑΞΙΑΣ

3.000€

ΓΙΑ 18
ΤΥΧΕΡΟΥΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ!

ΚΥΚΛΟΦΕΡΕΙ
ΣΤΙΣ 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

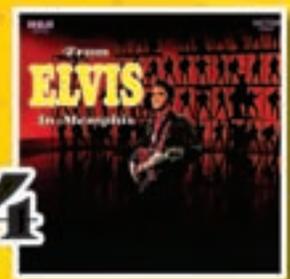
2

3

4

10 X AUDIOPHILE
BΙΝΥΛΙΑ 180gr "Elvis
Presley: From Elvis In
Memphis" από την
Speakers Corner λιανικής
αξίας 30 Ευρώ έκαστο.

5

5 X ULTIMATE
HIGH QUALITY CD
(UHQC) "Miles Davis:
Kind of Blue" από
την Sony Ιαπωνίας
λιανικής αξίας 50
Ευρώ έκαστο.

Αγοράζετε το τεύχος, μόνο με €6,00
στις 6 Απριλίου 2021 στα περίπτερα.
Βρίσκετε το μοναδικό κωδικό και
τον συμπληρώνετε σε ειδικό πεδίο
με το όνομά σας, στο site μας.

www.yellowbox.gr

FIND US @YELLOWBOXGR
 www.youtube.com/c/YELLOWBOXmagazine

Τι παίζει;

8 ΜΑΡΤΙΟΥ 2021

«Αξίοτιμη κυρία»

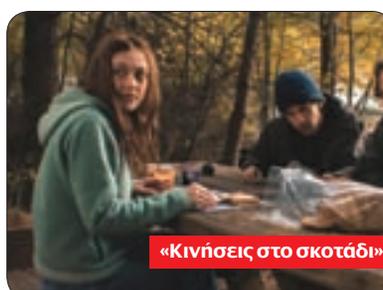
«Art of Crime»

«Mayans M.C.»

«Εύκολο χρήμα»

«Κινήσεις στο σκοτάδι»

► Στον απόηχο ενός φονικού ιού στη Σικελία, λόγω του οποίου κανείς δεν καταφέρει να περάσει την ηλικία των 14, η 13χρονη Άννα έρχεται αντιμετώπιση με την απαγωγή του μικρότερου αδερφού της. Τότε, η νεαρή κοπέλα επιδιέχεται σε μια αγωνιώδη αναζήτηση σε όλο το νησί έχοντας να παλέψει απέναντι σε μολυσμένα ζώα και παιδικές συμμορίες. Μοναδικά της όπλα η εφευρετικότητά της και ένα βιβλίο με κανόνες επιβίωσης, κληρονομιά από τη μητέρα της. Η νέα σειρά «**Anna**» κάνει πρεμιέρα το Σάββατο 10 Απριλίου, στις 18:00, στο **Cosmote Series Marathon HD**.

► Το κατασκοπικό θρίλερ 8 επεισοδίων αμερικανικής και αγγλικής παραγωγής «**Αξίοτιμη κυρία**» αφηγείται το προσωπικό ταξίδι μιας γυναίκας η οποία προσπαθεί να διορθώσει τα λάθη του παρελθόντος. Διαπλοκή, καλά κρυμμένα μυστικά και οικογενειακές ενοχές ζωντανεύουν με πρωταγωνίστρια τη Μάγκι Τζιλενχαλ, η οποία βραβεύτηκε με Χρυσή Σφαιρά. Η σειρά είναι διαθέσιμη στο **Ertflix**.

► Η συνεργασία του αστυνομικού Αντουάν και της ιστορικού τέχνης Φλόρενς για την εξιχνίαση εγκλημάτων σε όλα τα ιστορικά ορόσημα της Γαλλίας συνεχίζεται στην 4η σεζόν του «**Art of Crime**» στο **Cosmote Series Marathon HD**. Ωστόσο, η μεταξύ τους συνεργασία, εκτός από την επίλυση υποθέσεων, φέρνει στο φως αποκαλύψεις για μερικά από τα μεγαλύτερα μυστήρια της γαλλικής πολιτιστικής και ιστορικής κληρονομιάς αύριο, Παρασκευή 9 Απριλίου στις 18.00. Η 4η σεζόν του «**Art of Crime**» προβάλλεται πριν από την πρεμιέρα της στη Γαλλία. Οι προηγούμενοι 3 κύκλοι της σειράς είναι από διαθέσιμοι στον δωρεάν, on demand κατάλογο **Cosmote TV Plus**.

► Η σειρά «**Mayans M.C.**», το επόμενο κεφάλαιο της ιστορίας των «**Sons of Anarchy**» από τον Kurt Sutter, επιστρέφει με τον τρίτο κύκλο επεισοδίων αποκλειστικά στο **FOX**. Σε παραγωγή Elgin James, ο νέος κύκλος κάνει πρεμιέρα 12 Απριλίου και τα νέα επεισόδια θα προβάλλονται κάθε Δευτέρα 22.40 μέσω **Cosmote TV, Nova, Vodafone TV, Wind Vision**. Λίγους μήνες μετά το συναρπαστικό φινάλε του προηγούμενου κύκλου και τη σφαγή των Vatos Malditos, ο EZ, επίσημο πλέον μέλος των Mayans, προσπαθεί να βρει τη θέση του στην ιεραρχία του κλαμπ, ενώ ο αδερφός του Angel (Clayton Cardenas) παλεύει με τον ίδιο του τον εαυτό μετά την απομάκρυνση της Adelita (Carla Baratta) και του νεογέννητου γιου του.

► Οι ζωές μιας φιλόδοξης επιχειρηματία, ενός γοπευτικού μαφιόζου και ενός προβληματικού εφήβου συγκρούονται σε ένα απεγνωσμένο και σκοτεινό κυνήγι πλούτου στη νέα σειρά του **Netflix** «**Εύκολο χρήμα**».

► Τρεις οικολόγοι ακτιβιστών είναι αποφασισμένοι να προχωρήσουν σε μια ριζοσπαστική πράξη: Την ανατίναξη ενός υδροηλεκτρικού φράγματος η ύπαρξη του οποίου είχε ως αποτέλεσμα μια σαρωτική αλλαγή στη φυσική γεωγραφία της περιοχής. Όμως μια απρόσμενη εξέλιξη θα τους οδηγήσει όλους στην παράνοια. Το οικολογικό αντιθρίλερ «**Κινήσεις στο σκοτάδι**» της Κέλι Ράικαρντ είναι διαθέσιμο στο **Cinobo**.

► Οι μεγαλύτερες μουσικές, κινηματογραφικές επιτυχίες ζωντανεύουν ξανά έως την Παρασκευή 30 Απριλίου μέσα από το νέο pop up κανάλι **Nova Mad Cine Sounds** στην πλατφόρμα της **Nova**, στη θέση 190 (Ελλάδα και Κύπρο) του ηλεκτρονικού της οδηγού προγράμματος. Ένας ολόκληρος κόσμος ξεδιπλώνεται μέσα από soundtracks που άφησαν εποχή μέσα από τις 6 μοναδικές ζώνες του Mad (**Golden Hits, Modern Theater, Romance, Classic OST Tunes, Academy Time, #OST 15**) αλλά και τις 4 Special Weekend ζώνες του (**Theme Songs, Cartoon Time, Walk of Fame, The Musical**).

Moby: Επανεκτελέσεις με ακουστικά όργανα για την Deutsche Grammophon

«Δεν ξέρω αν για όλους εσάς είναι δεδομένο αλλά για μένα ο κύριος λόγος ύπαρξης της μουσικής, είναι να μεταφέρει συναισθηματικές καταστάσεις, να συντελεί στο μείρασμα στοιχείων της ανθρώπινης κατάστασης ανάμεσα σ' εκείνον που δημιουργεί ήχο κι εκείνον που τον ακούει. Λαχταρώ την απλότητα και την ευαισθησία της ακουστικής και της κλασικής μουσικής», γράφει ο **Moby** περίπου δύο μήνες πριν κυκλοφορήσει το «**Reprise**», το 19ο album του, που περιλαμβάνει ακουστικές και συχνά κλασικότροπες εκδοχές παλαιότερων τραγουδιών του. Η ιδέα για αυτό τον δίσκο ξεκίνησε τον Οκτώβριο του 2018, όταν ο Moby συνάντησε τον μαέστρο Gustavo Dudamel στο Walt Disney Concert Hall του Los Angeles, όπου και πρωτοπαίχτηκαν (σχεδόν) με τον τρόπο αυτόν τα τραγούδια του. Το «**Reprise**» κυκλοφορεί στις 26 Μαΐου και συμμετέχουν πέρα από την Art Orchestra της Βουδαπέστης, ονόματα όπως αυτά των Alice Skye, Amythyst Kiah, Apollo Jane, Darlingside, Deitrick Haddon, Gregory Porter, Jim James, Kris Kristofferson, Luna Li, Mark Lanegan, Mindy Jones, Nataly Dawn, Skylar Grey & Vikingur Olafsson. Προμηνύεται σπουδαία δουλειά, αν κρίνουμε από την εκτέλεση του «**Porcelain**»...

«Όλα αυτά που λέει τούτη η ιστορία έγιναν στην Αγγλία, αλλά θα μπορούσαν να 'χουν γίνει και στη δική μας χώρα κι οπουδήποτε αλλού στη Γη. Μου τα αφηγήθηκε ένας Άγγλος, ο κύριος Τζορτζ Όργουελ, άνθρωπος δίκαιος και θαρραλέος. Δεν θυμάμαι ακριβώς πώς μου τα είπε, έτσι θα προσπαθήσω να σας τα διηγηθώ με τα δικά μου λόγια», γράφει ο Μιχάλης Μακρόπουλος

στο οπισθόφυλλο της διασκευής του για παιδιά της «**Φάρμας των Ζώων**» του **Τζορτζ Όργουελ**. Μια ιστορία για τη δημοκρατία, την επίγνωση και τη συνειδητότητα που αυτή απαιτεί, ένα ανάγνωσμα που απολαμβάνουν τα παιδιά δύο και τρεις και τέσσερις φορές, πριν αρχίσουν τις ερωτήσεις, τι είναι η δημοκρατία και ποιο είναι το αντίθετό της, τι είναι η επανάσταση, τι σημαίνει ότι κάποιος είναι πιο ίσος από τους άλλους, αν πονάει πιο πολύ να διώχνεις κάποιον ή να φεύγεις εσύ, αν πονάει πιο πολύ να πολεμάς τους εκτός, αυτούς που έρχονται από τον έξω κόσμο ή τους δικούς σου. Εξαιρετική διασκευή από τον **Μιχάλη Μακρόπουλο**, έξυπνη και ταυτόχρονα τρυφερή εικονογράφηση από τη Θέντα Μιμπλάκη, κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Διόπτρα.

► Οι **Sons Of Kemet** του **Shabaka Hutchings** είναι ένα από τα πιο σημαντικά σχήματα της νέας τάσης της jazz, που αναπτύσσεται τα τελευταία χρόνια στο Λονδίνο. Μετά το καταπληκτικό «**Your Queen Is A Reptile**» του 2018, επιστρέφουν και πάλι για την **Impulse**, με το «**Black To The Future**» σε πιο προχωρημένο urban ύφος και με τα κλαρινέτα και τα σαξόφωνα του Shabaka σε πρώτο πλάνο. Το «**Hustle**» δείχνει τις προθέσεις τους!

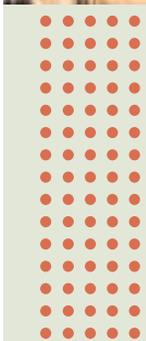
► Το «**Déjà Vu**» είναι ένα από τα πιο σημαντικά albums του τέλους των sixties και της αρχής των seventies. Ηχογραφήθηκε το 1969 αλλά κυκλοφόρησε τον Μάρτιο του 1970, με τους **Crosby, Stills, Nash and Young** να δίνουν περιεχόμενο στην έννοια της ψυχεδελικής folk, όπως αυτή αναπτυσσόταν λαμβάνοντας υπ' όψιν το κίνημα των hippies αλλά και σε κάποια σημεία ξεπερνώντας το. Επανακυκλοφορεί σε box set με demos, διαφορετικές εκτελέσεις τραγουδιών, μερικά ακυκλοφόρητα, βιβλίο με άγνωστες φωτογραφίες και μια αναπάντεχη εκδοχή του «**Birds**», που ενώ υπήρχε στο προσωπικό «**After The Gold Rush**» του Young, εμφανίζεται εδώ με τον Nash να κάνει backing vocals.

► Οι **First Aid Kit**, το σουηδικό ντουέτο κοριτσιών, κυκλοφορεί τώρα υλικό από τις δύο βραδιές στο Royal Dramaten Theatre της Στοκχόλμης, όπου παρουσίασε με τρόπο θεατρικό ένα **αφιέρωμα στον Leonard Cohen**, που περιλάμβανε τραγούδια, αποσπάσματα από γράμματα και ποιήματα του καναδού μουσικού. Μια σειρά από καλεσμένους, δύο ηθοποιοί, οκταμελής μπάντα, έγχορδα και 20μελής χορωδία παρουσιάζουν ένα πλουσιότατο ακρόαμα, ακόμη κι αν δεν έχουμε την εικόνα των όσων συνέβαιναν επί σκηνής εκείνες τις δύο βραδιές.

P.S. Η διάλυση των **Daft Punk** άφησε μεγάλο κενό. Το «**Loving In Stereo**» των **Jungle** προσπαθεί να καλύψει ένα σημαντικό μέρος του, και τα καταφέρνει αν κρίνω από το «**Keep Moving**», που αποκάλυψε αυτές τις μέρες η αγγλική μπάντα.

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς LXXIII

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Πολύ θετικά ξεκινά για σένα η εβδομάδα, φίλε Κριέ, καθώς τα εξάγωνα της Αφροδίτης που βρίσκεται στο ζώδιό σου με τον Άρη στους Διδύμους την Τρίτη και με τον Δία στον Υδροχόο το Σάββατο, φέρνουν τις καλύτερες δυνατές προϋποθέσεις για να περάσεις όμορφα σε προσωπικό επίπεδο. Το κλίμα μέσα στις προσωπικές σου σχέσεις βελτιώνεται αισθητά, νιώθεις να φεύγει ένα βάρος από πάνω σου κυρίως στο κομμάτι της προσέγγισης και της επικοινωνίας με το άλλο άτομο και τώρα καταλαβαίνετε καλύτερα ο ένας τον άλλο. Η αυτοπεποίθηση που νιώθεις για τον εαυτό σου αντανακλάται στους γύρω σου και χρειάζεται να την αξιοποιήσεις για να περάσεις όμορφα και ευχάριστα μέσα στη σχέση σου, ενώ να είσαι ελεύθερος είναι η στιγμή να κυνηγήσεις τις ευκαιρίες που θα υπάρξουν για να δημιουργήσεις κάτι καινούργιο και ξεχωριστό στα αισθηματικά σου, που δεν αποκλείεται να προκύψει και μέσα από τον φιλικό σου περίγυρο. Το κλίμα άλλωστε στις φιλικές σου σχέσεις θα είναι ιδιαίτερα ευχάριστο για συναντήσεις και συζητήσεις με χαλαρή διάθεση. Θα μπορέσεις επίσης να προωθήσεις τα σχέδιά σου στα επαγγελματικά με ωριμότητα και περισσότερη εύνοια για να αποκομίσεις και οικονομικά οφέλη, θα πρέπει όμως παράλληλα να είσαι αρκετά προσεκτικός στον λόγο σου καθώς μπορεί να υπάρξουν παρανοήσεις.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Αυτή την εβδομάδα φαίνεται πως ορισμένα θέματα στην προσωπική σου ζωή θα οδηγηθούν σε κάποιου είδους λύση με τη βοήθεια των θετικών όψεων που σχηματίζει η Αφροδίτη από τον Κριό με τον Άρη στους Διδύμους (6/4) και τον Δία στο ζώδιο του Υδροχόου (10/4). Ένα ειδύλλιο από το παρελθόν σου δημιουργεί αρκετή ανασφάλεια μπορεί τώρα να «καταλήξει» κάπου ή να παρθούν από κοινού αποφάσεις που βάζουν ένα τέλος σε αυτό το μόνιμο «μπρος-πίσω» έτσι ώστε να υπάρξει η ώθηση για να κοιτάξεις ξανά προς το καινούργιο στη ζωή σου, χωρίς τα βαρίδια του προηγούμενου καιρού. Αν βρίσκεσαι σε μια πιο «ορθόδοξη» κατάσταση στη σχέση σου, θα υπάρξουν δυνατότητες να δοθούν εξηγήσεις και να αποσαφηνιστούν «ευαίσθητα» ζητήματα που δημιουργούσαν ένα κλίμα αμφισβήτησης και παρεξήγησης ανάμεσά σας. Προσοχή θα πρέπει να δοθεί καθ' όλη τη διάρκεια της εβδομάδας σε οικονομικά ζητήματα με το τετράγωνο Άρη - Ποσειδώνα (9/4). Θα ήταν καλύτερο να υιοθετήσεις μια στάση watch and wait απέναντι σε νέες συμφωνίες και προτάσεις στα επαγγελματικά, οικονομικές συναλλαγές και συζητήσεις για τη διαχείριση των χρεών σου και να μην πάρεις βεβιασμένες αποφάσεις.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Η εβδομάδα κάνει αυλαία με δυναμικό τρόπο Δίδυμώ μου, καθώς το εξάγωνο της Αφροδίτης στον Κριό με τον Άρη στο ζώδιό σου (6/4) είναι αυτό που χρειάζεσαι για να δραστηριοποιηθείς με όρεξη στα

αισθηματικά αλλά και στα επαγγελματικά σου. Έρχεσαι πιο κοντά με τον άνθρωπό σου, κάνετε σχέδια για το μέλλον της σχέσης σας και δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για μεγαλύτερη κινητικότητα στο κομμάτι των νέων των γνωριμιών για τους αδόμευτους του ζωδίου. Πρέπει βέβαια και εσύ να «μην κάτσεις στα αυγά» σου αλλά να «ψαχτείς» στο ευρύτερο περιβάλλον σου, αξιοποιώντας το κλίμα των ημερών. Θετικά μηνύματα μπορεί να πάρεις και αναφορικά με μελλοντικά επαγγελματικά σου σχέδια κάνοντας επαφές και συζητήσεις που έχουν τη δυναμική να σου αποφέρουν τα αποτελέσματα που θέλεις και στον οικονομικό τομέα. Το τετράγωνο όμως του Άρη στο ζώδιό σου με τον Ποσειδώνα στους Ιχθείς που γίνεται ακριβείας την Παρασκευή μπερδεύει και πάλι τα πράγματα και μπορεί να σε οδηγήσει σε λάθος εκτιμήσεις. Θα χρειαστεί να περιορίσεις τη νευρικότητά σου και την τάση σου να λειτουργείς παρορμητικά.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Τα επαγγελματικά απορροφούν κατά κύριο λόγο την ενέργεια σου αυτή την εβδομάδα, Καρκίνε μου, καθώς τα εξάγωνα της Αφροδίτης από το Μεσουράνημά σου με τον Άρη την Τρίτη και με τον Δία μέσα στο Σαββατοκύριακο δείχνουν πως θα σου δοθεί η δυνατότητα να οργανώσεις τη δράση σου κάνοντας κινήσεις που θα βοηθήσουν την εξέλιξή σου. Τα πράγματα φαίνεται να παίρνουν πιο γρήγορο ρυθμό, θα είσαι περισσότερο «ορατός» στο πεδίο της καριέρας σου και μπορεί μάλιστα να καταφέρεις να εξαργυρώσεις και οικονομικά το όλο κλίμα. Αυτό που θα πρέπει να προσέξεις είναι πληροφορίες που θα φτάσουν σε σένα από πρόσωπα μέσα από το περιβάλλον της δουλειάς, τις οποίες οφείλεις να «τσεκάρεις» ως προς την ορθότητά τους για να αποφύγεις τυχόν παγίδες. Το ενδεχόμενο να παίζονται «πληγαδάκια» ή ακόμα και παρασκηνία που σε αφορά είναι κάτι που δεν μπορεί να αποκλειστεί, οπότε φρόντισε να είσαι «ψυλλιασμένος» απέναντι σε άτομα που δείχνουν μια ψευδτική εικόνα. Ίδιο μοτίβο μπορεί να παίζει και στα προσωπικά σου, μην αφήσεις όμως τον εαυτό σου να επηρεαστεί από γνώμες τρίτων, ακόμα και κοντινών σου προσώπων, για ζητήματα αισθηματικής φύσεως.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Με καλύτερη διάθεση σε βρίσκει αυτή η εβδομάδα, και μάλον δίνεις προτεραιότητα στην προσωπική σου ζωή και στις διαπροσωπικές σου σχέσεις με τις θετικές όψεις που σχηματίζει η Αφροδίτη από τον φιλικό Κριό με τον Άρη στους Διδύμους την Τρίτη και με τον Δία στον Υδροχόο το Σάββατο. Έχεις την ευκαιρία να αφηθείς περισσότερο μέσα στη σχέση σου, να απολαύσεις όμορφες και χαλαρές στιγμές με τον σύντροφό σου, απολαμβάνοντας τον έρωτά σας, ξαναζώντας παλιές καλές στιγμές, κάτι που τελευταία σου είχε λείψει. Αν είσαι αδόμευτος μπορεί να προκύψει κάτι νέο και ενδιαφέρον που θα σε «συγκινήσει», ενώ και οι φίλοι μπορεί να βάλουν το χεράκι τους ως προς αυτό! Και στα επαγγελματικά όμως δεν τα πας άσχημα, αφού έχεις μια πιο δυναμική παρουσία που κερδίζει τις εντυπώσεις. Το μόνο που χρειάζεται προσοχή είναι το τετράγωνο του Άρη με τον Ποσειδώνα στους Ιχθείς (9/4) που μπορεί να δημιουργήσει ένα περιεργό τοπίο γύρω από αποφάσεις πάνω σε οικονομικά ζητήματα που πιέζουν.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Ζητήματα οικονομικής φύσεως αλλά και ερωτικο-σεξουαλικού χαρακτήρα μπορούν να βελτιωθούν αυτή την εβδομάδα με τα εξάγωνα που θα σχηματίσει ο κυβερνήτης σου Αφροδίτη με τον Άρη στους Διδύμους (6/4) και τον Δία στον Υδροχόο (10/4). Έχεις ανάγκη από ουσιαστικότερη επαφή με τον σύντροφό σου και μπορείς να εκφράσεις με μεγαλύτερη τόλμη τα θέλω σου στο σεξουαλικό κομμάτι, ενώ αν είσαι μόνος μπορεί να υπάρξει μια εκ νέου επαφή με πρόσωπα του παρελθόντος με

τα οποία είχες ζήσει έντονες στιγμές. Η στρατηγική σου φαίνεται πως αποδίδει στο μέτωπο των οικονομικών και ενδέχεται να υπάρξουν θετικές εξελίξεις και απολαβές μέσα από συνεργασίες στον χώρο της δουλειάς ή κέρδη από την επιχείρησή σου και παλαιότερες επενδύσεις σου. Δεν είναι όμως κατάλληλες οι συνθήκες για να διαπραγματευτείς μια νέα συμφωνία στα επαγγελματικά ή να πάρεις σημαντικές πρωτοβουλίες στην καριέρα σου καθώς το τετράγωνο του Άρη με τον Ποσειδώνα που βρίσκεται απέναντί σου (9/4) μπορεί να οδηγήσει σε λάθη που αργότερα θα μετανοήσεις. Τσέκαρε τα δεδομένα σου, δείξε επιφυλακτικότητα απέναντι σε πρόσωπα που μπορεί να σε προσεγγίσουν και πρόσεξε τον τρόπο που συμπεριφέρεσαι μέσα στις σχέσεις σου για να αποφύγεις τις παρεξηγήσεις.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Ζυγέ μου, αυτή είναι μια εβδομάδα που σε φέρνει πιο κοντά με ανθρώπους τόσο στο επίπεδο των προσωπικών σου σχέσεων όσο και των επαγγελματικών. Θέλεις να εμβαθύνεις στη σχέση με το ταίρι σου, απολαμβάνοντας τη συντροφικότητα και την επικοινωνία μεταξύ σας, με το ενδεχόμενο των θετικών προοπτικών για τη μετέπειτα πορεία σας να είναι αρκετά πιθανό και μάλιστα ενδέχεται να υπάρξουν για μερικούς σχέδια που αφορούν μια επισημοποίηση ή ακόμη και γάμο. Αν είσαι ελεύθερος θα υπάρχει μεγαλύτερη ευκολία στις προσεγγίσεις σου και μπορεί να έρθεις σε επαφή με άτομα που θα κινήσουν το ενδιαφέρον σου, ενώ φαίνεται πως θα καταφέρεις να δώσεις και λύσεις σε ζητήματα που αφορούν τις συνεργασίες σου ή θέματα κοντινών σου προσώπων. Προσπάθησε όμως να τακτοποιήσεις τα θέματά σου και ειδικότερα υποχρεώσεις που αφορούν τη δουλειά ή διαδικαστικές εκκρεμότητες για προσωπικά σου ζητήματα ακόμα και ιατρικής φύσεως στην αρχή της εβδομάδας, καθώς όσο πλησιάζουμε προς την Παρασκευή η ισχύς του τετραγώνου Άρη - Ποσειδώνα μπορεί να φέρει αφηρημάδα, προβλήματα και απογοητεύσεις.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Πολυάσχολη η εβδομάδα που ακολουθεί, φίλε Σκορπιέ. Θα εστιάζεις περισσότερο στο να ξεμπερδεύσεις με θέματα της δουλειάς που σου προκαλούν άγχος, ίσως όμως προκύψουν και καινούριες εκκρεμότητες και αγγαρείες που χρειάζονται διευθέτηση και θα σε κρατήσουν ιδιαίτερα απασχολημένο. Ως εκ τούτου τα αισθηματικά σου μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα καθώς ο χρόνος θα είναι περιορισμένος, μπορεί όμως να υπάρξει τώρα ενδιαφέρον και μάλιστα έντονο από έναν συνάδελφο μέσα στον χώρο εργασίας σου. Θα χρειαστεί παρ' όλη αυτά να μη βιαστείς να βγάλεις τα συμπεράσματά σου, μιας και το τετράγωνο Άρη - Ποσειδώνα (9/4) επηρεάζει την κρίση σου και μπορεί να σε οδηγήσει σε αυταπάτες ή λάθος εκτιμήσεις προσώπων και καταστάσεων. Κάτι τέτοιο μπορεί φυσικά να συμβεί και στα επαγγελματικά σου και καλά θα κάνεις να αναβάλεις επιχειρηματικές αποφάσεις και συνάψεις οικονομικών συμφωνιών προς το τέλος της εβδομάδας, μιας και τα πράγματα μπορεί φαίνονται περισσότερο υποσχόμενα και αποδοτικά απ' ό,τι πραγματικά είναι.

ΤΟΞΟΘΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Πιο ερωτική και αγαπνησική εβδομάδα για σένα, Τοξότη μου, καθώς φαίνεται πως τα εξάγωνα της Αφροδίτης στον Κριό με τον Άρη απέναντί σου στις 6/3 και τον Δία μέσα στο Σαββατοκύριακο ανεβάζουν την ερωτική σου διάθεση. Το κλίμα στην προσωπική σου ζωή θα είναι πολύ θερμό είτε είσαι μόνος είτε βρίσκεσαι σε σχέση. Εκφράζεις με μεγαλύτερη άνεση τις επιθυμίες προς τον σύντροφό σου, αλληλοσυμπληρώνεστε και φαίνεται πως ζείτε μια «αναγέννηση» μεταξύ σας, ενώ μπορείτε επίσης να απολαύσετε από κοινού μια δημιουργική ασχολία, όπως ένα χόμπι ή να βιώσετε και όμορφες στιγμές μαζί με τα παιδιά σας, αν είστε γονείς. Είσαι πιο ανεβασμένος και πρόθυμος να φλερτάρεις αν είσαι single και η αυτοπεποίθησή σου με το coolness στον τρόπο επικοινωνίας σου σε βοηθά να έχεις επιτυχία στις κατακτήσεις σου! Μπορεί μάλιστα κάποιο πρόσωπο να αποτελέσει και πηγή έμπνευσης για σένα, ενώ η δημιουργική σου διάθεση βοηθάει

και στις επαγγελματικές σου συνεργασίες. Αυτό που θα πρέπει να προσέξεις είναι κάποιες εντάσεις με άτομα της οικογένειάς σου λόγω της παρεμβατικής συμπεριφοράς τους σε ζητήματα της προσωπικής σου ζωής, ενώ δεν αποκλείεται να υπάρξει και κάποιο έντονο ξόσασμα στη σχέση σου.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

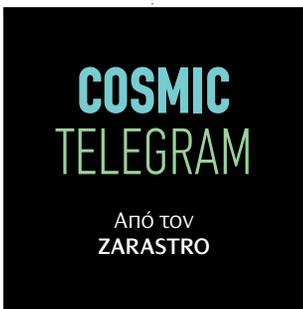
Δυνατότητες να τακτοποιήσεις οικογενειακές εκκρεμότητες και υποχρεώσεις που αφορούν ίσως και επαγγελματικές σχέσεις με μέλη της οικογένειάς σου θα έχεις αυτή την εβδομάδα, με τα θετικά εξάγωνα της Αφροδίτης στον Κριό με τον Άρη 6/4 και τον Δία (10/4). Η συναισθηματική σου κατάσταση θα είναι σαφώς καλύτερη και θα σε βοηθήσει να ασχοληθείς με μεγαλύτερη άνεση με τα πρακτικά ζητήματα της καθημερινότητας, αλλά και να ξεκαθαρίσεις κάποια θέματα στη σχέση με το σύντροφό σου. Παράλληλα, η δουλειά σου αποδίδει καρπούς, ίσως όχι απαραίτητα με ένα οικονομικό αντίκρισμα που φαίνεται άμεσα, όμως δεν αποκλείεται να υπάρξουν εξελίξεις που θα σου δώσουν εν καιρώ τη δυνατότητα να μπορέσεις να ενισχύσεις το εισόδημά σου και είναι μια καλή περίοδος να βρεις για παράδειγμα μια συμπληρωματική δουλειά, ώστε να καλύψεις κάποιες έκτακτες ανάγκες σου. Προσοχή χρειάζεται με το τετράγωνο Άρη - Ποσειδώνα (9/4) καθώς θα υπάρξει μια μεγαλύτερη ασυνεννοησία πάνω στον προγραμματισμό σε εργασιακά θέματα. Μπορεί να εκτιμήσεις λανθασμένα τον χρόνο που έχεις στη διάθεσή σου για ένα πρότζεκτ, με αποτέλεσμα να γεμίσεις άγχος, το οποίο θα σε οδηγήσει με τη σειρά του σε αστοχίες.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Αυτή την εβδομάδα όση δουλειά και να έχεις στην καθημερινότητά σου, θα θέλεις παράλληλα να περνάς καλά με τους φίλους και τα κοντινά σου πρόσωπα, και φαίνεται πως με την εύνοια της Αφροδίτης από τον Κριό που σχηματίζει εξάγωνα τόσο με τον Άρη στους Διδύμους την Τρίτη, όσο και με τον Δία στο ζώδιο σου το Σάββατο, θα το πετύχεις. Το πρόγραμμά σου θα είναι αρκετά φορτωμένο είναι η αλήθεια, όμως τώρα αντιμετωπίζεις με περισσότερη αισιοδοξία την κάθε μέρα και αυτό βοηθάει την επικοινωνία σου με τους άλλους, αλλά αποδίδει και στην πράξη κάνοντας σε πιο παραγωγικό. Θα μπορέσεις να ασχοληθείς και με θέματα που αντιμετωπίζουν αγαπημένα σου πρόσωπα, αδελφια, συγγενείς, βρίσκοντας λύσεις, ενώ οι δημιουργικές σου ιδέες και τα ταλέντα σου θα αποδώσουν και σε επίπεδο συνεργασιών και εμπορικών συναλλαγών. Αξιοποίησε αυτές τις μέρες για να έρθεις σε επαφή με κόσμο που θα σε βοηθήσει να εξελιχθείς και να δικτυωθείς στα εργασιακά σου, αλλά και να γνωρίσεις άτομα που θα ξυπνήσουν μέσα σου την όρεξη και τον ενθουσιασμό για καινούριες εμπειρίες στο ερωτικό κομμάτι.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Οι οικονομικές σου υποθέσεις θα σε απασχολήσουν περισσότερο αυτή την εβδομάδα, φίλε Ιχθύ, και φαίνεται πως θα μπορέσεις να διευθετήσεις εκκρεμότητες που δεν μπορούν να περιμένουν άλλο και να διαχειριστείς χρέη της οικογένειας αλλά και της δουλειάς με θετικό τρόπο, βγαίνοντας ίσως και κερδισμένος μέσα από οικονομικούς δι-ακανονισμούς και συμφωνίες, χάρις στα εξάγωνα της Αφροδίτης στον Κριό με τον Άρη (6/4) και τον Δία (10/4). Θα έχεις τη βοήθεια και τη στήριξη της οικογένειάς σου και αγαπημένων σου προσώπων, τόσο σε πρακτικό όσο και σε συναισθηματικό επίπεδο, παίρνοντας συμβουλές και γνώμες που πιθανόν να σου δώσουν περισσότερες επιλογές και τρόπους αντιμετώπισης από αυτούς που είχες σκεφτεί. Μπορεί μάλιστα να βρεις μια λύση και για κάποιο προσωπικό σου ζήτημα, γεγονός που θα σου δώσει ένα αίσθημα μεγαλύτερης συναισθηματικής ασφάλειας και αισιοδοξίας. Από την άλλη όμως, το τετράγωνο του Άρη από τους Διδύμους με τον Ποσειδώνα στο ζώδιό σου μπορεί να «μπλέξει» τα πράγματα και να δημιουργήσει καταστάσεις τόσο στα επαγγελματικά, με λανθασμένες επιλογές που θα φέρουν εκνευρισμό, όσο και μέσα στην οικογένεια, όπου μπορεί να μεταφέρει την ένταση της δουλειάς. **A**

Σχεδιάζουμε μαζί το μελλοντικό σας εισόδημα!

**Αναρωτιέστε πώς θα εξασφαλίσετε,
την ποιότητα ζωής σας,
τα χρόνια της συνταξιοδότησης,
το μέλλον των παιδιών σας,
τη δημιουργία σημαντικού κεφαλαίου στο μέλλον;**

Για κάθε μελλοντικό σας σχέδιο, είμαστε δίπλα σας για να σας βοηθήσουμε στην υλοποίησή του, με το ασφαλιστικό-επενδυτικό πρόγραμμα **Full [Life Plan]** της Εθνικής Ασφαλιστικής, που σας προσφέρει:

- Εύκολη σταδιακή συγκέντρωση κεφαλαίου μέσω τακτικών καταβολών.
- Ευελιξία σχεδιασμού επένδυσης,
 - με επιλογή διάρκειας και μηνιαίου ποσού επένδυσης (από 70€ για διάρκεια επένδυσης 15 έτη και άνω),
 - με επιλογή περιοδικότητας καταβολών και τρόπου είσπραξης του κεφαλαίου στη λήξη.
- Ασφαλιστική προστασία της επένδυσης, για την εξασφάλιση των αγαπημένων σας προσώπων.
- Υψηλού επιπέδου υπηρεσίες διαχείρισης, από τον διεθνή οίκο BNP Paribas Asset Management.
- Επιβράβευση συνέπειας με τη συμπλήρωση των 10 ετών και στη λήξη της επένδυσης για διάρκεια από 15 έτη και πάνω.

**Επενδύστε από σήμερα
σε ένα άνετο μέλλον με το Full [Life Plan]**

Ενημερωθείτε για τους όρους και τις προϋποθέσεις από τους κατάλληλα πιστοποιημένους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές μας, από τα καταστήματα της Εθνικής Ασφαλιστικής και της Εθνικής Τράπεζας καθώς και στο www.ethniki-asfalistiki.gr

Σημαντική επισήμανση: Η Εθνική Ασφαλιστική δεν παρέχει οποιαδήποτε μορφή εγγύηση για την απόδοση ή διατήρηση των επενδυμένων ποσών στα Επενδυτικά τμήματα Κεφαλαίων.
Η επένδυση σε Κομόσια Οργανωμένων Συλλογικών Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες (ΟΣΕΚΑ) δεν έχει εγγυημένη απόδοση και οι προηγούμενες αποδόσεις δεν διασφαλίζουν τις μελλοντικές.

☎ +30 2130318189 / 18189 / www.ethniki-asfalistiki.gr [f] facebook.com/ethnikiasfalistiki

